

ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิง
อายุต่ำกว่า 20 ปี จังหวัดหนึ่งในภาคเหนือ

พัชรภรณ์ มalarัตน์

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาสาธรรณสุขศาสตรมหาบัณฑิต
พฤษภาคม 2567
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิง
อายุต่ำกว่า 20 ปี จังหวัดหนึ่งในภาคเหนือ

พัชราภรณ์ มลารัตน์

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต
พฤศจิกายน 2567
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

FACTORS AFFECTING PREMATURE SEXUAL INTERCOURSE AMONG YOUNG WOMEN
UNDER 20 YEARS OF A PROVINCE IN NORTHERN REGION

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirements for the Master of Public Health Degree

November 2024

Copyright 2024 by University of Phayao

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
เรื่อง
ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิง
อายุต่ำกว่า 20 ปี จังหวัดหนึ่งในภาคเหนือ

ของ พัทธวรรณ มลารัตน์

ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยพะเยา

..... ประธานกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจวบ แหลมหลัก)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อนุกุล มะโนทน)

..... อาจารย์บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา
(ดร. สุทธิชัย ศิรินวล)

..... คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมคิด จุฬาวา)

- เรื่อง:** ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิง
อายุต่ำกว่า 20 ปี จังหวัดหนึ่งในภาคเหนือ
- ผู้ศึกษาค้นคว้า:** พิชราภรณ์ มลารัตน์, การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: ส.ม., มหาวิทยาลัยพะเยา, 2567
- อาจารย์ที่ปรึกษา:** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อนุกุล มะโนทน
- คำสำคัญ:** มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร, เยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี, การมีเพศสัมพันธ์

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจแบบภาคตัดขวางครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในจังหวัดหนึ่งของภาคเหนือกลุ่มตัวอย่าง คือ หญิงอายุระหว่าง 13-19 ปี จำนวน 273 คน สุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การทดสอบไคสแควร์ และสถิติวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก (Binary logistic regression) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 13-15 ปี ร้อยละ 52.75 เรียนอยู่ในระบบการศึกษา ร้อยละ 95.24 ระดับการศึกษาสูงสุดอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 21.98 เกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 ร้อยละ 52.01 สถานภาพบิดามารดาอยู่ด้วยกันร้อยละ 53.85 อาศัยอยู่กับญาติ ร้อยละ 52.38 มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 22.34 และมีประวัติการตั้งครรภ์ ร้อยละ 1.83 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) คือระดับการศึกษาสูงสุด ได้แก่ มัธยมศึกษาปีที่ 3 ($OR = 29.174, 95\%CI = 3.088-275.668$) มัธยมศึกษาปีที่ 4 ($OR = 18.732, 95\%CI = 1.726-203.314$) มัธยมศึกษาปีที่ 5 ($OR = 12.817, 95\%CI = 1.354-121.324$) มัธยมศึกษาปีที่ 6 ($OR = 8.509, 95\%CI = 0.866-83.563$) การเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาลระดับปานกลาง ($OR = 5.211, 95\%CI = 1.653-16.428$) ระดับต่ำ ($OR = 2.853, 95\%CI = 1.059-7.686$) และการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและสภาพแวดล้อมที่ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศระดับปานกลาง ($OR = 27.199, 95\%CI = 6.580-112.433$) ระดับต่ำ ($OR = 3.866, 95\%CI = 1.068-13.990$) ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำข้อมูลไปใช้ ในหน่วยบริการสาธารณสุข และสถานศึกษาในการป้องกันและเฝ้าระวังการเข้าถึงสถานบันเทิงหรือการเที่ยวกลางคืนการใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและสภาพแวดล้อมที่ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศซึ่งเป็นปัจจัยที่นำไปสู่ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงในพื้นที่และเพื่อกำหนดนโยบายการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรที่จะทำให้เกิดปัญหาการท้องไม่พร้อมและปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่อไป

Title: FACTORS AFFECTING PREMATURE SEXUAL INTERCOURSE AMONG YOUNG WOMEN UNDER 20 YEARS OF A PROVINCE IN NORTHERN REGION

Author: Patcharapon Malarat, Independent Study: M.P.H., University of Phayao, 2024

Advisor: Assistant Professor Anukool Manotone , Ph.D.

Keywords: Having sex before the appropriate age, young women under 20 years old, sexual intercourse

ABSTRACT

This cross-sectional survey research aimed to study the behavior of having premature sexual intercourse and factors affecting premature sexual intercourse among young women under 20 years of age in a province in the northern region. A stratified sampling technique was used to select a sample of 273 young women aged 13–19 years old. Data were collected using a questionnaire. Descriptive statistics were conducted to describe general characteristics of the data, including frequency, mean, percentage, and standard deviation. Chi-square and binary logistic regression tests were used to analyze factors affecting premature sexual intercourse among young women at the statistical significance level of 0.05. The research found that the majority of the samples were between 13 and 15 years old, 52.75 percent were in the education system, with 95.24 percent, the highest level of education was Grade 9, and 22.00 percent had a GPA between 2.51–3.50. About 52.01 percent of status. 53.85% of parents lived together, 52.38% lived with relatives, 22.34% had sexual behavior, and 1.83% had a history of pregnancy. The factors identified as influencing the behavior of premature sexual intercourse by inferential statistics were (1) education, (2) access to nightlife and festivals, and. Alcohol and drug abuse, as well as environmental factors, were stimulants of sexual behavior. In conclusion, the findings of this research can inform public health services and educational institutions in preventing and monitoring access to entertainment venues or nightlife, as well as the use of alcohol, drugs, and exposure to sexually stimulating environments. These factors contribute to the issue of premature sexual intercourse among young women in the area. Policies aimed at preventing underage sexual intercourse could help reduce problems associated with unplanned pregnancies and sexually transmitted diseases.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จากอาจารย์ที่ปรึกษาคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุกุล มะโนทน อาจารย์ประจำคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ที่ให้คำปรึกษา ติดตามเพื่อแก้ไขให้เป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสม และให้คำแนะนำตลอดการศึกษาค้นคว้า จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรีหญิงนิศารัตน์ อุตตะมะ อาจารย์ประจำคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา แพทย์หญิงวริยา ศรีภักตราพันธุ์ นายแพทย์ปฏิบัติการโรงพยาบาลป่าแดด และนางสาวจุฬาทรีกุล กิ่งชนะ พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ที่ได้ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาที่ศึกษา รวมถึงเจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนทุกท่านที่ได้อำนวยความสะดวกในการติดต่อประสานงานด้วยความราบรื่น

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงพยาบาลป่าแดด สำนักงานสาธารณสุขอำเภอป่าแดด ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เจ้าหน้าที่สาธารณสุข และผู้อำนวยการสถานศึกษาอำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย ทุกแห่งที่ได้อำนวยความสะดวกในการศึกษาครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเยาวชนหญิงอาสาสมัครในพื้นที่อำเภอป่าแดดที่ได้เข้าร่วมการศึกษาทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือและตอบรับการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดี และสุดท้ายนี้ขอขอบคุณครอบครัว ผู้อำนวยการโรงพยาบาลป่าแดด เพื่อนร่วมงานทุกท่าน ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่เป็นกำลังใจและแรงสนับสนุนที่สำคัญในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

พัชราภรณ์ มลารัตน์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
พัฒนาการวัยรุ่น	8
การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคม	12
พฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น	14
สถานการณ์ด้านอนามัยการเจริญพันธุ์.....	18
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25
กรอบแนวคิดการวิจัยโดยใช้ทฤษฎี PRECEDE Model	28

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	29
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	29
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	31
การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
การวิเคราะห์ข้อมูล	39
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยนำ	41
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยเอื้อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	54
ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยเสริม	58
ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี	63
ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20	71
บทที่ 5 บทสรุป	74
สรุปผลการวิจัย	74
อภิปรายผลการวิจัย	75
ข้อเสนอแนะ	80
บรรณานุกรม	82
ภาคผนวก	85
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	86
ภาคผนวก ข เอกสารรับรองจริยธรรม	101
ประวัติผู้วิจัย	103

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคมของวัยรุ่น	12
ตาราง 2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาแยกรายตำบล	30
ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล (n = 273)	41
ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง (n = 273)	43
ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของ เยาวชนหญิง (n = 273)	45
ตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิงของกลุ่มตัวอย่าง (n = 273)	45
ตาราง 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิง (n = 273)	46
ตาราง 8 แสดงจำนวนและร้อยละการรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงของ กลุ่มตัวอย่าง (n = 273)	47
ตาราง 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของ เยาวชนหญิง (n = 273)	48
ตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่ม ตัวอย่าง (n = 273)	48
ตาราง 11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการรับรู้ความสามารถตนเองใน การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ (n = 273)	50
ตาราง 12 แสดงจำนวนและร้อยละความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง (n = 273)	50
ตาราง 13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความอยากลองต่อการ มีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง (n = 273)	52
ตาราง 14 แสดงจำนวนและร้อยละการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง (n = 273)	52
ตาราง 15 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง (n = 273) ..	53

ตาราง 16 แสดงจำนวนและร้อยละของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของกลุ่มตัวอย่าง (n = 273).....	54
ตาราง 17 แสดงจำนวนและร้อยละการเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาลของกลุ่มตัวอย่าง (n = 273).....	55
ตาราง 18 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาล (n = 273).....	56
ตาราง 19 แสดงจำนวนและร้อยละการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและสภาพแวดล้อมที่ปลูกไร่อาธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง (n = 273).....	56
ตาราง 20 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและสภาพแวดล้อมที่ปลูกไร่อาธรรมทางเพศ (n = 273).....	58
ตาราง 21 แสดงจำนวนและร้อยละการเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง (n = 273) ..	58
ตาราง 22 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครอง (n = 273)	59
ตาราง 23 แสดงจำนวนและร้อยละการได้รับอิทธิพลจากเพื่อนของเยาวชนหญิงของกลุ่มตัวอย่าง (n = 273).....	60
ตาราง 24 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการได้รับอิทธิพลจากเพื่อนของเยาวชนหญิง (n = 273).....	61
ตาราง 25 แสดงจำนวนและร้อยละความสัมพันธ์ในครอบครัวของเยาวชนหญิงของกลุ่มตัวอย่าง (n = 273).....	62
ตาราง 26 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความสัมพันธ์ในครอบครัวของเยาวชนหญิง.....	63
ตาราง 27 แสดงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในจังหวัดหนึ่งของภาคเหนือ (n = 273).....	64
ตาราง 28 แสดงวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิง อายุต่ำกว่า 20 ปี จังหวัดหนึ่งในภาคเหนือ (n = 273).....	71

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยโดยใช้ทฤษฎี PRECEDE Model.....	28

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสถานการณ์สังคมในปัจจุบันเป็นสังคมสมัยใหม่ที่มีการติดต่อสื่อสาร การเดินทาง อย่างไม่ไร้พรมแดน และความทันสมัยด้านเทคโนโลยีได้เปลี่ยนสังคมไทยจากเดิม เด็กวัยรุ่นเข้าถึง สื่อเทคโนโลยีได้ง่าย และมีการแข่งขันสูงทางด้านเศรษฐกิจเป็นสังคมแรงงานที่ต้องออกไปทำงาน ในสังคมเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม ครอบครัวส่วนใหญ่ที่มีบุตรต้องให้อยู่กับผู้สูงอายุหรือ บุคคลอื่นเลี้ยงดู ทำให้เด็กวัยรุ่นอยู่ห่างจากพ่อแม่ นำสู่การใช้ชีวิตกับเทคโนโลยี วัฒนธรรม ใช้สารเสพติดและการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มเด็กอายุน้อยกว่า 20 ปี ที่ส่งผลต่อการตั้งครรภ์ ก่อนวัยอันควร คำจำกัดความการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น (อุษมา ชื่อนนาค และวีรวิทย์ ปิยะมงคล, 2565) หมายถึง การตั้งครรภ์ในสตรีที่มีอายุระหว่าง 10-19 ปี โดยถืออายุ ณ เวลาที่คลอดบุตร ซึ่งในบางการศึกษาจะแบ่งเป็นช่วงวัยรุ่นตอนต้น คือ อายุ 10-14 ปี และช่วงวัยรุ่น คืออายุ 15-19 ปี โดยองค์การระหว่างประเทศ เช่น องค์การสหประชาชาติและองค์การอนามัยโลก ใช้อัตราการคลอด ในวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี (Adolescent Birth Rate) ในการติดตามสถานการณ์การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น แทนอัตราการตั้งครรภ์ ซึ่งปัจจุบันสถานการณ์ภาพรวมทั่วโลกมีแนวโน้มสูงขึ้น ข้อมูลทางสถิติพบว่า การตั้งครรภ์ของสตรีที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี มากกว่าร้อยละ 90 จะอยู่ในประเทศที่กำลังพัฒนา วัยรุ่นเป็นช่วงอายุที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ทำให้การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเพิ่มขึ้นและ ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ส่งผลให้เกิดปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ ในวัยรุ่นเพิ่มสูงขึ้น จากแบบสำรวจของประเทศสหรัฐอเมริกา โดยใช้แบบสำรวจพฤติกรรมเสี่ยงของ เยาวชนในพื้นที่ประชากรขนาดใหญ่ พบว่านักเรียนมีเพศสัมพันธ์มากถึงร้อยละ 84 ส่วนใหญ่เห็นว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องปกติและวัยรุ่น 1 ใน 3 มีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุ 16 ปี และในประเทศไทยพบว่า นักเรียนเกือบ 1 ใน 5 คน (ร้อยละ 19.8) เคยมีเพศสัมพันธ์ โดยที่สัดส่วนนักเรียนชาย (ร้อยละ 23.8) เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 16.7) ในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 29.8 มีเพศสัมพันธ์ก่อนอายุ 14 ปี (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย, 2565)

ข้อมูลจากสถิติการคลอดของแม่วัยรุ่น กระทรวงสาธารณสุขประเทศไทย 5 ปีย้อนหลัง อัตราการคลอดในกลุ่มอายุ 15-19 ปี ต่อ 1,000 ประชากร ในปี 2560 อยู่ที่ 39.6 ต่อ 1,000 ประชากร ปี 2561 อยู่ที่ 35 ต่อ 1,000 ประชากร ปี 2562 อยู่ที่ 31 ต่อ 1,000 ประชากร ปี 2563 อยู่ที่ 28.7 ต่อ 1,000 ประชากร ปี 2564 อยู่ที่ 24.4 ต่อ 1,000 ประชากร และปี 2565 อยู่ที่ 21.0 ต่อ 1,000 ประชากร อัตราการคลอดในกลุ่มอายุ 10-14 ปี 5 ปีย้อนหลังของไทย ปี 2560

อัตราการคลอดในกลุ่มอายุ 10-14 ปี อยู่ที่ 1.3 ต่อ 1,000 ประชากร ปี 2561 อยู่ที่ 1.2 ต่อ 1,000 ประชากร ปี 2562 อยู่ที่ 1.1 ต่อ 1,000 ประชากร ปี 2563 อยู่ที่ 0.9 ต่อ 1,000 ประชากร ปี 2564 อยู่ที่ 0.9 ต่อ 1,000 ประชากร ปี 2565 อยู่ที่ 0.8 ต่อ 1,000 ประชากร และข้อมูลจาก HDC พบว่า ในปี 2566 มีเพิ่มมากขึ้น 1.45 ต่อ 1,000 ประชากร ซึ่งตัวชี้วัดของกระทรวงสาธารณสุขได้กำหนด อัตราการคลอดมีชีพในหญิงอายุ 10-14 ปี ไม่เกิน 0.9 ต่อประชากรหญิงอายุเดียวกัน 1,000 คน และอัตราการคลอดมีชีพในหญิงอายุ 15-19 ปี ไม่เกิน 25 ต่อประชากรหญิงอายุเดียว 1,000 คน (ปิยะรัตน์ เอี่ยมคง, ธัชณัท พันตรา และอารีรัตน์ จันทร์ล้าภู, 2567)

จากข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้นเห็นได้ว่าการตั้งครรภ์ในกลุ่มเด็กอายุน้อยกว่า 20 ปี เกินเกณฑ์ จากตัวชี้วัดที่กำหนดและยังพบการตั้งครรภ์ในกลุ่มเด็กดังกล่าวทุกปีต่อเนื่อง จากสถิติการคลอดของ แม่วัยรุ่นในประเทศไทย ข้อมูล 5 ปีย้อนหลัง หญิงอายุ 10-14 ปี คลอดบุตรเด็กแรกเกิดน้ำหนัก น้อยกว่าเกณฑ์หรือน้อยกว่า 2,500 กรัม พบว่าปี 2561 ร้อยละ 22.5 ปี 2562 ร้อยละ 19.4 ปี 2563 ร้อยละ 19.2 ปี 2564 ร้อยละ 19.3 และปี 2565 ร้อยละ 18.9 ในช่วงอายุ 15-19 ปี ข้อมูล 5 ปี ย้อนหลัง พบว่าปี 2561 ร้อยละ 15.5 ปี 2562 ร้อยละ 14.3 ปี 2563 ร้อยละ 13.1 ปี 2564 ร้อยละ 13.1 และปี 2565 ร้อยละ 13.20 และจากรายงานมีอัตราป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ในวัยอายุ 10-14 ปี 5 ปีย้อนหลัง เทียบอัตราป่วยต่อ 100,000 ประชากร พบว่าปี 2561 มีอยู่ 15.01 ปี 2562 มีอยู่ 17.15 ปี 2563 มีอยู่ 14.83 ปี 2564 มีอยู่ 9.89 และ ปี 2565 มีอยู่ 9.24 ในช่วงอายุ 15-24 ปี 5 ปีย้อนหลัง เทียบอัตราป่วยต่อ 100,000 ประชากร พบว่าปี 2561 มีอยู่ 169.12 ปี 2562 มีอยู่ 178.10 ปี 2563 มีอยู่ 172.32 ปี 2564 มีอยู่ 137.14 และ ปี 2565 มีอยู่ 154.43 จากข้อมูล ดังกล่าวจะเห็นว่ายังพบปัญหาเด็กแรกเกิดน้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์ในทุกปีอย่างต่อเนื่องและ พบโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นต่อเนื่องทุกปี 5 อันดับของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์คือ ซิฟิลิส หนองใน หนองในเทียม แผลริมอ่อนและกามโรคของต่อมและท่อน้ำเหลือง (ปิยะรัตน์ เอี่ยมคง, ธัชณัท พันตรา และอารีรัตน์ จันทร์ล้าภู, 2567)

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ปี 2564 ได้ดำเนินการสำรวจภาวะสุขภาพนักเรียน ในประเทศไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 5,661 คน ร้อยละ 29.8 พบว่านักเรียน เคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกก่อนอายุ 14 ปี ระบุว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอน หลังการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์และมีอาการ ซึ่งเป็นสาเหตุมาจากครอบครัวยุคใหม่ ความเป็นอยู่ เพศ อายุ ทักษะคิด และการสื่อสารความรู้ทางเพศสัมพันธ์ รวมไปถึงการเข้าถึงสื่อลามกในโลกออนไลน์ได้ง่ายขึ้น ในขณะที่เดียวกันสื่อทางโทรทัศน์มักนำเสนอฉากแสดงความรักอย่างแพร่หลายในสังคมไทย จึงทำให้ วัยรุ่นเชื่อว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องความพึงพอใจของแต่ละบุคคล และกลายเป็นเรื่องที่สังคม ยอมรับได้ จึงทำให้วัยรุ่นเกิดพฤติกรรมเลียนแบบ จนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่เป็นสาเหตุ ของการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อทั้งทางด้านสุขภาพของวัยรุ่นและทารก

ในครรภ์ ด้านจิตใจของวัยรุ่น การศึกษา ด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งมีความน่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง หากวัยรุ่นมีการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรแล้ว เกิดการไม่ยอมรับจากอีกฝ่ายมีโอกาสดัดสินใจผิดพลาด นำไปสู่การทำแท้งด้วยตนเองที่เสี่ยงอันตรายถึงชีวิตหรือคลินิกไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือบุคคลที่ไม่ทราบคุณสมบัติ จากรายงานเฝ้าระวังการแท้งประเทศไทย พ.ศ. 2563 กลุ่มวัยรุ่นและเยาวชน อายุต่ำกว่า 25 ปี มีปัญหากับฝ่ายชายจึงนำไปสู่เหตุผลที่ตัดสินใจทำแท้ง ยุติการตั้งครรภ์ด้วยตนเองและบุคคลไม่ทราบคุณสมบัติ ร้อยละ 72.4 และ ร้อยละ 6.9 ตามลำดับ ส่วนมากคือยาน้ำสตรี/ยาสมุนไพรร้อยละ 100 หรือในกรณีวัยรุ่นคลอดลูกแล้ว อาจต้องให้ผู้ปกครองหรือญาติเลี้ยงลูกแทน และยังมีปัญหาอื่นตามมา เช่น ผลกระทบต่อการตั้งครรภ์ ด้านมารดา คือ ภาวะความดันโลหิตสูงระหว่างตั้งครรภ์ ภาวะโลหิตจาง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การเกิดภาวะทุพพลภาพและการเสียชีวิตของมารดาจากการตกเลือดหลังคลอด การติดเชื้อในมดลูก ด้านทารกพบปัญหาการคลอดก่อนกำหนด ทารกน้ำหนักน้อย และอัตราการตายปริกำเนิดมีรายงานอัตราการตายปริกำเนิดเพิ่มขึ้น 4 เท่า ในสตรีตั้งครรภ์วัยรุ่นอายุ 10-14 ปี และ เพิ่มขึ้นร้อยละ 50 ในหญิงตั้งครรภ์อายุ 15-19 ปี เป็นผลจากการคลอดก่อนกำหนดและทารกน้ำหนักน้อย (อุษมา ช้อนนาค และวีรวิทย์ ปิยะมงคล, 2565)

สถิติการคลอดแม่วัยรุ่นประเทศไทย ปี พ.ศ. 2565 พบข้อมูลสถานการณ์อัตราการคลอดมีชีพในหญิงอายุ 10-19 ปี ของเขตสุขภาพที่ 1 ทั้ง 8 จังหวัดภาคเหนือ 3 อันดับแรกที่พบมากที่สุด คือ เชียงใหม่ เชียงราย และแม่ฮ่องสอน ตามลำดับ ซึ่งในพื้นที่จังหวัดเชียงรายเป็นอันดับหนึ่งในปี 2565 มีสถิติการตั้งครรภ์ในหญิงอายุน้อยกว่า 20 ปีมากที่สุด ข้อมูลจาก Data center จังหวัดเชียงราย (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย, 2565) ย้อนหลัง 5 ปี พบว่า ร้อยละการคลอดมีชีพในหญิงอายุ 10-14 ปี ในปี 2561 ร้อยละ 1.3 ปี 2562 ร้อยละ 1.2 ปี 2563 ร้อยละ 1.1 ปี 2564 ร้อยละ 0.9 และปี 2565 ร้อยละ 0.9 และสถิติร้อยละการคลอดมีชีพในหญิงอายุ 15-19 ปี ในปี 2561 ร้อยละ 35.36 ปี 2562 ร้อยละ 28.13 ปี 2563 ร้อยละ 26.92 ปี 2564 ร้อยละ 28.7 และปี 2565 พบร้อยละ 24.4 ร้อยละการตั้งครรภ์ซ้ำในกลุ่มอายุน้อยกว่า 20 ปี 5 ปีย้อนหลัง ในปี 2561 พบร้อยละ 20.11 ปี 2562 พบร้อยละ 19.23 ปี 2563 พบร้อยละ 20.81 ปี 2564 พบร้อยละ 17.16 และ 2565 พบร้อยละ 15.36

ในพื้นที่ของอำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย จากข้อมูลบันทึกรายงานปี 2565 การให้บริการการฝากครรภ์ของโรงพยาบาลป่าแดด อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย พบการตั้งครรภ์ครรภ์ในหญิงอายุน้อยกว่า 20 ปีต่อเนื่องทุกปี ซึ่งมีข้อมูล 5 ปีย้อนหลัง พบว่าหญิงอายุระหว่าง 10 -19 ปี เข้ารับบริการฝากครรภ์ทุกปี ปี 2561 จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.16 ปี 2562 จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.51 ปี 2563 จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.70 ปี 2564 จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.32 และปี 2565 จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.34 และยังพบว่า ในปี 2563 และปี 2564 มีหญิงที่มาใช้บริการฝากครรภ์ตรวจพบโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (ซิฟิลิส เชื้อ HIV) และมีปัญหาการฝากครรภ์ล่าช้า

(ผากครรภ์หลังอายุครรภ์ 12 สัปดาห์) หรือการผากครรภ์ไม่ครบตามเกณฑ์คุณภาพ ทารกแรกคลอด น้ำหนักน้อยกว่า 2500 กรัม สอดคล้องกับงานวิจัยของชุดิมา ไตรนากุล (2560) พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อย ได้แก่ หญิงตั้งครรภ์อายุน้อยกว่า 17 ปี ภาวะโลหิตจาง การผากครรภ์ไม่ครบตามเกณฑ์คุณภาพการคลอดก่อนกำหนด ประวัติการแท้งครรภ์แฝด มีโรคความดันโลหิตสูง มีภาวะติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ ทารกพิการแต่กำเนิด และภาวะทารกขาดออกซิเจนหลังคลอด ในพื้นที่พบข้อมูลร้อยละการตั้งครรภ์ซ้ำในกลุ่มอายุน้อยกว่า 20 ปี 5 ปีย้อนหลัง พบการตั้งครรภ์ซ้ำในปี 2562 พบร้อยละ 33.3 ปี 2563 พบร้อยละ 25 ถึงแม้การตั้งครรภ์ซ้ำลดลงและไม่พบอุบัติการณ์ในปีปัจจุบัน ข้อมูลจากแฟ้มบันทึกการให้บริการของคลินิกวัยรุ่นในโรงพยาบาลป่าแดด จังหวัดเชียงราย ที่ให้บริการการคุมกำเนิดแบบฝังแก่เยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ที่อาศัยอยู่ร่วมกันกับคู่หมั้นแบบสามีภรรยาหรือมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ และเยาวชนหญิงหลังคลอดวางแผนครอบครัวหรือประสงค์คุมกำเนิดด้วยยาคุมแบบฝัง เยาวชนหญิงที่ต้องการคุมกำเนิดด้วยยาคุมกำเนิดแบบฝัง ย้อนหลัง 5 ปี พบว่ามีเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี เข้ารับบริการปี 2561 จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.47 ปี 2562 จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.33 ปี 2563 จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.54 ปี 2564 จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.54 และในปี 2565 จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.84 สอดคล้องกับงานวิจัยของนุชรีย์ แสงสว่าง และบุศรา แสงสว่าง (2565) ระบุไว้ว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเป็นเรื่องปกติเป็นสาเหตุให้เด็กวัยรุ่นอยู่ร่วมกันแบบสามีภรรยาในบางรายเลือกที่ไม่ศึกษาต่อ เสี่ยงการเรียน หย่าร้างสูงทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพจิตใจ รับผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม ต่างที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น

นอกจากนี้พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่เร็วขึ้นของวัยรุ่นในปัจจุบันยังทำให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ปัญหาทางด้านสังคม เศรษฐกิจและส่งผลกระทบต่อทางด้านจิตใจ เกิดการหย่าร้างสูงในกลุ่มวัยรุ่น หากยังมีสถิติการตั้งครรภ์เกิดขึ้นทุก แม้มีเพียง 1 ราย ก็ส่งผลกระทบต่อปัญหาหลายด้าน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติ อนันต์ปฏิเวธ, สุทธิ หนุ่นอาหลี และปรียะดา ภัทรสังจธรรม (2561) ได้สรุปผลกระทบแต่ละมิติที่สร้างปัญหาอย่างมากต่อตัววัยรุ่น ทารกหรือบุตรในครรภ์ ครอบครัววัยรุ่น ชุมชน/สังคม/ประเทศชาติ ไว้ 3 มิติ คือ มิติที่ 1 ผลกระทบต่อวัยรุ่นตั้งครรภ์ไม่พร้อมและบุตรเกิด ความเจ็บป่วย/การเสียชีวิต บุตรสูญเสียโอกาสทางการศึกษาและอาชีพ มิติที่ 2 ผลกระทบต่อครอบครัวของวัยรุ่น ครอบครัวได้รับความอับอาย มีปัญหาเศรษฐกิจ และมิติที่ 3 ผลกระทบต่อชุมชน/สังคม/ประเทศชาติ ซึ่งปัจจัยที่ทำให้ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มีปัจจัยหลายสาเหตุ คือ อายุ เกรดเฉลี่ย เทอมล่าสุด การสูบบุหรี่ การเคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว การมีแฟนในปัจจุบัน การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง ความอยากรู้อยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ การบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และความถี่การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ปัญญกรีน หอยรัตน์ และปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์, 2563)

การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนในลักษณะกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ด้านการจะต้องสัมผัสในเชิงชู้สาว กับเพศตรงข้ามด้านการอยู่ลำพัง และด้านการแต่งการล่อแหลม (วัลลภา วงศ์ศักดิ์รินทร์, 2564) ได้กล่าวไว้ตรงกับงานวิจัยของอินทรียา อัญพัชร และดวงเดือน ศาสตรภัทร (2563) พฤติกรรมความชอบเสี่ยงทางเพศ มักมีการแต่งกายเปิดเผยสัดส่วนนอกจากนั้นยังมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ขาดสติสัมปชัญญะ ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ ประกอบกับการเปิดรับสื่อที่กระตุ้นอารมณ์เพศทั้งทางตรงและทางอ้อม จึงพบได้โดยง่ายจะเห็นได้ว่าการทบทวนวรรณกรรมมีหลายปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ และจากปัญหาของพื้นที่ ที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นจะเห็นได้ว่าวัยรุ่นในอำเภอป่าแดด ยังพบปัญหาการตั้งครรภ์ในหญิงอายุน้อยกว่า 20 ปี ต่อเนื่องทุกปีและมีจำนวนหญิงที่อยู่กินแบบสามีภรรยาเพิ่มมากขึ้นทุกปี จากบันทึกการให้บริการการคุมกำเนิดแบบฝังในหญิงอายุน้อยกว่า 20 ปี ที่มารับบริการในคลินิกวัยรุ่น จากปัญหาที่ยังพบในพื้นที่อำเภอป่าแดด แต่ละปัจจัยมีแรงสนับสนุนที่เป็นไปตามทฤษฎี PRECEDE Model ที่มีทั้ง 3 ปัจจัย ที่ใช้วิเคราะห์ปัจจัยที่มีความต่างแต่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมสุขภาพของบุคคลทั้งปัจจัยภายในและภายนอก จึงให้ทำผู้วิจัยสนใจในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เพื่อค้นหาปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในพื้นที่อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย เพื่อนำปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรหาแนวทางในการเฝ้าระวังความเสี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ที่ส่งผลถึงปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในพื้นที่อำเภอป่าแดด ในอนาคตต่อไป

คำถามการวิจัย

1. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในจังหวัดหนึ่งของภาคเหนือ เป็นอย่างไร
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเด็กหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในจังหวัดหนึ่งของภาคเหนือ มีอะไรบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในจังหวัดหนึ่งของภาคเหนือ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในจังหวัดหนึ่งของภาคเหนือ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) แบบภาคตัดขวาง (cross-sectional study) กลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงเยาวชนอายุ 13-19 ปี เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี จังหวัดหนึ่งในภาคเหนือ ซึ่งมีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ เยาวชนหญิงอายุ 13-19 ปี ในพื้นที่อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย
2. ขอบเขตด้านประชากร เยาวชนหญิงอายุ 13-19 ปี ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย จำนวน 881 คน กลุ่มตัวอย่าง 273 คน
3. ขอบเขตด้านระยะเวลาตั้งแต่เดือน มิถุนายน 2566 ถึง เดือน มีนาคม 2567

นิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์ในการวิจัยในครั้งนี้มีดังนี้

1. เยาวชนอายุต่ำกว่าหญิง 20 ปี หมายถึง เยาวชนหญิงอายุระหว่าง 13-19 ปี ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ
2. การมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การมีสัมพันธ์ทางเพศ หรือเป็นการร่วมเพศระหว่างบุคคล ตั้งแต่ 1 ครั้งขึ้นไป ของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี
3. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงช่วงอายุ 13-19 ปี หรือการมีเพศสัมพันธ์ที่เร็วกว่าวัยอันควร เยาวชนหญิงกลุ่มนี้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ
4. ปัจจัยนำ หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมของบุคคลที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจภายในบุคคล แสดงพฤติกรรมและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างรวดเร็ว
5. การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน หมายถึง การที่เยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี รับรู้ถึงผลเสียที่จะได้รับจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เช่น ทำให้เกิดการตั้งครรภ์ไม่พร้อมและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
6. การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การที่เยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี สามารถตัดสินใจปฏิเสธหรือการหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์
7. การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การที่เยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี รู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญและได้รับการยอมรับจากตนเองและผู้อื่น
8. ปัจจัยเอื้อ หมายถึง สถานที่ที่อำนวยความสะดวก เข้าถึงสถานที่หรือสิ่งมีนมาทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

9. ปัจจัยเสริม หมายถึง สิ่งที่ยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมหรือบุคคลรอบข้าง เช่น คนในครอบครัว บิดามารดา และเพื่อนที่ช่วยเป็นตัวกระตุ้นและสนับสนุนให้เกิดการแรงผลักดันแสดงออกพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทราบข้อมูลการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงอายุน้อยกว่า 20 ปี ในจังหวัดหนึ่งของภาคเหนือ
2. ทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงอายุน้อยกว่า 20 ปี ในจังหวัดหนึ่งของภาคเหนือ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ในเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในพื้นที่อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย ผู้วิจัยนำเสนอประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. พัฒนาการวัยรุ่น
2. การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคม
3. พฤติกรรมเสี่ยงวัยรุ่น
4. สถานการณ์ด้านอนามัยการเจริญพันธุ์
5. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
6. กรอบแนวคิด
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พัฒนาการวัยรุ่น

พัฒนาการวัยรุ่น (สุลิตา หวังจิรินันดร, 2567) คือ วัยที่มีการเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านจิตใจ อารมณ์ และสังคม เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมนและระบบประสาท รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ที่อาจส่งผลต่อสภาพจิตใจทำให้วัยรุ่นรู้สึกอยากรู้ อยากลอง กัดดัน หรืออาจมีความวิตกกังวล เกี่ยวกับภาพลักษณ์ อัตลักษณ์ของตนเอง ความสนใจในเรื่องเพศ หรือต้องการความเป็นอิสระมากขึ้น

วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่มีอายุระหว่าง 10-21 ปี เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ทั้งในด้านร่างกายและจิตใจ วัยรุ่นจึงต้องมีการปรับตัวต่อสิ่งเร้าทั้งภายในและภายนอก ซึ่งการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอาจเชื่อมโยงกับการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมนและระบบประสาท ที่ส่งผลต่อสภาพจิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทางด้านความคิด จึงทำให้วัยรุ่นเริ่มมีความคิดเป็นของตนเองมากขึ้น ต้องการอิสระ มีความสนใจในรูปลักษณ์ของตัวเอง แสวงหาอัตลักษณ์ของตนเอง รวมถึงมีความสนใจในเรื่องเพศ สนใจที่จะเข้าสังคม และต้องการการยอมรับในสังคมมากขึ้น วัยรุ่น สามารถแบ่งได้เป็น 3 ช่วง ได้แก่ วัยรุ่นตอนต้น วัยรุ่นตอนกลาง และวัยรุ่นตอนปลาย ดังนี้

วัยรุ่นตอนต้น อายุ 10-13 ปี

ช่วงนี้ร่างกายจะเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น เช่น มีขนรักแร้ มีขนขึ้นบริเวณอวัยวะเพศ เต้านมและอัณฑะขยายใหญ่ขึ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเหล่านี้อาจกระตุ้นให้วัยรุ่น

เกิดความอยากรู้ หรืออาจเกิดความวิตกกังวลในบางเรื่อง เช่น กังวลเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง เริ่มสนใจในเรื่องเพศมากขึ้น กังวลเรื่องการเปลี่ยนแปลงของอวัยวะต่าง ๆ

วัยรุ่นตอนต้นยังคงมีความคิดที่เป็นรูปธรรม โดยคิดว่าสิ่งไหนถูกหรือผิด สิ่งไหนควรทำหรือไม่ควรทำ และยังคงให้ความสำคัญกับตนเองเป็นอันดับแรก จนอาจทำให้วัยรุ่นในช่วงอายุนี้อาจรู้สึกประหม่าเกี่ยวกับรูปร่างหน้าตา หรือการเปลี่ยนแปลงของร่างกายที่เกิดขึ้น นอกจากนี้วัยรุ่นอาจเริ่มมีความต้องการเป็นอิสระจากครอบครัวมากขึ้น จนอาจสร้างขอบเขตหรือเริ่มถอยห่างจากพ่อแม่ และเมื่อเกิดความไม่พอใจ วัยรุ่นตอนต้นอาจแสดงออกหรือตอบสนองด้วยพฤติกรรมที่ก้าวร้าว

วัยรุ่นตอนกลาง อายุ 14-17 ปี

ในช่วงนี้การเปลี่ยนแปลงของร่างกายยังคงดำเนินต่อไป เช่น ผู้ชายอาจมีเสียงแตกหนุ่ม เกิดสิว ผู้หญิงอาจเริ่มมีประจำเดือน และเริ่มมีความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศมากขึ้น รวมถึงอาจเริ่มมีความสนใจในเพศตรงข้ามหรือความสัมพันธ์แบบคู่รัก หรือในบางคนอาจเริ่มทดลองช่วยตัวเอง เพื่อตอบสนองต่ออารมณ์ทางเพศ

วัยรุ่นตอนกลางมักต้องการความเป็นอิสระที่มากขึ้น จนบางครั้งอาจแสดงพฤติกรรมโต้เถียงพ่อแม่เพื่อแสดงจุดยืนหรือความคิดของตนเอง นอกจากนี้วัยรุ่นจะเริ่มใช้เวลากับครอบครัวน้อยลงหันมาใช้เวลากับเพื่อนมากขึ้น และอาจมีความรู้สึกกดดันหรือวิตกกังวลมากขึ้นเกี่ยวกับรูปร่างหน้าตาของตนเอง

ด้านความคิด วัยรุ่นตอนกลางจะเริ่มมีความคิดเป็นนามธรรมมากขึ้น เริ่มมองสิ่งต่าง ๆ ในภาพรวม มีความสามารถในการพิจารณาทางเลือกและคาดการณ์ผลที่จะตามมามากขึ้น แต่อาจขาดความสามารถการนำไปปฏิบัติใช้จริง เช่น รู้ว่าการมีเพศสัมพันธ์ต้องป้องกันด้วยการสวมถุงยางอนามัย แต่อาจไม่ปฏิบัติตาม เพราะคิดว่าแค่ครั้งเดียวคงไม่เป็นอะไร

วัยรุ่นตอนปลาย อายุ 18-21 ปี

วัยรุ่นตอนปลายมีพัฒนาการทางร่างกายที่สมบูรณ์ เพื่อเติบโตเข้าสู่ผู้ใหญ่อย่างเต็มที่ วัยรุ่นในช่วงนี้จะมี ความคิด การควบคุมอารมณ์ และอาจสามารถประเมินความเสี่ยงและผลกระทบของการกระทำได้อย่างแม่นยำมากขึ้น เช่น ต้องสวมถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ถึงแม้ว่าแฟนจะกินยาคุมกำเนิดอยู่ก็ตาม เพราะการกินยาคุมกำเนิดไม่สามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้ 100% และไม่สามารถป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้

นอกจากนี้ วัยรุ่นตอนปลายจะมีความคิดและความรู้สึกเป็นของตัวเองมาก สามารถระบุความชอบของตนเองได้ เริ่มมองชีวิตในอนาคตมากขึ้น และมีความมั่นคงในด้านความคิด มิตรภาพ และความสัมพันธ์แบบคู่รักมากขึ้น หรือบางคนอาจเริ่มสร้างความสัมพันธ์แบบผู้ใหญ่กับคนในครอบครัว โดยถือว่าทุกคนมีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นในแต่ละช่วงวัยมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการทางจิตใจ อารมณ์ และสังคม อย่างเป็นขั้นตอน พ่อแม่จึงควรให้ความสำคัญและทำความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่นในช่วงนั้นๆ เพื่อให้วัยรุ่นพัฒนาการในด้านต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

การเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่น (ดวงกมล จันทน์เนตร, 2567) ช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุดทั้งทางร่างกาย อารมณ์ และสังคม และการเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่นมักเกิดขึ้นแบบก้าวกระโดด ไม่ว่าจะเป็นการเติบโตทางร่างกาย เช่น ความสูงที่อาจเพิ่มขึ้นได้หลายเซนติเมตรในเวลาไม่กี่เดือน หรืออาจเริ่มมีความสนใจเรื่องเพศมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่นในแต่ละด้าน มีดังนี้

การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย

1. ผู้หญิงมักมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายก่อนผู้ชาย บางคนอาจเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงร่างกายตั้งแต่อายุ 8 ขวบ โดยการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของวัยรุ่นหญิงที่พบได้ เช่น เต้านมเริ่มขยาย

2. รูปร่างและส่วนสูงเปลี่ยนแปลง
3. อวัยวะเพศเปลี่ยนแปลงหรือเจริญเติบโตขึ้น
4. เริ่มมีขนรักแร้และขนตามอวัยวะต่าง ๆ เช่น อวัยวะเพศ
5. ส่วนใหญ่จะเริ่มมีประจำเดือนตั้งแต่อายุ 10-16 ปี

ผู้ชายมักเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตั้งแต่อายุ 11-12 ปี หรือบางคนอาจมีการเปลี่ยนแปลงที่สังเกตเห็นได้ในช่วงอายุ 9-14 ปี โดยการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของวัยรุ่นชายที่พบได้ เช่น

1. องคชาติและอวัยวะเจริญเติบโตขึ้น
2. รูปร่างและส่วนสูงเปลี่ยนแปลง
3. เริ่มมีความรู้สึกทางเพศมากขึ้น อวัยวะเพศแข็งตัวบ่อยและอาจมีฝันเปียก
4. มีมวลกล้ามเนื้อมากขึ้น และใบหน้าเริ่มเปลี่ยนแปลง
5. บางคนเริ่มมีเสียงแตกหนุ่ม
6. เริ่มมีขนรักแร้และขนตามอวัยวะต่าง ๆ เช่น อวัยวะเพศ หนวด

การเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์

วัยรุ่นอาจเริ่มแสดงอารมณ์ให้เห็นชัดเจนหรือรุนแรงขึ้น โดยเฉพาะเมื่อรู้สึกไม่พอใจ ทั้งยังอาจแสดงอารมณ์ก้าวร้าว หรือมีอารมณ์ขึ้น ๆ ลง ๆ ที่ส่งผลให้เกิดความขัดแย้งกับคุณพ่อคุณแม่ หรือเพื่อนได้ ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของระดับฮอร์โมนภายในร่างกาย อีกทั้งสมองของวัยรุ่นยังอยู่ในขั้นเรียนรู้วิธีการควบคุมและแสดงอารมณ์แบบผู้ใหญ่ แต่เมื่ออายุมากขึ้น อารมณ์รุนแรงต่าง ๆ จะค่อย ๆ ลดลงตามไปด้วย

นอกจากนี้ วัยรุ่นยังสามารถเรียนรู้และเข้าใจอารมณ์ของคนรอบข้างได้มากขึ้น ทั้งทางการแสดงสีหน้าและภาษากาย อย่างไรก็ตาม รูปร่างที่เปลี่ยนแปลงไปอาจทำให้วัยรุ่นรู้สึกประหม่าเมื่อเคลื่อนไหวร่างกาย หรือต้องพบปะผู้อื่น และวัยรุ่นมักให้ความสำคัญกับเรื่องรูปร่างหน้าตา จึงอาจเกิดการเปรียบเทียบร่างกายของตัวเองกับเพื่อนหรือคนรอบข้างจนส่งผลต่ออารมณ์และความรู้สึกได้

การเปลี่ยนแปลงทางสังคม

วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่เริ่มค้นหาตัวเองทั้งการแต่งตัว ทรงผม บุคลิกภาพ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพสังคมที่เป็นอยู่มากที่สุด จึงอาจสังเกตได้ว่าลูกวัยรุ่นนิยมเลือกซื้อเสื้อผ้า สไตล์ใหม่ สนใจดนตรี ศิลปะและอาจมีเพื่อนกลุ่มใหม่หรือชอบใช้เวลาอยู่กับกลุ่มเพื่อน แต่ในขณะเดียวกัน วัยรุ่นก็เริ่มแสวงหาความเป็นอิสระ เริ่มอยากมีชีวิตเป็นของตัวเองเริ่มมีความรับผิดชอบมากขึ้นทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน บางคนอาจเริ่มหางานพาร์ทไทม์ทำเลือกวิชาเรียนเอง เริ่มไปร่วมกิจกรรมทางสังคมด้วยตนเอง เริ่มมองหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ซึ่งอาจเป็นประสบการณ์เสี่ยงที่ควรได้รับการดูแลใกล้ชิด

วัยรุ่นเริ่มแยกแยะถูกผิดได้มากขึ้น และอาจได้รับอิทธิพลจากเพื่อนมากขึ้นโดยเฉพาะด้านพฤติกรรม ความรู้สึก ความนับถือตนเอง และความภาคภูมิใจในตนเอง นอกจากนี้วัยรุ่นยังเริ่มเข้าใจเรื่องเพศมากขึ้น ทั้งเรื่องลักษณะทางเพศชายและหญิง อาจมีความสัมพันธ์แบบโรแมนติกหรือออกไปเที่ยวกับคนพิเศษ ซึ่งอินเทอร์เน็ตและโซเชียลมีเดียมีอิทธิพลอย่างมากต่อวัยรุ่นทำให้สามารถเรียนรู้โลกภายนอกได้รวดเร็วยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามการดูแลและการให้คำแนะนำจากคุณพ่อคุณแม่หรือคุณครูถือเป็นเรื่องสำคัญ ที่อาจช่วยให้วัยรุ่นสามารถเติบโตทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมได้อย่างเหมาะสม

การเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมนั้นเป็นผลจากพัฒนาการของวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นเป็นช่วงวัยเด็กที่ก้าวสู่วัยผู้ใหญ่เป็นช่วงวัยการเจริญเติบโตในด้านร่างกายสูงสุด การเปลี่ยนแปลงร่างกายจากเด็กหญิง/เด็กชาย สู่วัยเจริญเติบโตทางร่างกายเต็มที่ทุกส่วน ผลการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านอื่น ๆ เช่น ด้านอารมณ์ ค่านิยม ทักษะคิด ความนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง ฯลฯ การเปลี่ยนแปลงแต่ละคนไม่เท่ากันมีผลทำให้เกิดความกังวล สับสนในการปฏิบัติตัวและการปรับตัวสู่วัยรุ่น หนุ่มสาววัยนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วทำให้ความคิดหมกมุ่นกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงร่างกาย จะส่งผลกระทบถึงด้านจิตใจ ทำให้เกิดอารมณ์หงุดหงิดและแปรปรวนง่าย วัยนี้ให้ความสนใจเรื่องเพศตรงข้ามเป็นอย่างมาก เช่น การปรับบุคลิก ลักษณะ การวางตัวต่อเพศตรงข้ามหรือเพื่อนต่างเพศ และมีการเลือกคบเพื่อนต่างเพศ เป็นต้น จากการศึกษาด้านพัฒนาการของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ในช่วงของวัยรุ่นหรือ Genital stage เริ่มมีความต้องการทางเพศ มีแรงขับเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงระดับฮอร์โมนในร่างกาย ซึ่งเปรียบเทียบกับช่วงกับอัตลักษณ์ของตนเอง (Identity versus Identity confusion) ของอีริก อีริกสัน (Erik Erikson) ที่มีปฏิสัมพันธ์

กับผู้อื่น นำสู่การเข้าใจบทบาทตัวเองในสังคม โดยทั่วไปมักเปรียบเทียบตนเองกับเพื่อนหรือรุ่นเดียวกัน ทำให้รู้สึกต้องพึ่งพา (Dependency) และมีการตัดสินใจเชิงจริยธรรม (Moral judgement) มีพัฒนาการด้านความคิด (intellectual) และหลักการใช้เหตุผล (Reasoning) ซึ่งการประเมินความเหมาะสมของพฤติกรรมในเหตุการณ์จำลองและการคิดเชิงบวก (Formal operation) มีความสามารถคิดวิเคราะห์ แยกแยะเชิงเหตุผลในทิศทางที่ตนเองเห็นชอบหรือการตามเพื่อน ซึ่งเพียเจต์ (Jean Piaget) และโคล์เบอร์ก (Lawrence Kohlberg) ได้แยกแยะระหว่างความคิดเชิงจริยธรรมและการปฏิบัติจริงที่อาจไม่สอดคล้องกันนำสู่พฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ได้ พฤติกรรมของวัยรุ่นเป็นการได้รับอิทธิพลจากการเลี้ยงดูและลอกเลียนแบบจากกลุ่มเพื่อนถือเป็นบริบททางสังคม (Socialization) ที่สำคัญสุด ผลจากการใช้ความคิดเชิงนามธรรมร่วมกับอิสระอาจทำให้เกิดการต่อต้านจากวัยรุ่น ในบางรายต่อต้านการควบคุมจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง ซึ่งเป็นการกระทำส่วนหนึ่งที่วัยรุ่นต้องการค้นหาอัตลักษณ์และคุณค่าในตนเอง (อาภาพร เผ่าวัฒนา, นฤมล เอี่ยมณีกุล และสุนีย์ ละกำป็น, 2561)

อัตลักษณ์ของบุคคลเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายที่เกิดจากอิทธิพลของฮอร์โมนตัวบุคคล ทำให้เกิดการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว รวมถึงการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางเพศ ให้เกิดลักษณะเด่นชัดทางเพศหญิงและเพศชาย รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ สังคมและสติปัญญาไปพร้อม ๆ กัน

การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคม

ตารางการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคมของวัยรุ่น

ตาราง 1 แสดงการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคมของวัยรุ่น

การเปลี่ยนแปลง	วัยรุ่นตอนต้น	วัยรุ่นตอนกลาง	วัยรุ่นตอนปลาย
	อายุ 10-12 ปี(หญิง) อายุ 13-14 ปี(ชาย)	อายุตั้งแต่ 14-17 ปี	อายุ 18-20 ปี
ด้านร่างกาย	เพศหญิง สัดส่วนของร่างกายมีการเปลี่ยนแปลง เช่น เริ่มมีหน้าอก เอว มีประจำเดือน มีขนบริเวณรักแร้และอวัยวะเพศ	1. การเจริญเติบโตทางด้านร่างกายเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทุกส่วน เช่น แขนขายาว มือใหญ่ สะโพก ออก ไหล่ที่ขยายกว้างขึ้น	การเจริญเติบโตทางร่างกายเต็มที่ทั้งเพศหญิงและชาย ทั้งน้ำหนัก ส่วนสูง ความแข็งแรง โครงสร้างกระดูกและกล้ามเนื้อ
	เพศชาย น้ำเสียงที่ทุ้มเปลี่ยนจากเดิมหรือเสียงแตก คือ เสียงใหญ่ห้าวขึ้น	2. มีกลิ่นตัว เพราะรูขุมขนที่ขยายตัว และผลิตเหงื่อออกมามาก การผลิตน้ำมัน	

ตาราง 1 (ต่อ)

การเปลี่ยนแปลง	วัยรุ่นตอนต้น อายุ 10-12 ปี(หญิง) อายุ 13-14 ปี(ชาย)	วัยรุ่นตอนกลาง อายุตั้งแต่ 14-17 ปี	วัยรุ่นตอนปลาย อายุ 18-20 ปี
ด้านอารมณ์	มีการหลังอสุจิหรือฝันเปียก มีขนบริเวณรักแร้ และ อวัยวะเพศ 1. อารมณ์แปรปรวน สับสน อ่อนไหว และด้านอารมณ์ไม่นิ่งขึ้น ๆ ลง ๆ ไม่มั่นคง 2. วิตกกังวลเกี่ยวกับการ เปลี่ยนแปลง ทางด้านร่างกาย มักหาสาเหตุความแตกต่าง จากเพื่อนคนอื่น ๆ จนเป็น เหตุให้เกิดอารมณ์ แปรปรวน 3. แสดงลักษณะโดดเด่น ด้านอารมณ์ เช่น อารมณ์ร้อน วิตกกังวล อ่อนไหวง่าย	มากตามผิวหนัง ในช่วงนี้ จะมีสิ่วทั้งเพศหญิงและ ชาย 1. มีความวิตกกังวล ในด้านอารมณ์ทางเพศสูงขึ้น รู้สึกไม่แน่ใจตนเองผิดปกติ หรือไม่ 2. มีความสนใจ อยากรู้ อยากเห็น อยากลอง และ ผสมกับการที่มีระดับ ฮอร์โมนทางเพศที่เพิ่มสูง มากขึ้น ทำให้เกิด การเรียนรู้ที่จะจัดการ อารมณ์ในการสำเร็จ ความใคร่ด้วยตนเอง 3. วิตกกังวล กลัวการ ยอมรับ กลัวที่จะไม่เป็นที่ ยอมรับจากคนรอบข้าง และมักกลัวความรับผิดชอบ	มีการพัฒนาอัตลักษณ์ของ ตนเองส่งผลต่อ ความภาคภูมิใจตนเอง ปมด้อย มักแสดง การเปรียบเทียบตนเอง กับผู้อื่นมีผลต่ออารมณ์ เกิดความวิตกกังวล ซึมเศร้า ไม่มีสมาธิ
ด้านสังคม	1. มักชอบเล่นกับเพื่อน เพศเดียวกันผู้ชายจะเน้น การเล่นเป็นกลุ่ม เพศหญิง มักจับคู่เพื่อนที่สนิท ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ 2. เริ่มให้ความสนใจเพศ ตรงข้าม 3. ให้ความสนใจเพื่อน มากกว่าคนในครอบครัว หรือพ่อแม่	1. ให้ความสนใจตนเอง มากขึ้น ในวัยรุ่นหญิง มีความสนใจตัวเองในการ รักสวยรักงาม เริ่มสนใจ การแต่งตัวให้ทันเพื่อน ทันสมัย 2. ไม่ชอบการบังคับ มักหลีกเลี่ยงกฎเกณฑ์และ ข้อบังคับที่ตั้งขึ้น 3. มีความต้องการ การยอมรับจากสังคม ต้องการ	1. เกิดการเรียนรู้ ความแตกต่างระหว่างบุคคล และลักษณะบุคลิกภาพของแต่ละคน 2. ความสัมพันธ์หรือ การสร้างสัมพันธ์ภาพ เริ่มมีความมั่นคง 3. วุฒิภาวะสูงมากขึ้น รวมถึง ความรับผิดชอบ

ตาราง 1 (ต่อ)

การเปลี่ยนแปลง	วัยรุ่นตอนต้น อายุ 10-12 ปี(หญิง) อายุ 13-14 ปี(ชาย)	วัยรุ่นตอนกลาง อายุตั้งแต่ 14-17 ปี	วัยรุ่นตอนปลาย อายุ 18-20 ปี
		แสดงออกให้บุคคลรอบข้าง เห็นคุณค่าของตนเอง ให้เกิดการยอมรับ มีการเลียนแบบเพื่อนสนิท หรือกลุ่มเพื่อนเดียวกัน หรือบุคคล ดาราที่ตนเอง ชื่นชอบ 4. ชอบอยู่กับตนเอง เก็บตัว ไม่ชอบไปไหน มาไหนกับครอบครัวหรือ ผู้ปกครอง พ่อแม่ แต่ชอบ ที่จะไปกับเพื่อน 5. มีความสนใจเพศตรงข้าม ทั้งฝ่ายชายและหญิง ต่างให้ความสนใจ กันและกัน	

ที่มา: อภาพร เฝ้าวัฒนา, นฤมล เอี่ยมณีกุล และสุนีย์ ละกำป็น, 2561

พฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น

ปัญหาสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตที่อาจพบได้บ่อยในวัยรุ่น มีดังนี้

1. ปัญหาภาพลักษณ์ทางร่างกาย วัยรุ่นเป็นวัยที่เริ่มให้ความสำคัญกับอัตลักษณ์ทางเพศ และรูปร่างหน้าตาเป็นอย่างมาก จึงอาจทำให้วัยรุ่นบางคนพยายามทำพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อปัญหาสุขภาพ เช่น อดอาหารเพื่อให้ผอม กินยาลดความอ้วน ใช้สารสเตียรอยด์เพื่อเพิ่มกล้ามเนื้อ

2. ปัญหาความสัมพันธ์ภายในครอบครัว เช่น ความไม่เข้าใจในครอบครัว พ่อแม่แยกทาง ความรุนแรงในครอบครัว การถูกล่วงละเมิดทางเพศ สิ่งเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจและสุขภาพร่างกายของวัยรุ่น ซึ่งอาจทำให้เกิดเป็นปมปัญหาภายในจิตใจในระยะยาวได้ การถูกกลั่นแกล้ง วัยรุ่นเป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับการเข้าสังคมเป็นอย่างมาก จึงอาจมีหลายสาเหตุที่ทำให้เกิดการกลั่นแกล้ง หรือการบูลลี่ (Bully) ในโรงเรียนหรือในกลุ่มเพื่อนมากขึ้น เช่น เป็นเด็กนักเรียนใหม่ อ่อนแอกว่าเด็กคนอื่น ๆ ผลการเรียนไม่ดี รูปร่างหน้าตาแตกต่างจากคนอื่น การไม่ทำตามคำสั่งในกลุ่มเพื่อน

วัฒนธรรม ศาสนา รสนิยมทางเพศ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้อาจก่อให้เกิดการกลั่นแกล้งที่อาจนำไปสู่ปัญหาสุขภาพ เช่น การทำร้ายร่างกาย ภาวะซึมเศร้า ความวิตกกังวล

3. การฆ่าตัวตาย เป็นปัญหาที่อาจพบได้มากในวัยรุ่นยุคปัจจุบัน เนื่องจากความกดดันจากครอบครัว สภาพสังคม การศึกษา และเศรษฐกิจ ที่อาจทำให้วัยรุ่นเกิดความเครียดและความวิตกกังวลมากขึ้น จนทำให้เกิดปัญหาสุขภาพจิตต่าง ๆ ตามมา เช่น ภาวะซึมเศร้า โรควิตกกังวล ที่อาจเป็นสาเหตุทำให้วัยรุ่นฆ่าตัวตายมากขึ้น

4. การมีเพศสัมพันธ์ วัยรุ่นอาจมีความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยได้ง่าย เนื่องจากกระบวนการทางความคิดที่รู้ถึงปัญหาที่จะตามมา แต่ไม่สามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้จริง จึงอาจคิดว่ามีเพศสัมพันธ์แค่ครั้งเดียวคงไม่ก่อให้เกิดปัญหา หรืออาจเป็นเพราะขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย เช่น การกินยาคุมกำเนิด การสวมถุงยางอนามัย จึงอาจเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อมแรงกดดันจากคนรอบข้าง หรืออาจมีความรู้สึกผิดต่อค่านิยม วัฒนธรรม และประเพณี

5. การตั้งครรภ์ วัยรุ่นอาจเป็นวัยที่มีความเสี่ยงในการตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อมจำนวนมาก เนื่องจากความอยากรู้อยากลอง และการขาดความรู้ในการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย จึงอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิต เช่น การทำแท้ง ความทุกข์ ความรู้สึกโดดเดี่ยวเพราะความไม่เข้าใจของคนในครอบครัวและเพื่อนฝูง แรงกดดันทางการเงิน ภาวะซึมเศร้า และความวิตกกังวล

6. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในปัจจุบันวัยรุ่นอาจเริ่มทดลองดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตั้งแต่อายุยังน้อย ซึ่งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณมากอาจเสี่ยงที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมและความสัมพันธ์ทางเพศที่ก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพ เช่น ขาดสติและมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกัน เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ท้องก่อนวัยอันควร เมมาแล้วขับ ใช้กำลังและความรุนแรงก่ออาชญากรรม

7. การสูบบุหรี่ อาจเป็นที่นิยมในวัยรุ่นบางกลุ่ม ซึ่งก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพมากมาย ทั้งแบบเฉียบพลันและเรื้อรัง เช่น ประสิทธิภาพการทำงานของปอดลดลง โรคหอบหืด โรคทางเดินหายใจ ประสาทรับกลิ่นและรสชาติเสียหาย โรคหัวใจและหลอดเลือด หัวใจวาย โรคหลอดเลือดสมอง โรคมะเร็งปอด โรคมะเร็งลำคอ โรคมะเร็งช่องปาก

8. การใช้ยาเสพติด วัยรุ่นเป็นวัยอยากรู้อยากลองที่อาจทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงในการทดลองใช้สารเสพติดที่ผิดกฎหมาย เช่น ยาหล่อมประสาท แอมเฟตามีน (Amphetamines) โคเคน ยาไอซ์ ยาบ้า และอาจเสี่ยงที่จะใช้สารเสพติดในปริมาณที่มากเกินไปจนส่งผลเสียต่อร่างกายและสมอง นอกจากนี้ ยังอาจทำให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นอันตรายต่อตัวเองและสังคม เช่น การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย อาชญากรรม การทะเลาะวิวาท ความรุนแรง

การป้องกันปัญหาวัยรุ่น

1. การเลี้ยงดูอย่างถูกต้อง ให้ความรักความอบอุ่น
2. การฝึกให้รู้จักระเบียบวินัย การควบคุมตัวเอง
3. การฝึกทักษะชีวิต ให้แก้ไขปัญหาได้ถูกต้อง มีทักษะในการปฏิเสธสิ่งที่ไม่ถูกต้อง
4. การสอนให้เด็กรู้จักคบเพื่อน ทักษะสังคม
5. การฝึกให้เด็กมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง

พฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น (อาภาพร เฝ้าวัฒนา, นฤมล เอี่ยมณีกุล และสุนีย์ ละกะปิ่น, 2561) ตามความหมายที่ระบุโดยองค์การอนามัยโลก กล่าวถึงสุขภาพเป็นความสมบูรณ์ของร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ ไม่มีเพียงเฉพาะการไม่มีโรคหรือทุพพลภาพเท่านั้น รวมถึงความสามารถในการดำรงชีวิตในสังคมอย่างปกติสุข ทำให้เข้าใจพฤติกรรมสุขภาพจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้า สิ่งแวดล้อมภายนอกและภายในตนเองที่ไม่สมดุลระหว่างร่างกายและสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมสุขภาพเป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค คงไว้ให้สุขภาพอนามัยแข็งแรง สมบูรณ์ พฤติกรรมเสี่ยงจึงเป็นพฤติกรรมทำให้เกิดผลเสียในระยะสั้นและระยะยาวต่อสุขภาพอนามัย ทั้งในทางตรงและทางอ้อม เสี่ยงต่อการเกิดโรคหรืออันตรายต่อสุขภาพ เสี่ยงต่อพิการ ทุพพลภาพ หรือการเสียชีวิต ศูนย์ควบคุมและป้องกันโรคของประเทศสหรัฐอเมริกา แบ่งพฤติกรรมที่มีผลต่อสุขภาพวัยรุ่นเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นส่วนผสมและการใช้ยาเสพติด จากการสำรวจเด็ก และวัยรุ่นเยาวชนในช่วงวัยต่าง ๆ พบโดยเฉพาะอายุ 15-24 ปี และอายุเพียง 15-17 ปี เริ่มดื่มแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่ มาจากปัจจัยความสัมพันธ์จากเพื่อนสนิท ครอบครัวและชุมชน ซึ่งการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมแอลกอฮอล์ที่นำไปสู่การเสพติดและความรุนแรงที่เป็นปัญหาของสังคม

2. การบาดเจ็บทางร่างกายและการกระทำความรุนแรง รวมไปถึงการฆ่าตัวตาย จากการสำรวจการบาดเจ็บทางด้านร่างกายในกลุ่มวัยรุ่น 10-24 ปี สาเหตุมาจาก 4 ประการ ดังนี้ 1) อุบัติเหตุทางรถยนต์ 2) การบาดเจ็บโดยไม่ได้ตั้งใจ 3) การบาดเจ็บภายในบ้าน และ 4) การฆ่าตัวตาย ส่วนมากการบาดเจ็บที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมกระทำความรุนแรง การพกอาวุธ การพยายามฆ่าตัวตาย และการไม่สวมเข็มขัดนิรภัย อีกปัจจัยต้นเหตุของการนำเด็กเข้าสู่การยกพวกทะเลาะ ตีกัน ของนักเรียนต่างสถาบันที่เป็นปัญหาเรื้อรังและทวีคูณความรุนแรง ที่ใช้อาวุธที่ซื้อจากตลาดมืด อินเทอร์เน็ต ทั้งผลิตเอง เช่น มีด ปืนเถื่อน ระเบิดขวด และระเบิดปิงปอง เป็นต้น นำสู่การเสียชีวิต ก่อนวัยอันควรและมีผลกระทบต่อผู้อื่น จากข้อมูลสถานการณ์เด็กและเยาวชน มิติความเครียดและสุขภาพจิต พบมีความรู้สึกเครียดมีอาการแสดงทางกาย เช่น ปวดหัว อาเจียน และเป็นลมหมดสติ ฯลฯ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่า กลุ่มที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่เกิดความเครียดจนมีอาการทางกายมากกว่า กลุ่มที่อยู่กับพ่อแม่พร้อมหน้า ปัญหาการฆ่าตัวตายวัยรุ่นไทยเพิ่มสูง สาเหตุจากปัจจัย 5 ประการ คือ

พ่อแม่ต่างท้อ ครอบครัวยังไม่มีเวลาให้ กดขี่ เครียด และรู้สึกไร้ค่า ซึ่งเป็นปัญหาสุขภาพจิตที่สำคัญในปัจจุบัน

3. การสูบบุหรี่ ศูนย์ข้อมูลจากการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค รายงานการสูบบุหรี่อายุเฉลี่ยเริ่มสูบบุหรี่ของคนไทยลดลงจาก 18.5 ปี เป็น 17.8 ปี สารนิโคติน ในบุหรี่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ เช่นโรคทางช่องปาก ระบบทางเดินหายใจ และภูมิแพ้ เยาวชนที่สูบบุหรี่เมื่อพบแพทย์มักมีอาการหงุดหงิด หรือมีปัญหาทางด้านอารมณ์ และจิตใจมากกว่าเยาวชนที่ไม่สูบบุหรี่ และยังสามารถนำสู่พฤติกรรมเสี่ยงอื่น ๆ เช่น เที่ยวกลางคืน ดื่มเหล้า และสิ่งเสพติดชนิดอื่น ๆ ยังส่งผลต่อโอกาสติดสารเสพติดชนิดอื่น ๆ ถึง 16 เท่า

4. การรับประทาน สภาวะการณ์ด้านการบริโภคของเด็กและเยาวชน จากการสำรวจ พบประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับนิสัยการบริโภค คือ การรับประทานอาหารเช้า น้อย มีการดื่มน้ำหวาน/ น้ำอัดลมและขนมกรุบกรอบที่อัตรารสูง

5. การออกกำลังกาย สถานการณ์พบว่า เด็กและวัยรุ่นไทยออกกำลังกายน้อยมาก ส่วนใหญ่ใช้เวลาจากการเรียนหนังสือกับการเล่นเกมหรือดูโทรทัศน์ ปัญหาดังกล่าวมีผลกระทบ ต่อการเรียนรู้และพัฒนาในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านความคิด การตัดสินใจ เจตคติ การกระทำ และการแสดงออกพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจและสังคม ทำให้เกิดปัญหา พฤติกรรมก้าวร้าว ทำร้ายร่างกายและการละเมิดทางเพศ เป็นต้น

6. พฤติกรรมทางเพศ สภาวะการณ์ทางเพศ พบว่า แม่วัยรุ่นอายุ 19 ปีและต่ำกว่า ประเทศไทยยังมีอัตราจำนวนแม่วัยรุ่นที่สูงมากประเทศหนึ่งในเอเชีย สอดคล้องกับข้อมูลสถานการณ์ เด็กและเยาวชนในปี 2555 พบเด็กและเยาวชนยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานและอยู่ก่อนแต่งงาน มากขึ้น ในกลุ่มเยาวชนอายุ 15-24 ปี มีอัตราการป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แนวโน้มสูงเพิ่มขึ้น เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีมากที่สุดคืออายุ 15-19 ปี มาจากพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ โดยขาดการป้องกันและยังเป็นสาเหตุการตายเป็นลำดับ 2 รองจากอุบัติเหตุ

ปัจจัยที่ทำให้วัยรุ่นติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ง่ายมากที่สุด เนื่องจากพฤติกรรม เสี่ยงหลายประการ เช่น สรีระฝ่ายหญิงวัยรุ่นที่อ่อนแอ โดยปากมดลูกสามารถรับเชื้อโรคได้ง่ายมาก ประกอบกับความเป็นกรดในช่องคลอดน้อย เมื่อเทียบกับหญิงที่อายุมากขึ้นทำให้ลดความสามารถ ในการฆ่าเชื้อโรค การมีเพศสัมพันธ์ในช่วงอายุน้อย เพิ่มโอกาสของการมีคู่นอนหลายคน เปลี่ยนคู่นอนเร็วและบ่อยทำให้เพิ่มโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์ ความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์ และขาดการป้องกัน เช่น การใช้ถุงยางอนามัย ขาดการดูแลรักษาที่รวดเร็วทันที่ เพราะอายและ ไม่มีรายได้เป็นของตนเอง ไม่มีเงินเนื่องจากต้องอาศัยจากพ่อแม่หรือผู้ปกครองเป็นเหตุที่เพิ่มแรง กดดันในการกลัวความลับถูกเปิดเผย ทำให้ไม่อยากปรึกษาหรือการสร้างทักษะการป้องกันตนเอง

สถานการณ์ด้านอนามัยการเจริญพันธุ์

จากรายงานประจำปี 2565 ของสำนักงานอนามัยเจริญพันธุ์ (สำนักงานอนามัยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย, 2565) พบว่า การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นยังคงเป็นปัญหาสำคัญของประเทศไทยและทั่วโลก WHO หรือองค์การสหประชาชาติได้กำหนดให้การลดอัตราคลอดในวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี เป็นหนึ่งในตัวชี้วัดของเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (MDGs) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ที่นานาชาติต้องการให้บรรลุได้ภายในปี พ.ศ. 2573 ในการติดตามสถานการณ์การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของประเทศไทย กรมอนามัยยังคงใช้ข้อมูลที่สำคัญ 3 ตัวชี้วัด คือ อัตราการคลอดมีชีพในหญิงอายุ 10-14 ปี อัตราการคลอดมีชีพในหญิงอายุ 15-19 ปี และร้อยละการตั้งครรภ์ซ้ำในหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี โดยข้อมูลอัตราการคลอดมีชีพจากสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง (ฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์) นับว่า มีความถูกต้องแม่นยำมากที่สุด ข้อมูลอัตราการคลอดจากฐานทะเบียนราษฎร์ปีล่าสุดที่ได้รับจากกองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข คือ ข้อมูลการคลอดใน พ.ศ. 2564 ส่วนร้อยละการตั้งครรภ์ซ้ำในหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี นั้นใช้ข้อมูลจากระบบคลังข้อมูลสุขภาพกระทรวงสาธารณสุข (Health Data Center: HDC) โดยข้อมูลสถานการณ์ล่าสุดในปีงบประมาณ 2565 มีดังนี้

1. อัตราการคลอดมีชีพในหญิงอายุ 10-14 ปี พ.ศ. 2564 เท่ากับ 0.9 ต่อพัน (เป้าหมายในปีงบประมาณ 2565 ไม่เกิน 0.9 ต่อพัน) อัตราการคลอดมีชีพในหญิงกลุ่มนี้เคยสูงสุดอยู่ที่ 1.8 ใน พ.ศ. 2555 และได้ลดลงเรื่อย ๆ อย่างต่อเนื่อง ใน พ.ศ. 2564 อัตราคลอดอยู่ที่ 0.9 ซึ่งเท่ากับปีที่ผ่านมาแต่ยังคงมีอยู่

2. อัตราการคลอดมีชีพในหญิงอายุ 15-19 ปี พ.ศ. 2564 เท่ากับ 24.4 ต่อพัน (เป้าหมายในปีงบประมาณ 2565 ไม่เกิน 25 ต่อพัน) จากการติดตามสถานการณ์ 10 ปี ที่ผ่านมา ใน พ.ศ. 2554 อัตราคลอดมีชีพสูงที่สุดอยู่ที่ 53.4 และได้ลดลงเรื่อย ๆ ต่อเนื่องอัตราการคลอดมีชีพในหญิงอายุ 15-19 ปี จำแนกรายจังหวัด พ.ศ. 2564 พบว่า จังหวัดที่มีอัตราการคลอดน้อยกว่าหรือเท่ากับ 25.0 มีจำนวน 36 จังหวัด อัตราการคลอด 25.1-31.1 มีจำนวน 34 จังหวัด อัตราการคลอด 31.2-37.2 มีจำนวน 6 จังหวัด และอัตราการคลอดมากกว่าหรือเท่ากับ 37.3 มีจำนวน 1 จังหวัด

3. ร้อยละการตั้งครรภ์ซ้ำในหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปีงบประมาณ 2565 เท่ากับ 14.29 (HDC, 18 พ.ย. 65) ถึงแม้ว่าการตั้งครรภ์ซ้ำในวัยรุ่นจะลดลงจากร้อยละ 17.87 ในปีพ.ศ. 2559 (HDC กระทรวงสาธารณสุข) อย่างไรก็ตามยังสูงเกินเกณฑ์เป้าหมายที่กำหนดในปีงบประมาณ 2565 ไม่เกินร้อยละ 13.0 ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องเร่งรัดการดำเนินงานเพื่อลดการตั้งครรภ์ซ้ำในกลุ่มวัยรุ่นอย่างจริงจังต่อไป

4. ร้อยละของการคลอดบุตรซ้ำในวัยรุ่น เป็นการติดตามสถานการณ์การคลอดบุตรซ้ำของวัยรุ่น จากข้อมูลการคลอดมีชีพฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์ โดยไม่รวมจำนวนการแท้ง พบว่า

ในกลุ่มอายุ 10-19 ปี มีแนวโน้มการคลอดบุตรช้าลดลงเรื่อย ๆ จากร้อยละ 11.5 ใน ปี พ.ศ. 2554 เป็นร้อยละ 7.5 ใน พ.ศ. 2564 โดยกลุ่มอายุ 18-19 ปี มีการคลอดบุตรช้ามากที่สุดเท่ากับ ร้อยละ 11.2 ส่วนวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี มีการคลอดบุตรช้าเท่ากับ ร้อยละ 7.7 แต่ในกลุ่มวัยรุ่นอายุ 10-14 ปี พบว่า มีการคลอดบุตรช้าจากที่ไม่เคยมีสถิติในกลุ่มอายุนี้อยู่เลย ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2561-2563 แต่ใน พ.ศ. 2564 มีการคลอดบุตรช้า ร้อยละ 0.4

5. สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จากหลาย แหล่งข้อมูล โดยมีข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ดังนี้ อัตราป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและเยาวชน อายุ 15-24 ปี ในปี พ.ศ. 2554 อัตราป่วยสูงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อย่างต่อเนื่อง จากอัตรา 89.5 ต่อประชากรอายุ 15-24 ปี แสคน เป็นอัตรา 178.1 ต่อประชากร อายุ 15-24 ปี แสคน ในพ.ศ. 2562 จนใน พ.ศ. 2563 อัตราป่วยฯ เริ่มลดลง เท่ากับ 172.3 ต่อประชากรอายุ 15-24 ปี แสคน และใน พ.ศ. 2564 อัตราป่วยฯ เท่ากับ 131.2 ต่อประชากร อายุ 15-24 ปี แสคน โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ได้รับรายงาน 7 โรค ได้แก่ ซิฟิลิส หนองใน หนองในเทียม แผลริมอ่อนกามโรคของต่อมและท่อน้ำเหลือง เริ่มที่อวัยวะเพศ หูดอวัยวะเพศและ ทวารหนัก

6. ร้อยละของเด็กแรกเกิดน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์พบมากในกลุ่มทารกแรกเกิดที่แม่มี อายุต่ำกว่า 20 ปี ทั้งในกลุ่มแม่อายุ 10-14 ปี และ 15-19 ปี โดยในกลุ่มแม่วัยรุ่นอายุ 10-14 ปี ในพ.ศ. 2564 เท่ากับ ร้อยละ 19.3 และเด็กแรกเกิดน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ในแม่วัยรุ่นอายุ 15-19 ปี ลดลง จากร้อยละ 15.5 ในปีพ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 13.1 ในปีพ.ศ. 2564

สรุปได้ว่าจากสถานการณ์ด้านอนามัยเจริญพันธุ์ยังพบการตั้งครรภ์และอัตราการป่วย ด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในกลุ่มเยาวชนหรือกลุ่มวัยรุ่นต่อเนื่องในทุกปี

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎี PRECEDE Model มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในกระบวนการวางแผน การให้สุขศึกษาอย่างเป็นระบบ (Green, et al., 1975) ในงานด้านการศึกษาและสุขศึกษา สู่ด้านการส่งเสริมสุขภาพที่เน้นการดำเนินงานกับกลุ่มประชากรและให้ความสำคัญกับปัจจัย ทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสุขภาพ เชื่อว่าเกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อวิถีชีวิต และคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชน ค.ศ. 1991 (Green & Kreuter, 1991) ได้พัฒนา ขยายมุมมองทฤษฎี เพื่อตอบสนองต่อวิสัยทัศน์ใหม่ของกาส่งเสริมสุขภาพ เป็น PRECEDE-PROCEED Model ที่ประกอบด้วย 9 ขั้นตอน และแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของ PRECEDE Model และ PROCEED Model ดังนี้

ส่วน PRECEDE Model มี 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 การวินิจฉัยด้านสังคม มี 1 ปัจจัย คือ คุณภาพชีวิต

ขั้นที่ 2 การวินิจฉัยด้านระบาดวิทยา มี 1 ปัจจัย คือ สุขภาพ

ขั้นที่ 3 การวินิจฉัยด้านพฤติกรรมและสิ่งแวดล้อม มี 2 ปัจจัย คือ พฤติกรรม วิถีชีวิตและสิ่งแวดล้อม

ขั้นที่ 4 การวินิจฉัยด้านการศึกษาและองค์กร มี 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริม

ขั้นที่ 5 การวินิจฉัยด้านการบริหารและนโยบาย มี 2 ปัจจัย คือ สุขศึกษาและนโยบายกฎระเบียบและองค์กร

ส่วน PROCEED Model มี 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 6 การดำเนินงานตามแผน

ขั้นที่ 7 การประเมินผลกระบวนการ

ขั้นที่ 8 การประเมินผลกระทบ

ขั้นที่ 9 การประเมินผลลัพธ์

ทฤษฎี PRECEDE Model (Green, et al., 1980) ในการวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ดำเนินงานในครั้งนี้อยู่แบบจำลอง PRECEDE เป็นกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์พฤติกรรมสุขภาพแบบสหปัจจัยคือ พฤติกรรมของบุคคลสาเหตุมาจากปัจจัยภายในและภายนอก ดังนั้นการดำเนินงานเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจะต้องมีการดำเนินการหลายด้านประกอบกัน โดยจะต้องวิเคราะห์ถึงปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมนั้นก่อน จึงจะสามารถวางแผนและกำหนดวิธีการในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งองค์ประกอบของพฤติกรรมสุขภาพของมนุษย์แต่ละบุคคลเกิดขึ้นจากปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมสุขภาพทั้งที่เป็นปัจจัยภายในและภายนอกตัวบุคคล สามารถแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ ปัจจัยนำ (Predisposing factors) ปัจจัยเสริม (Reinforcing factors) และปัจจัยเอื้อ (Enabling factors) ปัจจัยทั้งสามมีความแตกต่างกันที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือเกิดพฤติกรรม แต่จำเป็นที่จะต้องใช้อย่างสัมพันธ์กันที่ก่อให้เกิดการพฤติกรรม ดังนี้

1. ปัจจัยนำ (Predisposing factors) เป็นปัจจัยที่เป็นพื้นฐานของการเกิดพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งจะก่อให้เกิดแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมของบุคคลหรือในอีกด้านหนึ่งปัจจัยนี้จะป็นความพอใจของบุคคล ซึ่งได้มาจากประสบการณ์ในการเรียนรู้ ซึ่งอาจมีส่วนช่วยสนับสนุนหรือยับยั้งมิให้เกิดการแสดงพฤติกรรมทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล นั่นคือบุคคลจะเลือกแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาจะต้องอาศัยการมีเหตุผลที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมเกิดแรงจูงใจในการกระตุ้นแรงขับภายในตัวบุคคลให้ตัดสินใจปฏิบัติพฤติกรรม ปัจจัยนำ ที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมอย่างรวดเร็ว คือ ความรู้ ทศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติ พฤติกรรมหรือ

การรับรู้ความสามารถในการกระทำ พฤติกรรมทางสุขภาพ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อการเกิดแรงจูงใจ ภายในตัวบุคคลที่ส่งผลต่อการกระทำ เรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม และส่วนของปัจจัย ส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา ขนาดของครอบครัว สถานภาพของบุคคล

2. ปัจจัยเสริม (Reinforcing factors) เป็นปัจจัยที่แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมสุขภาพนั้น ได้รับการสนับสนุน เป็นผลสะท้อนที่บุคคลจะได้รับจากการแสดงพฤติกรรมนั้น ซึ่งอาจช่วยสนับสนุน หรือเป็นแรงกระตุ้นในการแสดงพฤติกรรมทางสุขภาพนั้น เป็นปัจจัยภายนอกที่มาจากบุคคลหรือ กลุ่มคนที่มีอิทธิพลต่อบุคคลในเรื่องนั้น การยอมรับหรือไม่ยอมรับ เช่น พ่อ แม่ บุคคลในครอบครัว ครู เพื่อน แพทย์ พยาบาล บุคลากรทางสาธารณสุข เป็นต้น ปัจจัยเสริมส่วนใหญ่เป็นไปในลักษณะของการกระตุ้นเตือน ยกย่องชมเชย ให้กำลังใจ การเอาเป็นแบบอย่าง ตำหนิติเตียน การลงโทษ ซึ่งปัจจัยเสริม เป็นสิ่งที่ส่งผลให้เกิดความยั่งยืนของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและมีการคงอยู่ ของพฤติกรรมนั้น ๆ

3. ปัจจัยเอื้อ (Enabling factors) เป็นปัจจัยที่อาศัยอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพล ให้เกิดพฤติกรรมโดยตรงอาจเป็นปัจจัยสนับสนุนหรือยับยั้งให้เกิดหรือไม่ให้เกิดพฤติกรรมของบุคคล ประกอบด้วย สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในด้านความพร้อมที่มีอยู่ (Availability) การเข้าถึง แหล่งบริการได้ สะดวก (Acceptability) รวมทั้งทรัพยากรต่าง ๆ เช่น สถานบริการสุขภาพ บุคลากร โรงเรียน ซึ่งจะช่วยให้ พฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลนั้นได้ง่ายขึ้น เป็นต้น

ทฤษฎี PRECEDE Model (Green & Kreuter 2005) ได้ปรับแบบจำลองลดจำนวนขั้นตอน PRECEDE Model เหลือ 4 ขั้นตอน จากเดิมมี 5 ขั้นตอน โดยได้ยุบขั้นตอนที่ 2 และขั้นตอนที่ 3 เข้าไว้ด้วยกัน ได้ตั้งชื่อแบบจำลองส่วนแรกนี้จากคำย่อว่า Predisposing, Reinforcing & Enabling Constructs in Education/Environmental Diagnosis and Evaluation คือ การวินิจฉัยและการประเมินผลด้านการศึกษาหรือการเรียนรู้และด้านสิ่งแวดล้อมตามโครงสร้าง ด้านปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ (Green & Kreuter, 1991) ซึ่งแบบจำลองในส่วนนี้ จะเน้นการวิเคราะห์ปัจจัยหรือปัญหา ประกอบด้วยขั้นตอน 1-4 คือ

ขั้นตอนที่ 1 การประเมินด้านสังคม Social assessment เป็นขั้นประเมินเพื่อศึกษา คุณภาพชีวิต (Quality of Life) และปัจจัยทางสังคมที่กำหนดคุณภาพชีวิต ที่มีผลต่อสถานะ ด้านสุขภาพในระดับบุคคลและชุมชน ซึ่งในด้านสาธารณสุขเป็นการศึกษาปัญหาด้านสาธารณสุข ที่มีผลกระทบต่อนคุณภาพชีวิตของประชาชน ในการประเมินทางสังคมกำหนดไว้ คือความขัดสน ความแปลกแยก การจลาจล อาชญากรรม การเลือกตั้ง การว่างงาน สวัสดิการทางสังคม ความสุข ความสำเร็จ และความสะดวกสบายในชีวิต

ทั้งนี้การประเมินสังคมยังต้องพิจารณาถึงศักยภาพและความพร้อมของชุมชนในการจัดการ และแก้ไขปัญหาทางสาธารณสุข การประเมินค่านิยมหรือการที่ให้คุณค่ากับปัญหาสาธารณสุข

ในชุมชน ความเชื่อหรือทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมสุขภาพที่เป็นปัญหา ความต้องการที่แท้จริงและความต้องการที่เกิดจากความคาดหวังของกลุ่มเป้าหมาย ผลของการประเมินทางสังคมที่เกิดขึ้นจะทำให้เข้าใจถึงความเชื่อมโยงระหว่างปัจจัยทางสังคมและสถานะสุขภาพของคนในชุมชนสามารถใช้เป็นเครื่องบ่งชี้ประโยชน์และความจำเป็นในการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพเพื่อแก้ไขปัญหา

ขั้นที่ 2 การประเมินด้านระบาดวิทยา พฤติกรรมและสิ่งแวดล้อม (Epidemiological behavioral and environmental assessment) เพื่อให้เป็นรูปธรรม สามารถจำแนกขั้นตอนการประเมินออกเป็น 2 ประเภทต่อเนื่อง ประกอบด้วย

1. การประเมินด้านระบาดวิทยา มี 2 ขั้นตอน

1.1 ขั้นวิเคราะห์ หลังการศึกษาคุณภาพชีวิตและปัจจัยทางสังคมที่เป็นสาเหตุและผลลัพธ์ของปัญหาด้านสาธารณสุขในระดับประชากรแล้วจะพบปัญหาจำนวนมากและหลากหลาย เช่น ปัญหาผู้สูงอายุถูกทอดทิ้ง ปัญหาเด็กมีภาวะทุพโภชนาการ ปัญหาอุบัติเหตุจราจรทางบก ปัญหาโรคเมะเร็ง ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยเรียน ฉะนั้นจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดลำดับความสำคัญของปัญหาด้านสาธารณสุขที่ได้รวบรวม มีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- 1.1.1 ขนาดของปัญหา (Size of Problem or Prevalence)
- 1.1.2 ความรุนแรงของปัญหา (Severity of Problem)
- 1.1.3 ความยากง่ายในการแก้ปัญหา (Ease of management)
- 1.1.4 ความต้องการของชุมชนที่มีต่อปัญหานั้น ๆ (Community Concern)

โดยใช้ข้อมูลการแพทย์และด้านระบาดวิทยาที่เป็นดัชนีชี้วัดทางสุขภาพที่สำคัญ ๆ ประกอบการตัดสินใจ เช่น อัตราป่วย อัตราตาย ความพิการ ภาวะเจริญพันธุ์ ความไม่สุขสบาย ความแข็งแรง และการรับสัมผัสปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพ ต้องมีการตรวจสอบเพื่อป้องกันความซ้ำซ้อนกับแผนโครงการอื่น ๆ และคำนึงถึงต้นทุนประสิทธิผลหรือความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ

1.2 ขั้นวางแผน ปัญหาสาธารณสุขที่ผ่านการจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วน และคัดเลือกตามจำนวนที่ต้องการแล้วจะถูกนำมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์หลักโครงการให้เป็นตัวชี้วัดที่เป็นรูปธรรม ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ด้านสาธารณสุขและกรอบระยะเวลาในการวัดและประเมินผล ทั้งนี้ตัวชี้วัดที่กำหนดขึ้นสามารถตอบสนองนโยบายระดับสูง หรือกำหนดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนโดยตรง ไม่ว่าจะมุ่งเน้นทางใดก็ตามต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในแง่ของเทคโนโลยี ทรัพยากร ระยะเวลาที่จำกัดและต้องสอดคล้องกับต้นทุนและผลจากการประเมินทางสังคมขั้นแรก

2. การประเมินด้านพฤติกรรมและสิ่งแวดล้อม

2.1 ขั้นวิเคราะห์ วัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นสาเหตุของปัญหาสาธารณสุขที่ได้จากการประเมินด้านระบาดวิทยา ครอบคลุม

ปัจจัยด้านพฤติกรรมสุขภาพที่เป็นปัญหาและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของชุมชนที่สนับสนุนหรือขัดขวางต่อการมีพฤติกรรมสุขภาพ ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับปัญหาด้านสาธารณสุข เช่นลักษณะทางพันธุกรรม และคุณลักษณะส่วนบุคคล (เพศ อายุ ประวัติการเจ็บป่วย) เป็นตัวแปรร่วมอธิบายปัญหา แต่ไม่สามารถจัดกระทำหรือจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ จึงได้จัดลำดับความสำคัญ โดยพิจารณาจาก

2.1.1 ขนาดของอิทธิพล ประเมินว่าปัจจัยด้านพฤติกรรมหรือสิ่งแวดล้อมนั้น ๆ ให้ความสำคัญเลือกปัจจัยที่มีขนาดของอิทธิพลในระดับมาก ๆ ก่อน

2.1.2 โอกาสในการแก้ไขให้สำเร็จ ประเมินถึงความเป็นไปได้ในการจัดการแก้ไข ปัญหา พิจารณปัจจัยที่มีโอกาสแก้ไขสำเร็จในระดับง่ายหรือไม่ยากจนเกินไป

ขั้นที่ 3 การประเมินด้านการศึกษาและนิเวศวิทยา (Educational and ecological assessment)

วัตถุประสงค์เพื่อออกแบบและวางแผนกิจกรรม ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ย่อยที่กำหนดไว้ในขั้นตอนที่ 2 ในขั้นตอนนี้ ประกอบด้วยขั้นตอน ในการดำเนินการควบคู่กันระหว่างการวิเคราะห์ ปัจจัยสาเหตุของปัญหา และวางแผนเพื่อระบุกิจกรรมจัดการหรือการแก้ไขปัญหาที่วิเคราะห์ ประกอบด้วย

1. ขั้นวิเคราะห์ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมสุขภาพหรือปัจจัยที่อิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ ประกอบด้วย ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริม

1.1 ปัจจัยนำ (Predisposing factors) คือปัจจัยภายในบุคคลในระดับพุทธิพิสัย กระตุ้น หรือชี้้นำให้เกิดการแสดงพฤติกรรมสุขภาพออกมา เช่น ความรู้ ทศนคติ การรับรู้ ความสามารถของตนเองพละหารให้คุณค่า

1.2 ปัจจัยเอื้อ (Enabling factors) คือปัจจัยสนับสนุนให้บุคคลสามารถพฤติกรรมสุขภาพตามที่ต้องการที่เป็นผลจากปัจจัยนำได้ โดยเอื้ออำนวยให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมและสิ่งแวดล้อมโดยรอบ ด้านกายภาพ สังคม และวัฒนธรรมที่สนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมสุขภาพที่พึงประสงค์ หรือขัดขวางไม่ให้แสดงพฤติกรรมสุขภาพได้ เช่น ทักษะส่วนบุคคล กฎหมาย ข้อบังคับ หรือนโยบาย รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรหรือบริการต่าง ๆ

1.3 ปัจจัยเสริม (Reinforcing factors) คือปัจจัยที่บุคคลได้รับการตอบสนองจากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพจากตนเองและบุคคลรอบข้าง เช่น ครอบครัว เพื่อน ครู เป็นปัจจัยที่ทำหน้าที่สนับสนุนให้แสดงพฤติกรรมสุขภาพ

2. ขั้นวางแผน ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีความถูกต้องและครอบคลุมทั้งปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมแล้ว ในขั้นของการวางแผนหากมีปัจจัยเชิงสาเหตุจำนวนมาก จัดลำดับความสำคัญของแต่ละปัจจัยโดยพิจารณาจากระดับอิทธิพลและความสามารถในการเปลี่ยนแปลง

ขั้นที่ 4 การประเมินด้านการบริหารและนโยบาย และการจัดกิจกรรมในโครงการส่งเสริมสุขภาพ (Administrative and policy assessment and intervention alignment)

การประเมินปัจจัยเงื่อนไขที่บอกถึงศักยภาพ ความเป็นไปได้ และเป็นเครื่องบ่งชี้ความสำเร็จของกระบวนการวางแผนทั้ง 3 ขั้นตอนที่ผ่านมา ขั้นตอนนี้วัตถุประสงค์เพื่อประเมินทรัพยากรที่มีอยู่สามารถตอบสนองต่อแผนงานหรือกิจกรรมที่ระบุในขั้นตอนที่ 3 ประเมินเป็น 2 ส่วน คือ การประเมินด้านการบริหารจัดการ คือ การวิเคราะห์นโยบาย ทรัพยากร ข้อมูลข่าวสาร และสถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกองค์กรที่ส่งผลต่อความสำเร็จของแผนงานหรือกิจกรรมในขั้นตอนที่ 3

การประเมินด้านนโยบาย คือ การวิเคราะห์ความสอดคล้องและเหมาะสมระบุไว้ในขั้นตอนที่ 3 กับพันธกิจ วิสัยทัศน์ นิเวศวิทยาและกฎระเบียบขององค์กรหรือชุมชน

โดยหลัก PRECEDE Model หรือ PRECEDE Framework (Green & Kreuter, 1991) เป็นการดำเนินการวินิจฉัยและประเมินปัญหาในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้เลือกศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ตามแนวคิด PRECEDE Model ประกอบด้วย ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม วิเคราะห์เพื่อทราบปัจจัยต่าง ๆ นั้นเพื่อหาแนวทางและกระบวนการที่จะใช้ในการสร้างปัจจัยหรือเปลี่ยนปัจจัยตามกระบวนการโดยพิจารณาถึงความเหมาะสม ให้สอดคล้องกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปีในครั้งนี้ จึงต้องใช้กลวิธีในรูปแบบต่าง ๆ ผสมผสานกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและมีผลต่อปัจจัยอย่างแท้จริง เป็นกระบวนการบริหารจัดการโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพ วิเคราะห์ประเมินปัญหาการบริหารจัดการต่อไป ซึ่งรายละเอียดของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงอายุน้อยกว่า 20 ปี จะได้ใช้ประโยชน์ในการประยุกต์ในการวางแผนจัดรูปแบบกิจกรรมในการป้องกันปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ที่จะมีลักษณะปัจจัยหลาย ๆ ปัจจัยร่วมกันซึ่งมาจากด้านสังคมศาสตร์ ด้านพฤติกรรมด้านการบริหาร ด้านการศึกษา และด้านระบาดวิทยารวมทั้งสิ่งแวดล้อมด้วยแนวคิดที่ว่า ปัญหาสุขภาพ มีสาเหตุมาจากหลาย ๆ ปัจจัย จึงจะต้องได้รับการประเมินอย่างถูกต้องจึงจะสามารถกำหนดกลวิธีและวิธีแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง

สรุปได้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทั้งของกลุ่มเป้าหมาย เมื่อใดก็ตามทั้ง 3 ปัจจัยมีความเหมาะสมสอดคล้องกันทั้งในระดับทิศทางก็จะทำให้เกิดพฤติกรรมได้ในที่สุด

ดังนั้น ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี จังหวัดหนึ่งในภาคเหนือในครั้งนี้ เป็นแนวคิดพื้นฐานในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี จังหวัดหนึ่งในภาคเหนือดังกล่าว

ปัจจัยเอื้อ (Enabling factors) คือ ปัจจัยสนับสนุนให้บุคคลสามารถแสดงพฤติกรรมสุขภาพหรือพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรตามที่ต้องการของตนเองที่เป็นผลจากปัจจัยนำได้ โดยเอื้ออำนวยให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมและสิ่งแวดล้อมโดยรอบทั้งในด้านกายภาพ สังคม และวัฒนธรรมที่เป็นตัวสนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์หรือขัดขวางไม่ให้แสดงพฤติกรรมได้ เช่น การเข้าถึงสถานที่ที่เอื้อต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้ง่าย

ปัจจัยเสริม (Reinforcing factors) คือ ปัจจัยที่บุคคลได้รับการตอบสนองจากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพจากตนเองและบุคคลรอบข้างที่มีแรงขับหรือกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม เช่น ครอบครัว เพื่อน บุคคลที่อาศัยร่วมด้วยเป็นปัจจัยที่ทำหน้าที่สนับสนุนให้แสดงพฤติกรรมสุขภาพหรือพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ทั้ง 3 ปัจจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้นมีความเหมาะสมสอดคล้องกันทั้งในระดับทิศทางก็จะทำให้เกิดการแสดงพฤติกรรมได้ในที่สุด ดังนั้น ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในครั้งนี้ เป็นแนวคิดพื้นฐานในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี จังหวัดหนึ่งในภาคเหนือดังกล่าว

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมควร เสนลา (2563) ศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ของเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนขยายโอกาสในจังหวัดสิงห์บุรี ปี พ.ศ. 2561 พบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่มีความเสี่ยงสูงที่จะมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยเพศชายมีทัศนคติที่มีความเสี่ยงสูงกว่าเพศหญิง นักเรียนคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่ยอมรับได้ ถ้าเป็นส่วนหนึ่งของความรัก ยังมีความคิดว่าตนเองไม่มีสิทธิในการปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับแฟน ขณะที่ไม่ได้ตระหนักว่าการอยู่ด้วยกันกับแฟนตามลำพังเป็นสถานการณ์ที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ตั้งใจ

พิมพ์ฉนิณ ภิวงศ์กำจร (2563) การพัฒนาแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังครกในวัยรุ่นโดยการมีส่วนร่วมของครอบครัวชุมชนและองค์กรในพื้นที่ ตำบลกุมภวาปี อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี พบว่าสถานการณ์การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นค่อนข้างรุนแรง วัยรุ่นส่วนใหญ่ขาดความตระหนักรู้ มีเพศสัมพันธ์ไม่ปลอดภัย เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกยังไม่รู้จักวิธีการคุมกำเนิด การใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉินพร่ำเพ้อ ค่านิยมที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ การล่าแต้มโดยการนับเสื้อในการแข่งขันการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหญิง วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้นตั้งแต่อายุ 12 ปี

ปัญญากรีน หอยรัตน์ และปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์ (2563) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาพบว่า นักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์มีปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ อายุ เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด การสูบบุหรี่ การเคยมีแฟน แต่เลิกกันแล้ว การมีแฟนในปัจจุบัน การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง ความอยากรู้อยากลอง ต่อการมีเพศสัมพันธ์ การบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และความถี่การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งปัจจัยทั้งหมดสามารถทำนายโอกาสเกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษา

อินทริยา อัญพัชร และดวงเดือน ศาสตรภัทร (2563) ศึกษาปัจจัยทางจิตที่ส่งผลต่อ การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตยพบว่า การยอมรับ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เป็นพฤติกรรมเสี่ยงมากที่สุดของเด็กหญิง เนื่องจากเด็กหญิงวัยรุ่น มักมีการแต่งกายเปิดเผยสัดส่วน นอกจากนั้นยังมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งทำให้ ขาดสติสัมปชัญญะ ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ ประกอบกับการเปิดรับสื่อที่กระตุ้นอารมณ์เพศ ทั้งทางตรงและทางอ้อมจึงพบได้โดยง่าย ซึ่งส่งผลต่อการมีอิทธิพลต่อการยอมรับพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์สูงและค่านิยมทางวัตถุของเด็กหญิงในพื้นที่เขตคลองเตย เด็กมีความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกของบุคคลที่ให้คุณค่าต่อวัตถุมากกว่าต่อจิตใจ หรือความเป็นมนุษย์ ยอมทำทุกวิถีทาง เพื่อให้ได้มาซึ่งวัตถุแบรนด์เนม จนกระทั่งการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งความเชื่อ จะส่งผลกระทบอย่างมาก เพราะหากบุคคลนั้นมีความเชื่อแบบใดก็จะใช้ชีวิตตามความเชื่อแบบนั้น สมการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ คือ $Y = .31 + .84 X_1 + .31 X_3$ และสมการถดถอยเชิงเส้นแบบ พหุคูณ คือ $Y' = .59 X_1' + .27 X_3'$

นิชาภัทร ปูนมกิจ, ชนัญชิดาคุชฎี และพรนภา หอมสินธุ์ (2563) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผล ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยาพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดเขตการศึกษามีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 4 ปัจจัย ได้แก่ การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทศนคติพฤติกรรมทางเพศ และการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน

วัลลภา วงศ์ศักดิ์รินทร์ (2564) ศึกษาการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยง ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเด็กในการศึกษามีเป้าหมายของการศึกษาระดับสูง ต้องการเข้าศึกษาต่อในคณะ สาขาและมหาวิทยาลัยที่ตั้งเป้าหมาย ทั้งคนในครอบครัวและ โรงเรียนสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมอบรม ให้ความรู้และข้อมูลข่าวสารแก่เด็กทั้งเรื่อง ของการปฏิบัติตัวให้เหมาะสมกับเพศตรงข้าม ด้านครอบครัวพ่อแม่และผู้ปกครองให้ความสนใจ ดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดและสนับสนุนเรื่องที่ถูกต้องและดีงาม ทั้งการสร้างกฎระเบียบข้อบังคับ

ที่เข้มงวดในการปฏิบัติตนต่อเพศตรงข้ามและต้องปฏิบัติตนต่อเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสม จึงทำให้เด็กมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อยู่ในระดับต่ำ

เทพไทย โชติชัย และคณะ (2564) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงและปัจจัยที่มีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 22.16 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 16 ปี คู่่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วยมากที่สุด คือ แฟน ในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมีการป้องกัน โดยการใช้ถุงยางอนามัย ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การมีเพื่อนสนิทที่เคยมีเพศสัมพันธ์ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความรู้เรื่องเพศศึกษา การมีเพื่อนสนิทที่ดูสื่อลามกอนาจาร พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การมีเพื่อนสนิทที่เที่ยวสถานเริงรมย์ การเห็นคุณค่าในตนเอง และการใช้สิ่งเสพติด

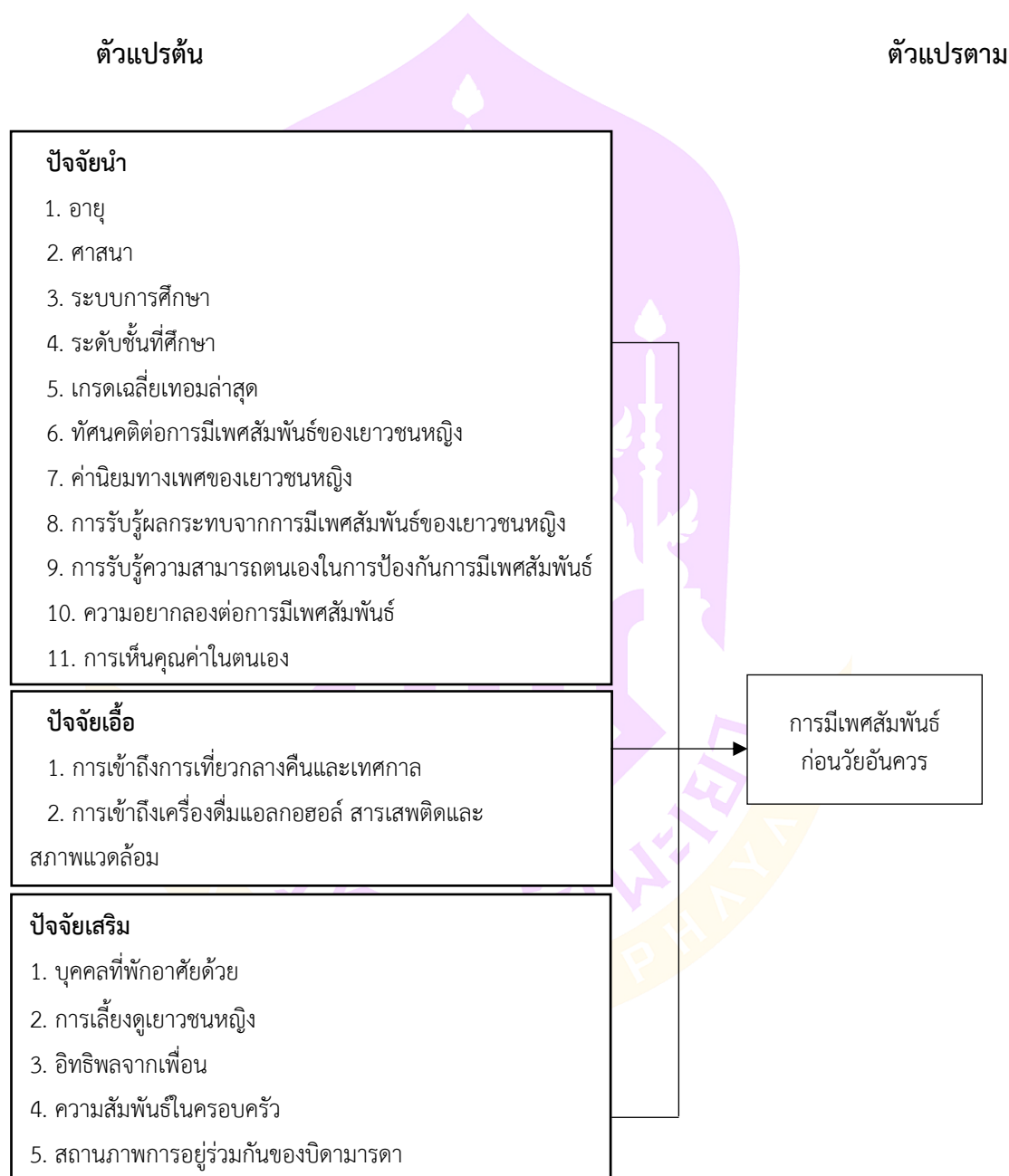
นุชรีย์ แสงสว่าง และบุศรา แสงสว่าง (2565) ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่นพบว่า การอาศัยอยู่ร่วมกันกับพ่อแม่และสมาชิกในครอบครัวพร้อมหน้า มีผลต่อการวัยรุ่นได้รับความรักความอบอุ่น การเอาใจใส่ การเลี้ยงดูแบบใกล้ชิดกัน และได้รับการอบรมสั่งสอนทั้งมีการกำกับติดตามจากพ่อแม่ สร้างกฎเกณฑ์ขึ้นในครอบครัว กลุ่มที่มีภูมิคุ้มกัน ในครอบครัวส่งผลให้วัยรุ่นมีโอกาสกระทำพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ได้น้อยลง สรุปได้ว่าความรักใคร่ผูกพันระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ และความผูกพันต่อครอบครัว สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่นตามแนวคิด ทฤษฎีความรักใคร่ผูกพัน (Bowlby, 1969; Hazan & Shaver, 1987)

ชนิตาภา ขอสุขวรกุล และคณะ (2565) ศึกษาการศึกษาปัญหาและความต้องการที่จำเป็นเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความรอบรู้ในการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า การจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาและการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น กลุ่มวัยรุ่นมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์วัยรุ่นเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเป็นเรื่องปกติ ในส่วนสาเหตุและปัจจัยเสี่ยงของการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ได้แก่ ปัจจัยด้านพัฒนาการของวัยรุ่น ค่านิยมและทัศนคติ การเลี้ยงดูของครอบครัว สภาพทางสังคม และสิ่งแวดล้อมและด้านสื่อสังคม สภาพการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาและการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรดังนั้นในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร เนื้อหา ครูผู้สอน กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและการประเมินผล

จิตติรัตน์ ราศิริ (2567) ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3-6 โรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในอำเภอบัวโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 130 คน มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม

เสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ของวัยรุ่นหญิง ได้แก่ อิทธิพลจากสื่อที่ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศ อิทธิพลจากผู้ปกครอง อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และสภาพแวดล้อมในโรงเรียนและชุมชน

กรอบแนวคิดการวิจัยโดยใช้ทฤษฎี PRECEDE Model

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยโดยใช้ทฤษฎี PRECEDE Model

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) แบบภาคตัดขวาง (cross-sectional study) ของเยาวชนหญิงอายุ 13–19 ปี ในพื้นที่อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. นิยามประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้คือเยาวชนหญิงอายุ 13-19 ปี ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย จำนวน 811 คน (ข้อมูลจาก HDC จังหวัดเชียงรายวันที่ 4 ต.ค. 2566) ทั้งหมด 5 ตำบล ดังนี้ ตำบลป่าแดด 183 คน

ตำบลสันมะค่า	167	คน
ตำบลศรีโพธิ์เงิน	73	คน
ตำบลโรงช้าง	140	คน
ตำบลป่าแะ	248	คน

2. การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือเยาวชนหญิงอายุ 13-19 ปี จำนวน 273 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างตามทฤษฎีอาศัยความน่าจะเป็นในการคำนวณกำหนดขนาดประชากร กลุ่มตัวอย่างตามสูตรของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ที่มีระดับความเชื่อมั่น 95 % หรือมีความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นร้อยละ 5 โดยใช้สูตรของ ของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) กำหนดขึ้นที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนี้

จากสูตร

$$n = \frac{x^2 N p (1 - p)}{e^2 (N - 1) + x^2 p (1 - p)}$$

กำหนดให้ n คือ จำนวนหรือขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือ จำนวนหรือขนาดของประชากร (811 คน)

e คือ ค่าความคลาดเคลื่อนในงานวิจัย (0.05)

x^2 คือ ค่าไคสแคว์ที่ DF เท่ากับ 1 และระดับความเชื่อมั่น 95% ($x^2 = 3.841$)

p คือ สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร (ถ้าไม่ทราบให้กำหนด $p = 0.5$)

แทนค่า

$$n = \frac{(3.814) \times (811) \times (0.5) \times (0.5)}{(0.05)^2 (811 - 1) + (3.841) (0.5) (0.5)}$$

$$= 259.06 \approx 260 \text{ คน}$$

เพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูลจากแบบสอบถามที่อาจจะเกิดขึ้นขณะรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจึงเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 5 ของกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณมา 260 คน เท่ากับ 13 คน สรุปกลุ่มตัวอย่างที่ต้องใช้ $260 + 13 = 273$ คน จากจำนวนประชากรหญิงอายุ 13-19 ปี ทั้งหมด 811 คน กลุ่มตัวอย่างมาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จำแนกตามตำบล ตามสัดส่วนประชากรของแต่ละตำบลและใช้วิธีจับฉลากการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

3. กลุ่มเป้าหมายและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

เยาวชนหญิงอายุ 13-19 ปี จำนวน 273 คน โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จำแนกตามรายตำบล แล้วคำนวณหาสัดส่วนประชากรแยกรายตำบลตามสูตรการคำนวณ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 คัดเลือกจังหวัดหนึ่งของภาคเหนือ 1 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงราย และสุ่มจับฉลาก 1 อำเภอของจังหวัดเชียงราย ได้แก่ อำเภอป่าแดด

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดจำนวนเยาวชนหญิงอายุ 13-19 ปี ในแต่ละพื้นที่เป้าหมายตามสัดส่วนประชากรเยาวชนหญิงอายุ 13-19 ปี โดยใช้สูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$n = \frac{\text{จำนวน เยาวชนหญิง 13 - 19 ปี แต่ละตำบล} \times \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง}}{\text{ประชากรที่ใช้ในการศึกษา}}$$

ตาราง 2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาแยกรายตำบล

ลำดับ	ตำบล	จำนวน เยาวชนหญิง 10-19 ปี (N)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1	ตำบลป่าแดด	183	62
2	ตำบลสันมะค่า	167	56
3	ตำบลศรีโพธิ์เงิน	73	25
4	ตำบลโรงช้าง	140	47
5	ตำบลป่าแงะ	248	83
รวม		811	273

ขั้นตอนที่ 3 ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลากแบบไม่คืนที่ สุ่มเลือกตัวอย่างตามจำนวนที่คำนวณมาได้ และเพื่อให้ได้ตัวอย่างที่เป็นไปตามหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

เกณฑ์การคัดเข้า (Inclusion criteria)

1. เยาวชนหญิงที่อายุ 13-19 ปี ที่มีทะเบียนบ้านอาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย
2. ยินดีให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง มีสติสัมปชัญญะ สามารถอ่านออก สื่อสารด้วยการพูดและฟังภาษาไทยเข้าใจ

เกณฑ์การคัดออก (Exclusion criteria)

1. ไม่ยินยอมในการเข้าร่วมวิจัย
2. เยาวชนหญิงที่อายุต่ำกว่า 20 ปี มีชื่อทะเบียนบ้านในพื้นที่อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย แต่ไม่อาศัยอยู่ในพื้นที่ขณะดำเนินโครงการ

เกณฑ์การถอน

1. ผู้ให้ข้อมูลขอถอนตัวจากการวิจัย
2. ผู้ปกครองไม่ยินยอมให้เข้าร่วมโครงการ
3. อาสาสมัครให้ข้อมูลแบบสอบถามไม่ครบถ้วน

เกณฑ์การยุติโครงการวิจัย (Terminal criteria)

1. ผู้เข้าร่วมวิจัยออกจากการเข้าร่วมวิจัย ให้ข้อมูลไม่ครบถ้วน
2. การเก็บข้อมูลจากผู้เข้าร่วมวิจัยไม่ถึงร้อยละ 50

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นจากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นแบบสอบถามที่เลือกคำตอบเดียว(Closed form) และแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งประยุกต์แนวทางมาจากทฤษฎี PRECEDE Model และงานวิจัยของปัญญากรีน หอยรัตน์ และปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์ (2563) แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล มีทั้งหมด 7 ข้อ ประกอบด้วย อายุ ศาสนา เรียนในระบบการศึกษาใด ระดับชั้นที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด สถานภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา บุคคลที่พักอาศัยด้วยในขณะเรียน คำถามชนิดเลือกตอบและเติมคำ

ส่วน 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์

1. ความสัมพันธ์ในครอบครัว จำนวน 12 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง เล็กน้อย และไม่มีเลย โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ
มากที่สุด	5	1
มาก	4	2
ปานกลาง	3	3

เล็กน้อย	2	4
ไม่มีเลย	1	5

การแปลความหมายคะแนนความสัมพันธ์ในครอบครัว ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมิน ประยุกต์จากแนวคิดการตัดเกรดแบบอิงกลุ่มโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (อาภาพรณ ประทุมไทย, 2566) เกณฑ์การแบ่งระดับความสัมพันธ์ในครอบครัว ดังนี้

คะแนนความสัมพันธ์ในครอบครัวสูงกว่า $\bar{X} + S.D.$ ถือว่ามีความสัมพันธ์ในครอบครัว ในระดับสูง

คะแนนความสัมพันธ์ในครอบครัวที่อยู่ระหว่าง $\bar{X} \pm S.D.$ ถือว่ามีความสัมพันธ์ ในครอบครัวในระดับปานกลาง

คะแนนความสัมพันธ์ในครอบครัวต่ำกว่า $\bar{X} - S.D.$ ถือว่ามีความสัมพันธ์ในครอบครัว ในระดับต่ำ

2. ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง เล็กน้อย และน้อยที่สุด โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ
มากที่สุด	5	1
มาก	4	2
ปานกลาง	3	3
เล็กน้อย	2	4
น้อยที่สุด	1	5

การแปลความหมายคะแนนทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง ผู้วิจัยใช้ เกณฑ์การประเมิน ประยุกต์จากแนวคิดการตัดเกรดแบบอิงกลุ่มโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (อาภาพรณ ประทุมไทย, 2566) เกณฑ์การแบ่งระดับทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ของเยาวชนหญิง ดังนี้

คะแนนทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงสูงกว่า $\bar{X} + S.D.$ ถือว่ามีทศนคติ ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงในระดับสูง

คะแนนทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงที่อยู่ระหว่าง $\bar{X} \pm S.D.$ ถือว่า มีทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงในระดับปานกลาง

คะแนนทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงต่ำกว่า $\bar{X} - S.D.$ ถือว่ามีทศนคติ ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงในระดับต่ำ

3. ค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิง มีจำนวน 7 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง เล็กน้อย และน้อยที่สุด โดยให้คะแนน ตามเกณฑ์ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ
มากที่สุด	5	1
มาก	4	2

ปานกลาง	3	3
เล็กน้อย	2	4
น้อยที่สุด	1	5

การแปลความหมายคะแนนค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิง ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมิน ประยุกต์จากแนวคิดการตัดเกรดแบบอิงกลุ่มโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (อาภาพรรณ ประทุมไทย, 2566) เกณฑ์การแบ่งระดับค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิง ดังนี้

คะแนนค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิงสูงกว่า $\bar{X} + S.D.$ ถือว่ามีค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิงในระดับสูง

คะแนนค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิงที่อยู่ระหว่าง $\bar{X} \pm S.D.$ ถือว่ามีค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิงในระดับปานกลาง

คะแนนค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิงต่ำกว่า $\bar{X} - S.D.$ ถือว่ามีค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิงในระดับต่ำ

4. การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง มีจำนวน 8 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

การแปลความหมายคะแนนการรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมิน ประยุกต์จากแนวคิดการตัดเกรดแบบอิงกลุ่มโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (อาภาพรรณ ประทุมไทย, 2566) เกณฑ์การแบ่งระดับการรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง ดังนี้

คะแนนการรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงสูงกว่า $\bar{X} + S.D.$ ถือว่ามีการรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงในระดับสูง

คะแนนการรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงที่อยู่ระหว่าง $\bar{X} \pm S.D.$ ถือว่ามีการรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงในระดับปานกลาง

คะแนนการรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงต่ำกว่า $\bar{X} - S.D.$ ถือว่ามีการรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงในระดับต่ำ

5. การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ มีจำนวน 9 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ทำได้แน่นอน ทำได้ ทำได้บ้าง ทำได้เล็กน้อย และทำไม่ได้แน่นอน โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ
ทำได้แน่นอน	5	1
ทำได้	4	2
ทำได้บ้าง	3	3
ทำได้เล็กน้อย	2	4
ทำไม่ได้แน่นอน	1	5

การแปลความหมายคะแนนการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมิน ประยุกต์จากแนวคิดการตัดเกรดแบบอิงกลุ่มโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (อาภาพรณ ประทุมไทย, 2566) เกณฑ์การแบ่งระดับการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ดังนี้

คะแนนการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่า $\bar{X} + S.D.$ ถือว่ามีการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในระดับสูง

คะแนนการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ที่อยู่ระหว่าง $\bar{X} \pm S.D.$ ถือว่ามีการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

คะแนนการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ต่ำกว่า $\bar{X} - S.D.$ ถือว่ามีการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในระดับต่ำ

6. ความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ มีจำนวน 8 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

การแปลความหมายคะแนนความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินประยุกต์จากแนวคิดการตัดเกรดแบบอิงกลุ่มโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (อาภาพรณ ประทุมไทย, 2566) เกณฑ์การแบ่งระดับความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ ดังนี้

คะแนนความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่า $\bar{X} + S.D.$ ถือว่ามีความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ในระดับสูง

คะแนนความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่อยู่ระหว่าง $\bar{X} \pm S.D.$ ถือว่ามีความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

คะแนนความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ต่ำกว่า $\bar{X} - S.D.$ ถือว่ามีความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ในระดับต่ำ

7. การเห็นคุณค่าในตนเอง มีจำนวน 12 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

การแปลความหมายคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมิน ประยุกต์จากแนวคิดการตัดเกรดแบบอิงกลุ่มโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (อาภาพรณ ประทุมไทย, 2566) เกณฑ์การแบ่งระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง ดังนี้

คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่า $\bar{X} + S.D.$ ถือว่ามีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับสูง

คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองที่อยู่ระหว่าง $\bar{X} \pm S.D.$ ถือว่ามีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับปานกลาง

คะแนนความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ต่ำกว่า $\bar{X} - S.D.$ ถือว่ามีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับต่ำ

8. การเลียดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครอง มีจำนวน 10 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง เล็กน้อยและน้อยที่สุด โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ
มากที่สุด	5	1
มาก	4	2
ปานกลาง	3	3
เล็กน้อย	2	4
น้อยที่สุด	1	5

การแปลความหมายคะแนนการเลียดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครอง ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมิน ประยุกต์จากแนวคิดการตัดเกรดแบบอิงกลุ่มโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (อาภาพรณ ประทุมไทย, 2566) เกณฑ์การแบ่งระดับการเลียดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครอง ดังนี้

คะแนนการเลียดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครองสูงกว่า $\bar{X} + S.D.$ ถือว่ามีการเลียดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครองในระดับไม่ดี

คะแนนการเลียดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครองที่อยู่ระหว่าง $\bar{X} \pm S.D.$ ถือว่ามีการเลียดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครองในระดับปานกลาง

คะแนนความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ต่ำกว่า $\bar{X} - S.D.$ ถือว่ามีการเลียดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครองในระดับดี

ส่วนที่ 3 การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยของเยาวชนหญิง

1. ประวัติการมีเพศสัมพันธ์ คำถามชนิดเลือกตอบ

2. ประวัติการตั้งครรภ์ คำถามชนิดเลือกตอบ

3. การเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาล มีจำนวน 4 ข้อ ข้อคำถามเป็นมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ปฏิบัติมากกว่าสัปดาห์ละครั้ง เดือนละครั้ง 2-3 เดือนต่อครั้ง 5-6 เดือนต่อครั้ง และไม่เคยปฏิบัติเลย โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ
ปฏิบัติมากกว่าสัปดาห์ละครั้ง	5	1
เดือนละครั้ง	4	2
2-3 เดือนต่อครั้ง	3	3
5-6 เดือนต่อครั้ง	2	4
ไม่เคยปฏิบัติเลย	1	5

การแปลความหมายคะแนนการเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาล ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมิน ประยุกต์จากแนวทางการตัดเกรดแบบอิงกลุ่มโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (อาภาพรณ ประทุมไทย, 2566) เกณฑ์การแบ่งระดับการเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาล ดังนี้

คะแนนการเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาลสูงกว่า $\bar{X} + S.D.$ ถือว่ามีการเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาลในระดับไม่ดี

คะแนนการเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาลที่อยู่ระหว่าง $\bar{X} \pm S.D.$ ถือว่ามีการเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาลในระดับปานกลาง

คะแนนการเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาลต่ำกว่า $\bar{X} - S.D.$ ถือว่ามีการเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาลในระดับดี

4. การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและสภาพแวดล้อมที่ปลูกไร่อาธรรมทางเพศ มีจำนวน 8 ข้อ ข้อคำถามเป็นมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ปฏิบัติมากกว่าสัปดาห์ละครั้ง ปฏิบัติสัปดาห์ละครั้ง ปฏิบัติบางครั้ง ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง และไม่เคยปฏิบัติเลย โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ
ปฏิบัติมากกว่าสัปดาห์ละครั้ง	5	1
ปฏิบัติสัปดาห์ละครั้ง	4	2
ปฏิบัติบางครั้ง	3	3
ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง	2	4
ไม่เคยปฏิบัติเลย	1	5

การแปลความหมายคะแนนการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและสภาพแวดล้อมที่ปลูกไร่อาธรรมทางเพศ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมิน ประยุกต์จากแนวทางการตัดเกรดแบบอิงกลุ่มโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (อาภาพรณ ประทุมไทย, 2566) เกณฑ์การแบ่งระดับการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและสภาพแวดล้อมที่ปลูกไร่อาธรรมทางเพศ ดังนี้

คะแนนการเข้าถึงเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์สูงกว่า $\bar{X} + S.D.$ ถือว่ามีการเข้าถึงเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ฯ ในระดับสูง

คะแนนการเข้าถึงเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ฯ ที่อยู่ระหว่าง $\bar{X} \pm S.D.$ ถือว่ามีการเข้าถึงเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ฯ ในระดับปานกลาง

คะแนนการเข้าถึงเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ฯ ต่ำกว่า $\bar{X} - S.D.$ ถือว่ามีการเข้าถึงเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ฯ ในระดับต่ำ

5. การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ปฏิบัติสัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า เดือนละครั้ง 2-3 เดือนต่อครั้ง 5-6 เดือนต่อครั้ง และไม่เคยปฏิบัติเลย โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ
ปฏิบัติสัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า	5	1
เดือนละครั้ง	4	2
2-3 เดือนต่อครั้ง	3	3
5-6 เดือนต่อครั้ง	2	4
ไม่เคยปฏิบัติเลย	1	5

การแปลความหมายคะแนนการได้รับอิทธิพลจากเพื่อน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมิน ประยุกต์จากแนวคิดการตัดเกรดแบบอิงกลุ่มโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (อาภาพรพรรณ ประทุมไทย, 2566) เกณฑ์การแบ่งระดับการได้รับอิทธิพลจากเพื่อน ดังนี้

คะแนนการได้รับอิทธิพลจากเพื่อนสูงกว่า $\bar{X} + S.D.$ ถือว่ามีการได้รับอิทธิพลจากเพื่อนในระดับสูง

คะแนนการได้รับอิทธิพลจากเพื่อนที่อยู่ระหว่าง $\bar{X} \pm S.D.$ ถือว่ามีการได้รับอิทธิพลจากเพื่อนในระดับปานกลาง

คะแนนการได้รับอิทธิพลจากเพื่อนต่ำกว่า $\bar{X} - S.D.$ ถือว่ามีการได้รับอิทธิพลจากเพื่อนในระดับต่ำ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการประยุกต์ใช้และพัฒนาเครื่องมือ ในส่วนของแบบสอบถาม โดยดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่ออ้างอิงข้อมูล
2. สร้างแบบสอบถามจากการกำหนดกรอบแนวคิดของงานวิจัย

3. แบบสอบถามมีเนื้อหาครอบคลุมตามนิยามศัพท์เฉพาะและวัตถุประสงค์ของการวิจัย ในครั้งนี้ และตรวจสอบความตรง (Validity) ด้วยการหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนรวมทั้งสิ้น 3 ท่าน ใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) นำวิเคราะห์ ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตรคำนวณ จากนั้นผู้วิจัยทำการคัดเลือก ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป เพื่อนำไปทดลองใช้ต่อไป ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.67-1.00 ตามเกณฑ์การยอมรับ

4. นำแบบสอบถามที่ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มเยาวชนหญิงอายุ 13-19 ปี ในพื้นที่อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดพะเยา ที่คล้ายคลึงกับอาสาสมัคร แต่ไม่ใช่กลุ่มอาสาสมัครจริงที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 คน

5. การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) โดยการทดลองใช้ (Try Out) หาค่าความเชื่อมั่น หรือ Reliability ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ตามเกณฑ์การยอมรับตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.50-1.00 ตามเกณฑ์ที่ยอมรับ การตรวจสอบหาความเที่ยง (reliability) หาค่าความสอดคล้องภายในเครื่องมือจากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นความสัมพันธ์ในครอบครัว = 0.80 ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง = 0.70 ค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิง = 0.71 การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง = 0.71 การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ = 0.83 ความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ = 0.91 การเห็นคุณค่าในตนเอง = 0.73 การเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครอง = 0.71 การเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาล = 0.91 การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและภาพแวดล้อมที่ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศ = 0.89 การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน = 0.90

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ดำเนินการหลังจากได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยพะเยา เพื่อขอเก็บข้อมูลวิจัยผู้วิจัย โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ จัดทำหนังสือจากคณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา เรียนผู้อำนวยการโรงเรียนในระบบการศึกษาและนอกระบบการศึกษาในพื้นที่เป้าหมาย เพื่อขอความอนุเคราะห์ประสานงานกับเยาวชนหญิงอายุระหว่าง 13-19 ปี นัดหมายวัน เวลาเก็บรวบรวมข้อมูลการเตรียมแบบสอบถามให้พร้อมก่อนลงพื้นที่

2. ขั้นตอนการ เดินทางเข้าพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลด้วยตนเอง การเก็บข้อมูลเป็นช่วงวิชาแนะแนวการศึกษาที่เป็นวิชาอิสระ โดยขอใช้สถานที่ห้องประชุมแนะแนวนักเรียนของโรงเรียนที่เป็นเอกเทศในการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม เมื่อถึงพื้นที่แล้วดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยแนะนำตัวเอง และชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและรายละเอียดของการปฏิบัติและอธิบายรูปแบบการตอบคำถามให้อาสาสมัครรับทราบ และขอให้อาสาสมัครแสดงความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร

2.2 ดำเนินการเก็บข้อมูล หลังจากชี้แจงข้อคำถามให้อาสาสมัครทราบ ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้แก่อาสาสมัคร แล้วให้อาสาสมัครหาพื้นที่ของตัวเองภายในห้องที่เป็นเอกเทศในการนั่งตอบแบบสอบถามได้อย่างอิสระ โดยไม่มีผู้วิจัยหรือผู้อื่นเกี่ยวข้อง

2.3 หลังจากอาสาสมัครตอบแบบสอบถามเสร็จสิ้น ผู้วิจัยแจ้งการนำส่งเอกสาร โดยการนำกล่องวางไว้บนโต๊ะเพื่อให้อาสาสมัครที่ตอบคำถามในแบบสอบถามเสร็จสิ้นครบถ้วน แล้วส่งในกล่อง โดยการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้อาสาสมัครจะเข้าพบผู้วิจัยจำนวน 1 ครั้ง ตอบคำถามเพียง 1 ครั้ง ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง จากนั้นกล่าวขอบคุณแล้วเดินทางกลับ

3. ตรวจสอบความเรียบร้อยความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป จากนั้นกล่าวขอบคุณแล้วเดินทางกลับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติในการวิเคราะห์เพื่อให้สอดคล้องกับ ลักษณะของข้อมูล และตอบวัตถุประสงค์ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ เพศ ระดับชั้น การศึกษา วิเคราะห์ด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติวิเคราะห์ (Analytical Statistics) หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในพื้นที่อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย โดยวิธี Binary logistic regression

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษา “ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในจังหวัดหนึ่งของภาคเหนือ” มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในจังหวัดหนึ่งของภาคเหนือ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในจังหวัดหนึ่งของภาคเหนือ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 273 คน ในพื้นที่จังหวัดหนึ่งในภาคเหนือ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยนำเข้า ได้แก่

1. ข้อมูลส่วนบุคคล
2. ทักษะติดต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง
3. ค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิง
4. การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง
5. การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
6. ความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์
7. การเห็นคุณค่าในตนเอง

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยเอื้อ ได้แก่

1. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิง
2. การเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาล
3. การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและภาพแวดล้อมที่ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยเสริม ได้แก่

1. การเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครอง
2. การได้รับอิทธิพลจากเพื่อนของเยาวชนหญิง
3. ความสัมพันธ์ในครอบครัวของเยาวชนหญิง

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงอายุน้อยกว่า 20 ปี

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงอายุน้อยกว่า 20 ปี

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย อายุ ศาสนา ระบบการศึกษา ระดับการศึกษา เกรดเฉลี่ย สถานภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วย ในขณะเรียน ดังนี้

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล (n = 273)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ปัจจุบันอายุ (ปี)		
13-15 ปี	144	52.75
16-18 ปี	123	45.05
มากกว่า 18 ปี	6	2.20
Max = 19, Min = 13, $\bar{X}$ = 15, S.D. = 1.74		
2. ศาสนา		
พุทธ	266	97.44
คริสต์	7	2.56
3. ระบบการศึกษา		
การศึกษาในระบบ	260	95.24
การศึกษานอกระบบ	13	4.76
4. ระดับการศึกษาสูงสุด		
มัธยมศึกษาปีที่ 1	36	13.19
มัธยมศึกษาปีที่ 2	53	19.41
มัธยมศึกษาปีที่ 3	60	21.98
มัธยมศึกษาปีที่ 4	25	9.16
มัธยมศึกษาปีที่ 5	56	20.51
มัธยมศึกษาปีที่ 6	43	15.75

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. เกณฑ์เฉลี่ยรวมล่าสุดของท่าน		
1.00–2.50	38	13.92
2.51–3.50	142	52.01
มากกว่า 3.50	93	34.07
6. สถานภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา		
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	147	53.85
บิดามารดาแยกกันอยู่/หย่าร้าง	102	37.36
บิดามารดาเสียชีวิต	6	2.20
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	18	6.59
7. บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยในขณะที่เรียน		
อยู่คนเดียว	3	1.10
อยู่กับบิดา	23	8.42
อยู่กับมารดา	91	33.33
อยู่กับญาติ	143	52.38
อยู่กับเพื่อน	11	4.03
อยู่กับแฟน	2	0.73

จากตาราง 3 พบว่า

1. จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ ส่วนใหญ่อายุอยู่ระหว่าง 13-15 ปี จำนวน 144 คน (ร้อยละ 52.75) รองลงมาคือ ช่วงอายุ 16-18 ปี จำนวน 123 คน (ร้อยละ 45.05) และช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถามที่จำนวนน้อยที่สุด คือ อายุมากกว่า 18 ปี จำนวน 6 คน (ร้อยละ 2.20) มีอายุเฉลี่ย 15 ปี

2. จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการนับถือศาสนา พบว่า ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 266 คน (ร้อยละ 97.44) และนับถือศาสนาคริสต์ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 2.56)

3. จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระบบศึกษาที่เรียนอยู่ พบว่า ส่วนใหญ่เรียนอยู่ในระบบการศึกษา จำนวน 260 คน (ร้อยละ 95.24) และรองลงมา คือ เรียนการศึกษานอกระบบ 13 คน (ร้อยละ 4.76)

4. จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า ส่วนใหญ่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 60 คน (ร้อยละ 21.98) รองลงมาคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 56 คน (ร้อยละ 20.51) และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 43 คน (ร้อยละ 15.75) ตามลำดับ

5. จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวม ในภาคการศึกษาล่าสุด พบว่า ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 จำนวน 142 คน (ร้อยละ 52.01) รองลงมาคือ มากกว่า 3.50 จำนวน 93 คน (ร้อยละ 34.07) และน้อยที่สุดคือ เกรดเฉลี่ยระหว่าง 1.00-2.50 จำนวน 38 คน (ร้อยละ 13.92)

6. จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา พบว่า ส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 147 คน (ร้อยละ 53.85) รองลงมาคือ แยกกันอยู่/หย่าร้าง จำนวน 102 คน (ร้อยละ 37.36) บิดาหรือมารดาเสียชีวิต จำนวน 18 คน (ร้อยละ 6.59) และน้อยที่สุดคือบิดามารดาเสียชีวิต จำนวน 6 คน (ร้อยละ 2.20)

7. จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยขณะเรียน พบว่า ส่วนใหญ่ในขณะเรียนเยาวชนหญิงอายุน้อยกว่า 20 ปี พักอาศัยอยู่กับญาติ จำนวน 143 คน (ร้อยละ 52.38) รองลงมาคือ อยู่กับมารดา จำนวน 91 คน (ร้อยละ 33.33) อยู่กับบิดา จำนวน 23 คน (ร้อยละ 8.42) อยู่กับเพื่อน จำนวน 11 คน (ร้อยละ 4.03) อยู่คนเดียว จำนวน 3 คน (ร้อยละ 1.10) และน้อยที่สุดคือ อยู่กับแฟน จำนวน 2 คน (ร้อยละ 0.73)

2. ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง

2.1 ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงจำแนกเป็นรายข้อ

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง (n = 273)

ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ของเยาวชนหญิง	จำนวนและร้อยละของทศนคติฯ				
	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	เล็กน้อย จำนวน (ร้อยละ)	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)
1. การมีแฟนหรือคู่รักในปัจจุบันเป็นเรื่องปกติ	82 (30.04)	72 (26.37)	86 (31.50)	21 (7.69)	12 (4.40)
2. การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคนรักก่อนแต่งงาน ถือว่าเป็นเรื่องปกติในปัจจุบัน	30 (10.99)	54 (19.78)	94 (34.43)	40 (14.65)	55 (20.15)

ตาราง 4 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ของเยาวชนหญิง	จำนวนและร้อยละของระดับทัศนคติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	เล็กน้อย	น้อยที่สุด
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
3. การมีเพศสัมพันธ์ต้องป้องกันด้วยถุงยางอนามัยทุกครั้ง	200 (73.26)	29 (10.62)	23 (8.42)	10 (3.66)	11 (4.03)
4. หากมีเพศสัมพันธ์ควรป้องกันการตั้งครรภ์ ด้วยยาคุมกำเนิดแบบฝัง ยาคุมกำเนิดแบบเม็ด เป็นต้น	163 (59.71)	56 (20.51)	28 (10.26)	12 (4.40)	14 (5.13)
5. การเข้าที่พักหรืออยู่ร่วมกันกับแฟนก่อนแต่งงาน ดีมากเพราะจะได้เรียนรู้ชีวิตคู่	13 (4.76)	42 (15.38)	90 (32.97)	75 (27.47)	53 (19.41)
6. การอยู่กับเพศตรงข้ามสองต่อสองไม่น่ากลัว	17 (6.23)	31 (11.36)	96 (35.16)	65 (23.81)	64 (23.44)
7. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม	82 (30.04)	55 (20.15)	79 (28.94)	36 (13.19)	21 (7.69)
8. การสวมใส่ถุงยางอนามัยร่วมเพศทำให้รู้สึกไวใจกัน น้อยลง	18 (6.59)	33 (12.09)	74 (27.11)	0 (0.00)	148 (54.21)
9. การถูกเนื้อต้องตัวกันหรือการกอด จูบกับแฟน เป็นการแสดงความรักต่อกัน	22 (8.06)	48 (17.58)	101 (37.00)	61 (22.34)	41 (15.02)
10. ความต้องการทางเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ ควบคุม ไม่ได้	33 (12.09)	57 (20.88)	91 (33.33)	49 (17.95)	43 (15.75)

จากตาราง 4 ผลการศึกษาทัศนคติที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มากที่สุด คือ ข้อ 3 “การมีเพศสัมพันธ์ต้องป้องกันด้วยถุงยางอนามัยทุกครั้ง” จำนวน 200 คน ร้อยละ 73.26 รองลงมา คือ ข้อ 4 “หากมีเพศสัมพันธ์ควรป้องกันการตั้งครรภ์ด้วยยาคุมกำเนิดแบบฝัง ยาคุมกำเนิดแบบเม็ด เป็นต้น” จำนวน 163 คน ร้อยละ 59.71 และข้อ 1 “การมีแฟนหรือคู่รักในปัจจุบันเป็นเรื่องปกติ” จำนวน 82 คน ร้อยละ 30.04 ตามลำดับ ส่วนน้อยที่สุดคือ ข้อ 8 “การสวมใส่ถุงยางอนามัยร่วมเพศทำให้รู้สึกไวใจกันน้อยลง” จำนวน 148 คน ร้อยละ 54.21 รองลงมาคือ ข้อ 2 “การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคนรักก่อนแต่งงานถือว่าเป็นเรื่องปกติในปัจจุบัน” จำนวน 55 คน ร้อยละ 20.15 และ ข้อ 5 “การเข้าที่พักหรืออยู่ร่วมกันกับแฟนก่อนแต่งงานดีมากเพราะจะได้เรียนรู้ชีวิตคู่” จำนวน 53 คน ร้อยละ 19.41

2.2 ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงจำแนกเป็นรายกลุ่ม

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง (n = 273)

ระดับทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงระดับสูง	42	15.40
ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงระดับปานกลาง	184	67.40
ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงระดับต่ำ	47	17.20
รวม	273	100.00

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ระดับทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง พบว่ามีระดับทักษะคิดในระดับปานกลาง จำนวน 184 คน ร้อยละ 67.40 รองลงมาคือ ระดับต่ำ จำนวน 47 คน ร้อยละ 17.20 และระดับสูง จำนวน 42 คน ร้อยละ 15.40 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

3. ค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิง

3.1 ค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิงจำแนกเป็นรายข้อ

ตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิงของกลุ่มตัวอย่าง (n = 273)

ค่านิยมทางเพศของ เยาวชนหญิง	จำนวนและร้อยละของค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิง				
	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	เล็กน้อย จำนวน (ร้อยละ)	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)
1. ฉันตั้งใจที่จะเรียนให้จบก่อนและไม่คิดมีเพศสัมพันธ์ ก่อนแต่งงาน	84 (30.77)	75 (27.47)	82 (30.04)	23 (8.42)	9 (3.30)
2. ฉันไม่เคยหมกหมุ่นเรื่องการมีเพศสัมพันธ์หรือกาม	88 (32.23)	60 (21.98)	69 (25.27)	42 (15.38)	14 (5.13)
3. ฉันมีเพศสัมพันธ์เพราะเป็นการแสดงถึงรักที่แท้จริง	133 (48.72)	68 (24.91)	55 (20.15)	13 (4.76)	4 (1.47)
4. ฉันยึดถือ เชื่อที่ผู้ปกครองแนะนำว่า “อย่าชิงสุก ก่อนห่ม”	84 (30.77)	68 (24.91)	72 (26.37)	31 (11.36)	18 (6.59)
5. ฉันยึดถือการให้เกียรติกันด้วยการไม่ล่วงเกิน ทางเพศ	140 (51.28)	51 (18.68)	51 (18.68)	19 (6.96)	12 (4.40)
6. ฉันปฏิบัติเหมือนวัยรุ่นต่างชาติที่จับมือ โอบกอด และหอมแก้มกันได้	79 (28.94)	60 (21.98)	86 (31.50)	26 (9.52)	22 (8.06)

ตาราง 6 (ต่อ)

ค่านิยมทางเพศของ เยาวชนหญิง	จำนวนและร้อยละของค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	เล็กน้อย	น้อยที่สุด
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
7. ฉันถือปฏิบัติในการพูดคุยกับคนอื่นว่า “ไม่ควรพูดจา ลามกจกเปรต”	23 (8.42)	30 (10.99)	87 (31.87)	63 (23.08)	70 (25.64)

จากตาราง 6 ผลการศึกษาค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามากที่สุดคือ ข้อ 5 “ฉันยึดถือการให้เกียรติกันด้วยการไม่ล่วงเกินทางเพศ” จำนวน 140 คน ร้อยละ 51.28 รองลงมาคือ ข้อ 3 “ฉันมีเพศสัมพันธ์เพราะเป็นการแสดงถึงรักที่แท้จริง” จำนวน 133 คน ร้อยละ 48.72 และข้อ 2 “ฉันไม่เคยหมกหมุ่นเรื่องการมีเพศสัมพันธ์หรือกาม” จำนวน 88 คน ร้อยละ 32.23 ตามลำดับ ส่วนน้อยที่สุดคือ ข้อ 7 “ฉันถือปฏิบัติในการพูดคุยกับคนอื่นว่า” จำนวน 70 คน ร้อยละ 25.64 รองลงมาคือ ข้อ 6 “ฉันปฏิบัติเหมือนวัยรุ่นต่างชาติที่จับมือ โอบกอดและหอมแก้มกันได้” จำนวน 22 คน ร้อยละ 8.06 และข้อ 4 “ฉันยึดถือ เชื่อที่ผู้ปกครองแนะนำว่า “อย่าซิงสุกก่อนหาม” จำนวน 18 คน ร้อยละ 6.59

3.2 ค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิงจำแนกเป็นรายกลุ่ม

ตาราง 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิง
(n = 273)

ระดับค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิงระดับสูง	43	15.80
ค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิงระดับปานกลาง	164	60.10
ค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิงระดับต่ำ	66	24.20
รวม	273	100.00

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ระดับค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิง พบว่า มีระดับค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิงระดับปานกลาง จำนวน 164 คน ร้อยละ 60.10 รองลงมาคือ ระดับต่ำ จำนวน 66 คน ร้อยละ 24.20 และระดับสูง จำนวน 43 คน ร้อยละ 15.80 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

4. การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง

4.1 การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงจำแนกเป็นรายข้อ

ตาราง 8 แสดงจำนวนและร้อยละการรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง
ของกลุ่มตัวอย่าง (n = 273)

การรับรู้ผลกระทบ จากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง	จำนวนและร้อยละของระดับการรับรู้ผลกระทบ จากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. การมีเพศสัมพันธ์ทำให้ท่าน เกิดความวิตกกังวล ไม่สบายใจได้	55 (20.15)	86 (31.50)	95 (34.80)	26 (9.52)	11 (4.03)
2. การมีเพศสัมพันธ์โดยสวมถุงยางอนามัย ยังมีโอกาสเสี่ยงตั้งครรภ์ได้	73 (26.74)	113 (41.39)	62 (22.71)	18 (6.59)	7 (2.56)
3. การตั้งครรภ์ในเยาวชนอายุน้อยกว่า 20 ปี เป็นอุปสรรคต่อการเรียน อาจทำให้ ลาออกจากโรงเรียนกลางคันได้	109 (39.93)	87 (31.87)	57 (20.88)	14 (5.13)	6 (2.20)
4. การติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์ เช่น เชื้อเอชไอวีจะรักษาไม่หายขาดตลอดชีวิต	90 (32.97)	84 (30.77)	79 (28.94)	11 (4.03)	9 (3.30)
5. การมีเพศสัมพันธ์มีผลกระทบต่อ เยาวชน	59 (21.61)	89 (32.60)	93 (34.07)	25 (9.16)	7 (2.56)
6. หากมีใครรู้ว่าเรามีเพศสัมพันธ์ จะทำให้ พ่อ แม่ ผู้ปกครองอับอาย	15 (5.49)	77 (28.21)	99 (36.26)	33 (12.09)	49 (17.95)
7. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยาง อนามัยเสี่ยงติดโรคทางเพศสัมพันธ์และ ตั้งครรภ์ได้	161 (58.97)	59 (21.61)	38 (13.92)	7 (2.56)	8 (2.93)
8. ท่านรู้สึกว่าการมีประวัติตั้งครรภ์ ขณะเรียนอยู่ทำให้เสียชื่อเสียงสถานศึกษาและ โอกาสในการศึกษา	86 (31.50)	75 (27.47)	86 (31.50)	8 (2.93)	18 (6.59)

จากตาราง 8 ผลการศึกษาการรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง คือ ข้อ 7 “การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยเสี่ยงติดโรคทางเพศสัมพันธ์และตั้งครรภ์ได้” จำนวน 161 คน ร้อยละ 58.97 รองลงมาคือ ข้อ 3 “การตั้งครรภ์ในเยาวชนอายุน้อยกว่า 20 ปี เป็นอุปสรรคต่อการเรียน อาจทำให้ลาออกจากโรงเรียนกลางคันได้” จำนวน 109 คน ร้อยละ 39.93 และข้อ 4 “การติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์ เช่น เชื้อเอชไอวีจะรักษาไม่หายขาดตลอดชีวิต” จำนวน 90 คน ร้อยละ 32.97 ตามลำดับ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คือข้อ 6 “หากมีใครรู้ว่าเรามีเพศสัมพันธ์ จะทำให้พ่อ แม่ ผู้ปกครองอับอาย” จำนวน 49 คน ร้อยละ 17.95 รองลงมาคือ ข้อ 8 “ท่านรู้สึกว่าการมีประวัติตั้งครรภ์ขณะเรียนอยู่ทำให้เสียชื่อเสียงสถานศึกษาและโอกาสในการศึกษา” จำนวน 18 คน ร้อยละ 6.59

ในการศึกษา” จำนวน 18 คน ร้อยละ 6.59 และข้อ 1 “การมีเพศสัมพันธ์ทำให้ท่านเกิดความวิตกกังวล ไม่สบายใจได้” จำนวน 11 คน ร้อยละ 4.03

4.2 การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงจำแนกเป็นรายกลุ่ม

ตาราง 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง (n = 273)

ระดับการรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงระดับสูง	11	4.00
การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง ระดับปานกลาง	212	77.70
การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงระดับต่ำ	50	18.30
รวม	273	100.00

จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงพบว่า ระดับการรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ในระดับปานกลาง จำนวน 212 คน ร้อยละ 77.70 รองลงมาคือ ระดับต่ำ จำนวน 50 คน ร้อยละ 18.30 และระดับสูง จำนวน 11 คน ร้อยละ 4.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

5. การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

5.1 การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์จำแนกเป็นรายข้อ

ตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง (n = 273)

การรับรู้ความสามารถตนเอง ในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์	จำนวนและร้อยละของระดับการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์				
	ทำได้แน่นอน	ทำได้	ทำได้บ้าง	ทำได้เล็กน้อย	ทำไม่ได้แน่นอน
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. ฉันกล้าที่จะต่อว่าแฟนหรือคนที่ชอบ เมื่อเขาพูดจาลามก	84 (30.77)	97 (35.53)	59 (21.61)	22 (8.06)	11 (4.03)
2. ฉันสามารถปฏิเสธการสนทนาเรื่องเพศ หรือการมีเซ็กส์ได้ หากแฟนหรือคนที่ชอบ ชวนคุย	106 (38.83)	90 (32.97)	41 (15.02)	22 (8.06)	14 (5.13)

ตาราง 10 (ต่อ)

การรับรู้ความสามารถตนเอง ในการป้องกันกรณีเพศสัมพันธ์	จำนวนและร้อยละของระดับการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกัน กรณีเพศสัมพันธ์				
	การมีเพศสัมพันธ์				
	ทำได้แน่นอน จำนวน (ร้อยละ)	ทำได้ จำนวน (ร้อยละ)	ทำได้บ้าง จำนวน (ร้อยละ)	ทำได้เล็กน้อย จำนวน (ร้อยละ)	ทำไม่ได้แน่นอน จำนวน (ร้อยละ)
3. ฉันสามารถปฏิเสธแฟนหรือคนที่ชอบได้ หากเขาชวนไปเที่ยวที่บ้านเขาเวลาไม่มี ใครอยู่	131 (47.99)	84 (30.77)	42 (15.38)	16 (5.86)	0 (0.00)
4. ฉันต่อว่าแฟนหรือคนที่ชอบทันที เมื่อเขาแตะเนื้อต้องตัว โอบกอดหรือ หอมแก้ม	90 (32.97)	97 (35.53)	64 (23.44)	22 (8.06)	0 (0.00)
5. ฉันสามารถปฏิเสธแฟนหรือคนที่ชอบได้ หากเขาชวนเที่ยวยามค่ำคืนหรือสถานบันเทิง	11 (4.03)	78 (28.57)	39 (14.29)	19 (6.96)	126 (46.15)
6. ฉันสามารถปฏิเสธการอยู่ตามลำพัง สองต่อสองกับแฟนหรือคนที่ชอบได้	100 (36.63)	92 (33.70)	48 (17.58)	23 (8.42)	10 (3.66)
7. ฉันสามารถยับยั้งชั่งใจในความต้องการ ทางเพศได้ หากแฟนหรือคนที่ชอบ เปิดโอกาสให้ฉัน	133 (48.72)	81 (29.67)	37 (13.55)	22 (8.06)	0 (0.00)
8. ฉันสามารถเลิกแฟนหรือคนที่ชอบได้ เมื่อเขาขอมิเพศสัมพันธ์ด้วย	92 (33.70)	89 (32.60)	51 (18.68)	30 (10.99)	11 (4.03)
9. ฉันสามารถพูดปฏิเสธแฟนหรือคนที่ชอบ อย่างหนักแน่น เมื่อเขาชักชวนให้ร่วมงาน สังสรรค์ เช่น งานวันเกิด	93 (34.07)	85 (31.14)	67 (24.54)	28 (10.26)	0 (0.00)

จากตาราง 10 ผลการศึกษาการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันกรณีเพศสัมพันธ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทำได้แน่นอน คือ ข้อ 7 “ฉันสามารถยับยั้งชั่งใจในความต้องการทางเพศได้ หากแฟนหรือคนที่ชอบเปิดโอกาสให้ฉัน” จำนวน 133 คน ร้อยละ 48.72 รองลงมาคือ ข้อ 3 “ฉันสามารถปฏิเสธแฟนหรือคนที่ชอบได้ หากเขาชวนไปเที่ยวที่บ้านเขาเวลาไม่มีใครอยู่” จำนวน 131 คน ร้อยละ 47.99 และข้อที่ 2 “ฉันสามารถปฏิเสธการสนทนาเรื่องเพศหรือการมีเซ็กส์ได้ หากแฟนหรือคนที่ชอบชวนคุย” จำนวน 106 คน ร้อยละ 38.83 ตามลำดับ ส่วนทำไม่ได้แน่นอน คือ ข้อ 5 “ฉันสามารถปฏิเสธแฟนหรือคนที่ชอบได้ หากเขาชวนเที่ยวยามค่ำคืนหรือสถานบันเทิง” จำนวน 126 คน ร้อยละ 46.15 รองลงมาคือ ข้อ 2 “ฉันสามารถปฏิเสธการสนทนาเรื่องเพศหรือการมีเซ็กส์ได้ หากแฟนหรือคนที่ชอบชวนคุย” จำนวน 14 คน ร้อยละ 5.13 และข้อ 8 “ฉันสามารถเลิกแฟนหรือคนที่ชอบได้ เมื่อเขาขอมิเพศสัมพันธ์ด้วย” จำนวน 11 คน ร้อยละ 4.03

5.2 การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันกรณีเพศสัมพันธ์จำแนกเป็นรายกลุ่ม

ตาราง 11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการรับรู้ความสามารถตนเอง
ในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ (n = 273)

ระดับการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ระดับสูง	70	25.60
การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ระดับปานกลาง	137	50.20
การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ระดับต่ำ	66	24.20
รวม	273	100.00

จากตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า มีระดับการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ระดับปานกลาง จำนวน 137 คน ร้อยละ 50.20 รองลงมาคือ ระดับสูง จำนวน 70 คน ร้อยละ 25.60 และระดับต่ำ จำนวน 66 คน ร้อยละ 24.20 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

6. ความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์

6.1 ความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์จำแนกเป็นรายข้อ

ตาราง 12 แสดงจำนวนและร้อยละความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง
(n = 273)

ความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์	จำนวนและร้อยละของระดับความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. ฉันอาจมีเพศสัมพันธ์เพราะฉันอยาก ลองและอยากทดสอบแฟนหรือ คนที่ชอบหาโอกาส	5 (1.83)	29 (10.62)	99 (36.26)	66 (24.18)	74 (27.11)
2. หากมีโอกาส ฉันจะตัดสินใจ มีเพศสัมพันธ์สักครั้งเพราะต้องการ พิสูจน์รักที่แท้จริง	7 (2.56)	20 (7.33)	88 (32.23)	79 (28.94)	79 (28.94)

ตาราง 12 (ต่อ)

ความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์	จำนวนและร้อยละของระดับความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
3. การมีเพศสัมพันธ์เป็นการสร้างประสบการณ์ชีวิตในช่วงวัยนี้	72 (26.37)	62 (22.71)	102 (37.36)	23 (8.42)	14 (5.13)
4. การตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์สักครั้งเพราะความสนุก ตื่นเต้น ความท้าทายใหม่ ๆ	81 (29.67)	68 (24.91)	93 (34.07)	24 (8.79)	7 (2.56)
5. อารมณ์เหงา ทำให้นึกถึงการมีเพศสัมพันธ์	84 (30.77)	75 (27.47)	82 (30.04)	26 (9.52)	6 (2.20)
6. ความรู้สึกเศร้า เสียใจ ทำให้อยากออกไปพบปะผู้คนเพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพความรักใคร่ไฝ่รักกับบุคคลอื่น	63 (23.08)	65 (23.81)	96 (35.16)	32 (11.72)	17 (6.23)
7. กลุ่มเพื่อนเดียวกันมีแฟนและมักเล่าเรื่องการมีเพศสัมพันธ์และเรื่องลามกให้ฟังจนอยากลองในเรื่องเหล่านี้	74 (27.11)	85 (31.14)	83 (30.40)	23 (8.42)	8 (2.93)
8. การเข้ากับกลุ่มเพื่อนที่มองว่าเรื่องเพศและการมีเซ็กส์เป็นสิ่งที่น่าสนใจในปัจจุบัน	71 (26.01)	73 (26.74)	89 (32.60)	29 (10.62)	11 (4.03)

จากตาราง 12 ผลการศึกษาความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่งคือ ข้อ 5 “อารมณ์เหงาทำให้นึกถึงการมีเพศสัมพันธ์” จำนวน 84 คน ร้อยละ 30.77 รองลงมาคือ ข้อ 7 “กลุ่มเพื่อนเดียวกันมีแฟนและมักเล่าเรื่องการมีเพศสัมพันธ์และเรื่องลามกให้ฟังจนอยากลองในเรื่องเหล่านี้” จำนวน 74 คน ร้อยละ 27.11 และข้อ 3 “การมีเพศสัมพันธ์เป็นการสร้างประสบการณ์ชีวิตในช่วงวัยนี้” จำนวน 72 ร้อยละ 26.37 ตามลำดับ ส่วนไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งคือ ข้อ 2 “หากมีโอกาส ฉันจะตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์สักครั้งเพราะต้องการพิสูจน์รักที่แท้จริง” จำนวน 79 คน ร้อยละ 28.94 รองลงมาคือ ข้อ 1 “ฉันอาจมีเพศสัมพันธ์เพราะฉันอยากรู้ อยากลอง และอยากทดสอบแฟนหรือคนที่ชอบหากมีโอกาส” จำนวน 74 คน ร้อยละ 27.11 และข้อ 6 “ความรู้สึกเศร้า เสียใจ ทำให้อยากออกไปพบปะผู้คนเพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพความรักใคร่ไฝ่รักกับบุคคลอื่น” จำนวน 17 คน ร้อยละ 6.23

6.2 ความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์จำแนกเป็นรายกลุ่ม

ตาราง 13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง (n = 273)

ระดับความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ระดับสูง	47	17.20
ความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ระดับปานกลาง	191	70.00
ความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ระดับต่ำ	35	12.80
รวม	273	100.00

จากตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ระดับความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ พบว่ามีระดับความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ระดับปานกลาง จำนวน 191 คน ร้อยละ 70.00 รองลงมา คือ ระดับสูง จำนวน 47 คน ร้อยละ 17.20 และระดับต่ำ จำนวน 35 คน ร้อยละ 12.80 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

7. การเห็นคุณค่าในตนเอง

7.1 การเห็นคุณค่าในตนเองจำแนกเป็นรายข้อ

ตาราง 14 แสดงจำนวนและร้อยละการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง (n = 273)

การเห็นคุณค่าในตนเอง	จำนวนและร้อยละของระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. ฉันมีค่าเท่าเทียมกับเพื่อนทุกคน	131 (47.99)	92 (33.70)	43 (15.75)	5 (1.83)	2 (0.73)
2. ฉันรู้สึกเชื่อมั่นในการตัดสินใจในทุกเรื่อง	89 (32.60)	93 (34.07)	82 (30.04)	7 (2.56)	2 (0.73)
3. ฉันเป็นคนกล้าแสดงออก เป็นเด็กกิจกรรมของโรงเรียน	44 (16.12)	81 (29.67)	112 (41.03)	29 (10.62)	7 (2.56)
4. ฉันไม่เปรียบตัวเองกับคนที่เก่งกว่า	88 (32.23)	96 (35.16)	63 (23.08)	17 (6.23)	9 (3.30)
5. ฉันเป็นคนที่เชื่อฟังบิดามารดา ครู และเคารพกฎของโรงเรียน	54 (19.78)	129 (47.25)	73 (26.74)	13 (4.76)	4 (1.47)
6. ฉันรู้สึกว้าวสิ่งที่ตั้งใจทำมักไม่สำเร็จ	13 (4.76)	31 (11.36)	102 (37.36)	82 (30.04)	45 (16.48)

ตาราง 14 (ต่อ)

การเห็นคุณค่าในตนเอง	จำนวนและร้อยละของระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
7. ฉันรู้สึกว่าคุณเองมีประโยชน์กับ ทุกคนสามารถให้คำปรึกษาเพื่อนได้	63 (23.81)	102 (37.36)	92 (33.70)	12 (4.40)	4 (1.47)
8. ฉันมักคิดถึงตัวเองเสมอและ มีความภูมิใจในตนเองมาก	65 (23.80)	108 (39.56)	82 (30.04)	15 (5.49)	3 (1.10)
9. ฉันพึงพอใจในเรื่องรูปร่างหน้าตา ของตนเอง	0 (0.00)	93 (34.07)	95 (34.80)	13 (4.76)	72 (26.37)
10. ฉันรู้จุดด้อยของตนเอง	100 (36.63)	84 (30.77)	74 (27.11)	10 (3.66)	5 (1.83)
11. ฉันตั้งใจเรียนเพื่ออนาคตที่ดี ของฉัน	111 (40.66)	102 (37.36)	51 (18.68)	7 (2.56)	2 (0.73)
12. ฉันรู้สึกว่าเป็นบุคคลหนึ่งที่มี ความสำคัญในครอบครัว	102 (37.36)	88 (32.23)	65 (23.81)	10 (3.66)	8 (2.93)

จากตาราง 14 ผลศึกษาการเห็นคุณค่าในตนเอง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง คือ ข้อ 1 “ฉันมีค่าเท่าเทียมกับเพื่อนทุกคน” จำนวน 131 คน ร้อยละ 47.99 รองลงมาคือ ข้อ 11 “ฉันตั้งใจเรียนเพื่ออนาคตที่ดีของฉัน” จำนวน 111 คน ร้อยละ 40.66 และข้อ 12 “ฉันรู้สึกว่าเป็นบุคคลหนึ่งที่มีความสำคัญในครอบครัว” จำนวน 102 คน ร้อยละ 37.36 ตามลำดับ ส่วนไม่เป็นด้วยอย่างยิ่ง คือ ข้อ 9 “ฉันพึงพอใจในเรื่องรูปร่างหน้าตาของตนเอง” จำนวน 72 คน ร้อยละ 26.37 รองลงมาคือ ข้อ 6 “ฉันรู้สึกว่าสิ่งที่ตั้งใจทำมักไม่สำเร็จ” จำนวน 45 คน ร้อยละ 16.48 และข้อ 4 “ฉันไม่เปรียบตัวเองกับคนที่เก่งกว่า” จำนวน 9 คน ร้อยละ 3.30

7.2 การเห็นคุณค่าในตนเองจำแนกเป็นรายกลุ่ม

ตาราง 15 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง (n = 273)

ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับสูง	60	22.00
มีการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง	160	58.60
มีการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับต่ำ	53	19.40
รวม	273	100.00

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง พบว่า ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 160 คน ร้อยละ 58.60 รองลงมาคือ ระดับสูง จำนวน 60 คน ร้อยละ 22.00 และรองลงคือ ระดับต่ำ จำนวน 53 คน ร้อยละ 19.40 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยเอื้อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

1. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิง

ตาราง 16 แสดงจำนวนและร้อยละของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของกลุ่มตัวอย่าง (n = 273)

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ประวัติการมีเพศสัมพันธ์		
มี	61	22.34
ไม่มี	212	77.66
2. ประวัติการตั้งครรภ์		
มี	5	1.83
ไม่มี	268	98.17

จากตาราง 16 ผลการศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 273 คน พบว่า มีประวัติการมีเพศสัมพันธ์ทั้งหมด 61 คน คิดเป็นร้อยละ 22.34 ไม่มีเพศสัมพันธ์ 212 คน คิดเป็นร้อยละ 77.66 และมีประวัติการตั้งครรภ์ทั้งหมด 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.83 ไม่ตั้งครรภ์ 268 คน คิดเป็นร้อยละ 98.17

2. การเข้าถึงการเฝ้าระวังกลางคืนและเทศกาล

2.1 การเข้าถึงการเฝ้าระวังกลางคืนและเทศกาลจำแนกเป็นรายข้อ

ตาราง 17 แสดงจำนวนและร้อยละการเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาลของกลุ่มตัวอย่าง
(n = 273)

การเข้าถึงเที่ยวกลางคืนและ เทศกาล	จำนวนและร้อยละของระดับการเข้าถึงเที่ยวกลางคืนและเทศกาล				
	ปฏิบัติมากกว่า สัปดาห์ละครั้ง	เดือนละครั้ง	2-3 เดือน ต่อครั้ง	5-6 เดือน ต่อครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติเลย
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. ไปเที่ยวร้านอาหารช่วงกลางคืน ที่มีดนตรีเป็นประจำ	7 (2.56)	29 (10.62)	35 (12.82)	48 (17.58)	154 (56.41)
2. ไปเที่ยวร้านเหล้าเบียร์/ผับ/ เชค/บาร์ /ไนต์คลับ	3 (1.10)	9 (3.30)	21 (7.69)	26 (9.52)	214 (78.39)
3. ไปเที่ยวกลางคืนตามสถานที่ เพื่อนนัดไว้	15 (5.49)	29 (10.62)	45 (16.48)	58 (21.25)	126 (46.15)
4. ไปเที่ยวกลางคืนในงาน วันลอยกระทง/วันวาเลนไทน์/ วันเกิด/วันสงกรานต์/ วันปีใหม่ อย่างใดอย่างหนึ่งกับแฟนหรือ คนที่ชอบ	22 (8.06)	42 (15.38)	51 (18.68)	65 (23.81)	93 (34.07)

จากตาราง 17 ผลการศึกษาการเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาล เมื่อพิจารณารายข้อ ปฏิบัติมากกว่าสัปดาห์ละครั้ง คือ ข้อ 4 “ไปเที่ยวกลางคืนในงานวันลอยกระทง/วันวาเลนไทน์/วันเกิด/วันสงกรานต์/ วันปีใหม่อย่างใดอย่างหนึ่ง กับแฟนหรือคนที่ชอบ” จำนวน 22 คน ร้อยละ 8.06 รองลงมาคือข้อ 3 “ไปเที่ยวกลางคืนตามสถานที่เพื่อนนัดไว้” จำนวน 15 คน ร้อยละ 5.49 และข้อ 1 “ไปเที่ยวร้านอาหารช่วงกลางคืนที่มีดนตรีเป็นประจำ” จำนวน 7 คน ร้อยละ 2.56 ตามลำดับ ส่วนไม่เคยปฏิบัติเลยคือข้อ 2 “ไปเที่ยวร้านเหล้าเบียร์/ผับ/เชค/บาร์ /ไนต์คลับ” จำนวน 214 คน ร้อยละ 78.39 รองลงมาคือ 1 “ไปเที่ยวร้านอาหารช่วงกลางคืนที่มีดนตรีเป็นประจำ” จำนวน 154 คน ร้อยละ 56.41 และข้อ 3 “ไปเที่ยวกลางคืนตามสถานที่เพื่อนนัดไว้” จำนวน 126 คน ร้อยละ 46.15

2.2 การเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาลจำแนกเป็นรายกลุ่ม

ตาราง 18 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาล (n = 273)

ระดับการเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาลระดับสูง	101	37.00
การเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาลระดับปานกลาง	125	45.80
การเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาลระดับต่ำ	47	17.20
รวม	273	100.00

จากตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ระดับการเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาล พบว่ามีระดับการเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาลระดับปานกลาง จำนวน 125 คน ร้อยละ 45.80 รองลงมาคือ ระดับสูง จำนวน 101 คน ร้อยละ 37.00 และระดับต่ำ จำนวน 47 คน ร้อยละ 17.20 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

3. การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและสภาพแวดล้อมที่ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศ

3.1 การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและสภาพแวดล้อมที่ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศจำแนกเป็นรายข้อ

ตาราง 19 แสดงจำนวนและร้อยละการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและสภาพแวดล้อมที่ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง (n = 273)

การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและสภาพแวดล้อมที่ปลูกเร้า อารมณ์ทางเพศ	จำนวนและร้อยละของการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและ สภาพแวดล้อมที่ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศ				
	ปฏิบัติมากกว่า สัปดาห์ละครั้ง	ปฏิบัติสัปดาห์ ละครั้ง	ปฏิบัติ บางครั้ง	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ เลย
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. ทานดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เมื่ออยู่ กับเพื่อนต่างเพศ	0 (0.00)	13 (4.76)	52 (19.05)	76 (27.84)	132 (48.35)
2. ทานสูบบุหรี่	235 (86.08)	20 (7.33)	12 (4.40)	6 (2.20)	0 (0.00)
3. ทานมีการใช้สารเสพติด เช่น กัญชา และน้ำกระท่อม เป็นต้น	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (3.30)	15 (5.49)	249 (91.21)

ตาราง 19 (ต่อ)

การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและสภาพแวดล้อมที่ปลูกเร้า อารมณ์ทางเพศ	จำนวนและร้อยละของการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและ สภาพแวดล้อมที่ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศ				
	ปฏิบัติมากกว่า สัปดาห์ละครั้ง	ปฏิบัติสัปดาห์ ละครั้ง	ปฏิบัติ บางครั้ง	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ เลย
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
4. อยู่กับแฟนลำพังหรือคนที่ชอบ ตามลำพัง	13 (4.76)	0 (0.00)	39 (14.29)	44 (16.12)	177 (64.84)
5. ท่านใช้โทรศัพท์และสื่อออนไลน์ เพื่อติดต่อกันหลายมาพบกันสองต่อสอง ในเชิงชู้สาว	4 (1.47)	11 (4.03)	16 (5.86)	24 (8.79)	218 (79.85)
6. ท่านใช้สื่อออนไลน์กระตุ้นอารมณ์ เช่น คลิปโป๊ หนังรัก	8 (2.93)	11 (4.03)	11 (4.03)	25 (9.16)	218 (79.85)
7. ท่านแต่งกายที่ล่อแหลม เช่น สายเดี่ยว เอวลอย รัดรูป	3 (1.10)	9 (3.30)	29 (10.62)	50 (18.32)	182 (66.67)
8. ท่านให้แฟนหรือเพศตรงข้ามแตะต้อง สัมผัสในเชิงชู้สาว หรือการกอดจูบแสดง ความรัก	9 (3.30)	7 (2.56)	19 (6.96)	24 (8.79)	214 (78.39)

จากตาราง 19 ผลการศึกษาการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและสภาพแวดล้อมที่ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปฏิบัติมากกว่าสัปดาห์ละครั้ง คือ ข้อ 2 “ท่านสูบบุหรี่” จำนวน 235 คน ร้อยละ 86.08 รองลงมาคือ ข้อ 4 “อยู่กับแฟนลำพังหรือคนที่ชอบตามลำพัง” จำนวน 13 คน ร้อยละ 4.76 และข้อ 8 “ท่านให้แฟนหรือเพศตรงข้ามแตะต้องสัมผัสในเชิงชู้สาว หรือการกอดจูบแสดงความรัก” จำนวน 9 คน ร้อยละ 3.30 ตามลำดับ ส่วนไม่เคยปฏิบัติเลย คือ ข้อ 3 “ท่านมีการใช้สารเสพติด เช่น ัญชา และน้ำกระท่อม เป็นต้น” จำนวน 249 คน ร้อยละ 91.21 รองลงมาคือ ข้อ 5 “ท่านใช้โทรศัพท์และสื่อออนไลน์ เพื่อติดต่อกันหลายมาพบกันสองต่อสองในเชิงชู้สาว” จำนวน 218 คน ร้อยละ 79.85 และข้อ 6 “ท่านใช้สื่อออนไลน์กระตุ้นอารมณ์ เช่น คลิปโป๊ หนังรัก” จำนวน 218 คน ร้อยละ 79.85

3.2 การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและสภาพแวดล้อมที่ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศจำแนกเป็นรายกลุ่ม

ตาราง 20 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและสภาพแวดล้อมที่ปลูกไร่อาธรรมทางเพศ (n = 273)

ระดับการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและสภาพแวดล้อมที่ปลูกไร่อาธรรมทางเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดฯ ในระดับสูง	84	30.80
มีการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดฯ ในระดับปานกลาง	141	51.60
มีการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดฯ ในระดับต่ำ	48	17.60
รวม	273	100.00

จากตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ระดับการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและสภาพแวดล้อมที่ปลูกไร่อาธรรม พบว่า มีระดับปานกลาง จำนวน 141 คน ร้อยละ 51.60 รองลงมาคือระดับสูง จำนวน 84 คน ร้อยละ 30.80 และระดับต่ำ จำนวน 48 คน ร้อยละ 17.60 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยเสริม

1. การเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครอง

1.1 การเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครองจำแนกเป็นรายข้อ

ตาราง 21 แสดงจำนวนและร้อยละการเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง (n = 273)

การเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครอง	จำนวนและร้อยละของการเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครอง				
	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	เล็กน้อย จำนวน (ร้อยละ)	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)
1. ผู้ปกครองอบรมกิริยามารยาทและการปฏิบัติตัวต่อสังคมประจำ	93 (34.07)	61 (22.34)	92 (33.70)	18 (6.59)	9 (3.30)
2. ผู้ปกครองพาทำบุญหรือปฏิบัติศาสนกิจเป็นประจำ	49 (17.95)	45 (16.48)	127 (46.52)	35 (12.82)	17 (6.23)
3. ผู้ปกครองมักบอกให้ตั้งใจเรียนหนังสือ เรียนให้จบสูง ๆ	153 (56.04)	48 (17.58)	47 (17.22)	20 (7.33)	5 (1.83)
4. ผู้ปกครองเน้นย้ำให้ฉันรักตัวเอง รักครอบครัวและอนาคตตนเอง	141 (51.65)	65 (23.81)	46 (16.85)	14 (5.13)	7 (2.56)
5. ผู้ปกครองให้คำแนะนำว่าควรคบหาหรือไม่คบกับใคร	91 (33.33)	72 (26.37)	66 (24.18)	23 (8.42)	21 (7.69)
6. ผู้ปกครองสั่งสอน ห้ามไม่ให้ยุ่งดื่มเหล้า สูบบุหรี่หรือสิ่งเสพติด	129 (47.25)	63 (23.08)	53 (19.41)	13 (4.76)	15 (5.49)

ตาราง 21 (ต่อ)

การเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครอง	จำนวนและร้อยละของการเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครอง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	เล็กน้อย	น้อยที่สุด
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
7. ผู้ปกครองห้ามไม่ให้เที่ยวนอกบ้านเวลากลางคืน	103 (37.73)	70 (25.64)	62 (22.71)	23 (8.42)	15 (5.49)
8. ผู้ปกครองอนุญาตให้ทำทุกอย่าง เมื่อร้องขอไม่ว่าเรื่องอะไรก็ตาม	47 (17.22)	64 (23.44)	108 (39.56)	40 (14.65)	14 (5.13)
9. ผู้ปกครองไม่มีการลงโทษเมื่อทำผิดหรือทำไม่ถูกต้อง	33 (12.09)	47 (17.22)	95 (34.80)	51 (18.68)	47 (17.22)
10. ผู้ปกครองให้อิสระในการประพฤติปฏิบัติตัว ไม่มีกฎเกณฑ์ใด ๆ	19 (6.96)	35 (12.82)	96 (35.16)	66 (24.18)	57 (20.88)

จากตาราง 21 ผลการศึกษาการเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครอง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มากที่สุดคือ ข้อ 3 “ผู้ปกครองมักบอกให้ตั้งใจเรียนให้จบสูง” จำนวน 153 คน ร้อยละ 56.04 รองลงมาคือ ข้อ 4 “ผู้ปกครองเน้นย้ำให้ฉันรักตัวเอง รักครอบครัวและอนาคตตนเอง” จำนวน 141 คน ร้อยละ 51.65 และ ข้อ 6 “ผู้ปกครองสั่งสอน ห้ามไม่ให้ยุ่งดื่มเหล้า สูบบุหรี่หรือสิ่งเสพติด” จำนวน 129 คน ร้อยละ 47.25 ตามลำดับ ส่วนน้อยที่สุดคือ ข้อ 10 “ผู้ปกครองให้อิสระในการประพฤติปฏิบัติตัว ไม่มีกฎเกณฑ์ใด ๆ” จำนวน 57 คน ร้อยละ 20.88 รองลงมา คือ ข้อ 9 “ผู้ปกครองไม่มีการลงโทษเมื่อทำผิดหรือทำไม่ถูกต้อง” จำนวน 47 คน ร้อยละ 17.22 และข้อ 5 “ผู้ปกครองให้คำแนะนำว่าควรคบหาหรือไม่คบกับใคร” จำนวน 21 คน ร้อยละ 7.69

1.2 การเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครองจำแนกเป็นรายกลุ่ม

ตาราง 22 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครอง (n = 273)

ระดับการเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีการเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครองระดับไม่ดี	35	12.80
มีการเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครองระดับปานกลาง	219	80.20
มีการเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครองระดับดี	19	7.00
รวม	273	100.00

จากตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ระดับการเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครอง พบว่ามีระดับการเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครองระดับปานกลาง จำนวน 219 คน ร้อยละ 80.20 รองลงมาคือ ระดับไม่ดี จำนวน 35 คน ร้อยละ 12.80 และระดับดี จำนวน 19 คน ร้อยละ 7.00 ตามลำดับ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2. การได้รับอิทธิพลจากเพื่อนของเยาวชนหญิง

2.1. การได้รับอิทธิพลจากเพื่อนของเยาวชนหญิงจำแนกเป็นรายข้อ

ตาราง 23 แสดงจำนวนและร้อยละการได้รับอิทธิพลจากเพื่อนของเยาวชนหญิงของกลุ่มตัวอย่าง (n = 273)

การได้รับอิทธิพลจากเพื่อนของ เยาวชนหญิง	จำนวนและร้อยละของการได้รับอิทธิพลจากเพื่อน ของเยาวชนหญิง				
	ปฏิบัติสัปดาห์ละ ครั้งหรือมากกว่า	เดือนละครั้ง	2-3 เดือน ต่อครั้ง	5-6 เดือนต่อ ครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. เพื่อนชวนดูหนังไป คลิปไปและ เข้าเว็บไซต์ไปเปลี่ยน	6 (2.20)	11 (4.03)	7 (2.56)	24 (8.79)	225 (82.42)
2. เพื่อนมักชวนดูหนังหรือซีรีส์รัก ที่สื่ออารมณ์ทางเพศ	5 (1.83)	15 (5.49)	13 (4.76)	29 (10.62)	211 (77.29)
3. เพื่อนของฉันแนะนำให้หาภิกหรือ แฟนทางอินเทอร์เน็ตหรือ	6 (2.20)	9 (3.30)	15 (5.49)	31 (11.36)	212 (77.66)
4. เพื่อนในกลุ่มเดียวกันมักชอบพูด ลามกหรือหนังเช็กส์ให้ฟัง	29 (10.62)	16 (5.86)	15 (5.49)	42 (15.38)	171 (62.64)
5. เพื่อนแนะนำจับคู่ให้ฉันมีแฟน	0 (0.00)	12 (4.40)	22 (8.06)	35 (12.82)	204 (74.73)
6. เพื่อนมีแฟน จับมือถือแขน ตะแคงต้องตัวแฟนให้เห็น	36 (13.19)	15 (5.49)	24 (8.79)	47 (17.22)	151 (55.31)
7. เพื่อนทำให้มีเพศสัมพันธ์และ เก็บแถมแข่งกัน	4 (1.47)	5 (1.83)	6 (2.20)	19 (6.96)	239 (87.55)
8. เพื่อนบอกว่าการมีเพศสัมพันธ์ เป็นเรื่องธรรมดาส่วนใหญ่ก็ทำกัน	0 (0.00)	12 (4.40)	22 (8.06)	46 (16.85)	193 (70.70)
9. เพื่อนในกลุ่มส่วนใหญ่มีแฟนและ อยู่กินร่วมกันแบบสามีภรรยา	4 (1.47)	7 (2.56)	10 (3.66)	28 (10.26)	224 (82.05)
แนะนำให้มีเหมือนกันเพื่อไม่ให้แฟน มีคนอื่น					

ตาราง 23 (ต่อ)

การได้รับอิทธิพลจากเพื่อนของ เยาวชนหญิง	จำนวนและร้อยละของการได้รับอิทธิพลจากเพื่อน ของเยาวชนหญิง				
	ปฏิบัติสัปดาห์ละ ครั้งหรือมากกว่า	เดือนละครั้ง	2-3 เดือน	5-6 เดือนต่อ	ไม่เคยปฏิบัติ
	จำนวน	จำนวน	ต่อครั้งจำนวน	ครั้งจำนวน	เลยจำนวน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
10. เพื่อนมักเล่าประสบการณ์ การมีเพศสัมพันธ์ของเขาและคนอื่น ให้ฟัง	24 (8.79)	7 (2.56)	17 (6.23)	34 (12.45)	191 (69.96)

จากตาราง 23 ผลการศึกษาการได้รับอิทธิพลจากเพื่อนของเยาวชนหญิง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปฏิบัติสัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่าคือข้อ 6 “เพื่อนมีแฟน จับมือถือแขน และเนื้อต้องตัวแฟนให้เห็น” จำนวน 36 คน ร้อยละ 13.19 รองลงมาคือ ข้อ 4 “เพื่อนในกลุ่มเดียวกัน มักชอบพูดลามกหรือหนังเช็กส์ให้ฟัง” จำนวน 29 คน ร้อยละ 10.62 และข้อ 10 “เพื่อนมักเล่าประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของเขาและคนอื่นให้ฟัง” จำนวน 24 คน ร้อยละ 8.79 ส่วนไม่เคยปฏิบัติเลยคือ ข้อ 7 “เพื่อนทำให้มีเพศสัมพันธ์และเก็บแถมแข่งกัน” จำนวน 239 คน ร้อยละ 87.55 รองลงมาคือ ข้อ 1 “เพื่อนชวนดูหนังโป๊ คลิปโป๊และเข้าเว็บไซต์โป๊เปลือย” จำนวน 225 คน ร้อยละ 82.42 และข้อ 9 “เพื่อนในกลุ่มส่วนใหญ่มีแฟนและอยู่กินร่วมกันแบบสามีภรรยา แนะนำให้มีเหมือนกันเพื่อไม่ให้แฟนมีคนอื่น” จำนวน 224 คน ร้อยละ 82.05

2.2 การได้รับอิทธิพลจากเพื่อนของเยาวชนหญิงจำแนกเป็นรายกลุ่ม

ตาราง 24 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการได้รับอิทธิพลจากเพื่อน
ของเยาวชนหญิง (n = 273)

ระดับการได้รับอิทธิพลจากเพื่อนของเยาวชนหญิง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การได้รับอิทธิพลจากเพื่อนของเยาวชนหญิงในระดับสูง	112	41.03
การได้รับอิทธิพลจากเพื่อนของเยาวชนหญิงในระดับปานกลาง	122	44.69
การได้รับอิทธิพลจากเพื่อนของเยาวชนหญิงในระดับต่ำ	39	14.29
รวม	273	100.00

จากตาราง 24 จากการวิเคราะห์ระดับการได้อิทธิพลจากเพื่อนของเยาวชนหญิง พบว่ามีระดับปานกลาง จำนวน 122 คน ร้อยละ 44.69 รองลงมาคือ ระดับสูง จำนวน 112 คน ร้อยละ 41.03 และระดับต่ำ จำนวน 39 คน ร้อยละ 14.29 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

3. ความสัมพันธ์ในครอบครัวของเยาวชนหญิง

3.1 ความสัมพันธ์ในครอบครัวของเยาวชนหญิงจำแนกเป็นรายข้อ

ตาราง 25 แสดงจำนวนและร้อยละความสัมพันธ์ในครอบครัวของเยาวชนหญิงของกลุ่มตัวอย่าง (n = 273)

ความสัมพันธ์ในครอบครัวของเยาวชนหญิง	จำนวนและร้อยละความสัมพันธ์ในครอบครัวของเยาวชนหญิง				
	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	เล็กน้อย จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มีเลย จำนวน (ร้อยละ)
1. ท่านสามารถพูดคุยและขอคำปรึกษาจากผู้ปกครองที่อาศัยด้วยได้ทุกเรื่อง	61 (22.34)	87 (31.87)	88 (32.23)	27 (9.89)	10 (3.66)
2. ผู้ปกครองมักขึ้นเสียงหรือทะเลาะกันเป็นประจำ	109 (39.93)	38 (13.92)	82 (30.04)	0 (0.00)	44 (16.12)
3. ผู้ปกครองมีเวลาว่างทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น ไปเที่ยวด้วยกัน ดูทีวีร่วมกัน	34 (12.45)	62 (22.71)	113 (41.39)	46 (16.85)	18 (6.59)
4. ผู้ปกครองทำงานไม่มีเวลาว่างที่จะคุยกับท่าน	36 (13.19)	113 (41.39)	99 (36.26)	19 (6.96)	6 (2.20)
5. ผู้ปกครองท่านไม่เคยสนใจปัญหาที่กำลังพบอยู่	67 (24.54)	99 (36.26)	82 (30.04)	16 (5.86)	9 (3.30)
6. ท่านได้รับประทานอาหารร่วมกับผู้ปกครองเป็นประจำ	109 (39.93)	73 (26.74)	59 (21.61)	27 (9.89)	5 (1.83)
7. ผู้ปกครองไม่รับฟังเหตุผลหรือการแสดงความคิดเห็นของท่านเลย	46 (16.85)	103 (37.73)	95 (34.80)	17 (6.23)	12 (4.40)
8. เมื่อเกิดปัญหาผู้ปกครองช่วยคิดแก้ไขปัญหาร่วมกันโดยไม่ใช้ความรุนแรง	80 (29.30)	80 (29.30)	78 (28.57)	5 (1.83)	30 (10.99)
9. ผู้ปกครองในครอบครัวเอาใจใส่สอบถามเรื่องการคบหาเพื่อนต่างเพศอย่างเข้าใจและไม่มีความขัดแย้ง	77 (28.21)	81 (29.67)	70 (25.64)	37 (13.55)	8 (2.93)
10. เมื่อมีปัญหาเข้ามาในชีวิต คนในครอบครัวพูดคุยปลอบประโลมเสมอ	65 (23.81)	72 (26.37)	84 (30.77)	39 (14.29)	13 (4.76)
11. ครอบครัวพูดคุยกันในถ้อยคำที่ดี ไม่ใช่คำหยาบ	54 (19.78)	95 (34.80)	81 (29.67)	33 (12.09)	10 (3.66)
12. ท่านรู้สึกพึงพอใจในความสัมพันธ์ในครอบครัว	87 (31.87)	88 (32.23)	72 (26.37)	23 (8.42)	3 (1.10)

จากตาราง 25 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ในครอบครัวของเยาวชนหญิง เมื่อพิจารณา รายข้อพบว่า มากที่สุดคือ ข้อ 2 “ผู้ปกครองมักขึ้นเสียงหรือทะเลาะกันเป็นประจำ” จำนวน 109 คน ร้อยละ 39.93 และข้อ 6 “ท่านได้รับประทานอาหารร่วมกับผู้ปกครองเป็นประจำ” จำนวน 109 คน ร้อยละ 39.93 และรองลงมาคือ ข้อ 12 “ท่านรู้สึกพึงพอใจในความสัมพันธ์ในครอบครัว” จำนวน 87 คน ร้อยละ 31.87 ตามลำดับ ส่วนไม่มีเลยคือ ข้อ 2 “ผู้ปกครองมักขึ้นเสียงหรือทะเลาะกันเป็นประจำ” จำนวน 44 คน ร้อยละ 16.12 รองลงมาคือ ข้อ 8 เมื่อเกิดปัญหา ผู้ปกครองช่วยคิดแก้ไขปัญหาร่วมกันโดยไม่ใช้ความรุนแรง จำนวน 30 คน ร้อยละ 10.99 และข้อ 3 “ผู้ปกครองมีเวลาว่างทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น ไปเที่ยวด้วยกัน ดูทีวีร่วมกัน” จำนวน 18 คน ร้อยละ 6.59

3.2 ความสัมพันธ์ในครอบครัวของเยาวชนหญิงจำแนกเป็นรายกลุ่ม

ตาราง 26 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความสัมพันธ์ในครอบครัวของเยาวชนหญิง

ระดับความสัมพันธ์ในครอบครัวของเยาวชนหญิง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความสัมพันธ์ในครอบครัวของเยาวชนหญิงระดับต่ำ	44	16.10
ความสัมพันธ์ในครอบครัวของเยาวชนหญิงระดับปานกลาง	166	60.80
ความสัมพันธ์ในครอบครัวของเยาวชนหญิงระดับสูง	63	23.10
รวม	273	100.00

จากตาราง 26 ผลการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ในครอบครัวของเยาวชนหญิง พบว่า มีระดับความสัมพันธ์ในครอบครัวระดับปานกลาง จำนวน 166 คน ร้อยละ 60.80 รองลงมาคือ ระดับสูง จำนวน 63 คน ร้อยละ 23.10 และระดับต่ำ จำนวน 44 คน ร้อยละ 16.10 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี

ผลการวิเคราะห์ chi square เพื่อหาความสัมพันธ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในจังหวัดหนึ่งของภาคเหนือ

การศึกษาถึงตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในจังหวัดหนึ่งของภาคเหนือ พบว่า ปัจจัยใดบ้างมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี โดยตัวแปรอิสระคือการมีเพศสัมพันธ์มาทดสอบ ใช้วิธีการวิเคราะห์ Chi square

ตาราง 27 แสดงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี
ในจังหวัดหนึ่งของภาคเหนือ (n = 273)

ปัจจัย	การมีเพศสัมพันธ์		p-value
	จำนวนและร้อยละ		
	มี จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มี จำนวน (ร้อยละ)	
1. อายุ			
13-15 ปี	26 (9.52%)	118 (43.22%)	0.012*
16-18 ปี	31 (11.36%)	92 (33.70%)	
มากกว่า 18 ปี	4 (1.47%)	2 (0.73%)	
2. ศาสนา			
พุทธ	61 (22.34%)	205 (75.10%)	0.151
คริสต์	0 (00.00%)	7 (2.56%)	
3. เรียนในระบบการศึกษาใด			
การศึกษาในระบบ	56 (20.51%)	204 (74.73%)	0.153
การศึกษานอกระบบ	5 (1.83%)	8 (2.93%)	
4. ระดับชั้นที่ศึกษาสูงสุด			
มัธยมศึกษาปีที่ 1	1 (0.37%)	35 (12.82%)	0.001*
มัธยมศึกษาปีที่ 2	5 (1.83%)	48 (17.58%)	

ตาราง 27 (ต่อ)

ปัจจัย	การมีเพศสัมพันธ์		p-value
	จำนวนและร้อยละ		
	มี จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มี จำนวน (ร้อยละ)	
มัธยมศึกษาปีที่ 3	23 (8.42%)	37 (13.55%)	
มัธยมศึกษาปีที่ 4	6 (2.20%)	19 (6.96%)	
มัธยมศึกษาปีที่ 5	16 (5.86%)	40 (14.65%)	
มัธยมศึกษาปีที่ 6	10 (3.66%)	33 (12.10%)	
5. เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด			
1.00–2.50	12 (4.40%)	26 (9.52%)	0.042*
2.51–3.50	36 (13.19%)	106 (38.83%)	
มากกว่า 3.50	13 (4.76%)	80 (29.30%)	
6. ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง			
ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง	4 (1.47%)	38 (13.92%)	0.021*
ระดับสูง			
ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง	41 (15.02%)	143 (52.38%)	
ระดับปานกลาง			
ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง	16 (5.86%)	31 (11.36%)	
ระดับต่ำ			

ตาราง 27 (ต่อ)

ปัจจัย	การมีเพศสัมพันธ์		p-value
	จำนวนและร้อยละ		
	มี จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มี จำนวน (ร้อยละ)	
7. ค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิง			
ค่านิยมเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ระดับสูง	4 (1.47%)	39 (14.29%)	0.001*
ค่านิยมเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ระดับปานกลาง	30 (10.99%)	134 (49.08%)	
ค่านิยมเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ระดับต่ำ	27 (9.89%)	39 (14.29%)	
8. การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง			
การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงระดับสูง	2 (0.73%)	9 (3.30%)	0.843
การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงระดับปานกลาง	49 (17.95%)	163 (59.71%)	
การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงระดับต่ำ	10 (3.66%)	40 (14.65%)	
9. การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์			
การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ระดับสูง	9 (3.30%)	61 (22.34%)	0.029*
การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ระดับปานกลาง	31 (11.36%)	106 (38.83%)	
การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ระดับต่ำ	21 (7.69%)	45 (16.48%)	

ตาราง 27 (ต่อ)

ปัจจัย	การมีเพศสัมพันธ์		p-value
	จำนวนและร้อยละ		
	มี จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มี จำนวน (ร้อยละ)	
10. ความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์			
ความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ระดับสูง	4 (1.47%)	43 (15.75%)	0.001*
ความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ระดับปานกลาง	39 (14.29%)	152 (55.68%)	
ความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ระดับต่ำ	18 (6.59%)	17 (6.23%)	
11. การเห็นคุณค่าในตนเอง			
มีการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับสูง	45 (16.48%)	15 (5.49%)	0.837
มีการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง	126 (46.15%)	34 (12.45%)	
มีการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับต่ำ	41 (15.02%)	12 (4.40%)	
12. การเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาล			
การเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาลระดับสูง	7 (2.56%)	94 (34.43%)	0.001*
การเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาลระดับปานกลาง	34 (12.45%)	91 (33.33%)	
การเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาลระดับต่ำ	20 (7.33%)	27 (9.89%)	

ตาราง 27 (ต่อ)

ปัจจัย	การมีเพศสัมพันธ์		p-value
	จำนวนและร้อยละ		
	มี จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มี จำนวน (ร้อยละ)	
13. การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและสภาพแวดล้อมที่ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศ			
การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดฯ ในระดับสูง	3 (1.10%)	81 (29.67%)	0.001*
การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดฯ ในระดับปานกลาง	28 (10.26%)	113 (41.39%)	
การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดฯ ในระดับต่ำ	30 (10.99%)	18 (6.59%)	
14. บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยในขณะที่เรียน			
อยู่คนเดียว	1 (0.37%)	2 (0.73%)	0.179
อยู่กับบิดา	6 (2.20%)	17 (6.23%)	
อยู่กับมารดา	20 (7.33%)	71 (26.01%)	
อยู่กับญาติ	30 (10.99%)	113 (41.39%)	
อยู่กับเพื่อน	2 (0.73%)	9 (3.30%)	
อยู่กับแฟน	2 (0.73%)	0 (0.00%)	

ตาราง 27 (ต่อ)

ปัจจัย	การมีเพศสัมพันธ์		p-value
	จำนวนและร้อยละ		
	มี จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มี จำนวน (ร้อยละ)	
15. การเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครอง			
การเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครองระดับดี	8 (2.93%)	11 (4.03%)	0.012*
การเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครองระดับปานกลาง	41 (15.02%)	178 (65.20%)	
การเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครองระดับไม่ดี	12 (4.40%)	23 (8.42%)	
16. การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน			
การได้รับอิทธิพลจากเพื่อนในระดับต่ำ	22 (8.06%)	17 (6.23%)	0.001*
การได้รับอิทธิพลจากเพื่อนในระดับปานกลาง	29 (10.62%)	93 (34.07%)	
การได้รับอิทธิพลจากเพื่อนในระดับสูง	10 (3.66%)	102 (37.36%)	
17. ความสัมพันธ์ในครอบครัว			
มีความสัมพันธ์ในครอบครัวระดับต่ำ	14 (5.13%)	30 (10.99%)	0.097
มีความสัมพันธ์ในครอบครัวระดับปานกลาง	38 (13.92%)	128 (46.89%)	
มีความสัมพันธ์ในครอบครัวระดับสูง	9 (3.30%)	54 (19.78%)	

ตาราง 27 (ต่อ)

ปัจจัย	การมีเพศสัมพันธ์		p-value
	จำนวนและร้อยละ		
	มี จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มี จำนวน (ร้อยละ)	
18. สถานภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา			
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	30 (10.99%)	117 (42.86%)	0.352
บิดามารดาแยกกันอยู่/หย่าร้าง	23 (8.42%)	79 (28.94%)	
บิดามารดาเสียชีวิต	1 (0.37%)	5 (1.83%)	
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	7 (2.56%)	11 (4.03%)	

หมายเหตุ: *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 27 ผลการศึกษาการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี พบว่า อายุ ระดับชั้นที่ศึกษาสูงสุด เกรดเฉลี่ย เทอมล่าสุด ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง ค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิง การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ การเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาล การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและสภาพแวดล้อมที่ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศ การเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครองและอิทธิพลจากเพื่อน มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี จังหวัดหนึ่งในภาคเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ <0.05

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20

ผลการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก (Binary logistic Regression Analysis) เพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในจังหวัดหนึ่งของภาคเหนือ

การศึกษาถึงตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในจังหวัดหนึ่งของภาคเหนือ ว่าปัจจัยใดบ้างมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี โดยการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระ ซึ่งพิจารณาตัวแปรตามคือการมีเพศสัมพันธ์ โดยนำตัวแปรอิสระมาทดสอบการพยากรณ์ ใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก (Binary logistic Regression Analysis)

ตาราง 28 แสดงวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี จังหวัดหนึ่งในภาคเหนือ (n = 273)

ปัจจัยทำนาย	B	S.E.	wald	df	Adj.OR	95% CI	p-value
1. ระดับการศึกษาสูงสุด							
มัธยมศึกษาปีที่ 1	Reference						
มัธยมศึกษาปีที่ 2	0.956	1.205	0.629	1	2.600	0.245 – 27.600	0.428
มัธยมศึกษาปีที่ 3	3.373	1.146	8.666	1	29.174	3.088 – 275.668	0.003*
มัธยมศึกษาปีที่ 4	2.930	1.217	5.801	1	18.732	1.726 – 203.314	0.016*
มัธยมศึกษาปีที่ 5	2.551	1.147	4.947	1	12.817	1.354 – 121.324	0.026*
มัธยมศึกษาปีที่ 6	2.141	1.166	3.374	1	8.509	0.866 – 83.563	0.066
2. การเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาล							
การเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาลระดับสูง	Reference						
การเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาลระดับปานกลาง	1.651	0.586	7.941	1	5.211	1.653 – 16.428	0.005*
การเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาลระดับต่ำ	1.048	0.506	4.297	1	2.853	1.059 – 7.686	0.038*

ตาราง 28 (ต่อ)

ปัจจัยทำนาย	B	S.E.	wald	df	Adj.OR	95% CI	p-value
3. การเข้าถึงเครื่องต้มแอลกอฮอล์							
สารเสพติดและสภาพแวดล้อม							
ที่ปลูกไร่อาารมณ์ทางเพศ							
การเข้าถึงเครื่องต้มแอลกอฮอล์	Reference						
สารเสพติดระดับสูง							
การเข้าถึงเครื่องต้มแอลกอฮอล์	3.303	0.724	20.811	1	27.199	6.580 – 112.433	0.001*
สารเสพติดระดับปานกลาง							
การเข้าถึงเครื่องต้มแอลกอฮอล์	1.352	0.656	4.245	1	3.866	1.068 – 13.990	0.039*
สารเสพติดระดับต่ำ							

หมายเหตุ: *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 28 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในจังหวัดหนึ่งของภาคเหนือ พบว่า

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร 2.60 เท่า เมื่อเทียบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.428$) ($OR = 2.600$, $95\%CI = 0.245\text{--}27.600$, $p\text{-value} = \text{มากกว่า } 0.05$) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร 29.17 เท่า เมื่อเทียบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.003$) ($OR = 29.174$, $95\%CI = 3.088\text{--}275.668$, $p\text{-value} = <0.05$) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร 18.73 เท่า เมื่อเทียบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.016$) ($OR = 18.732$, $95\%CI = 1.726\text{--}203.314$, $p\text{-value} = <0.05$) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร 12.81 เท่า เมื่อเทียบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.026$) ($OR = 12.817$, $95\%CI = 1.354\text{--}121.324$, $p\text{-value} = <0.05$) และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร 8.50 เท่า เมื่อเทียบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.066$) ($OR = 8.509$, $95\%CI = 0.866\text{--}83.563$, $p\text{-value} = \text{มากกว่า } 0.05$)

การเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาล ในระดับปานกลาง มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากขึ้น 5.21 เท่า เมื่อเทียบกับการเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาลระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.005$) ($OR = 5.211$, $95\%CI = 1.653\text{--}16.428$, $p\text{-value} = <0.05$) และการเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาลระดับต่ำ มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร 2.85 เท่า

เมื่อเทียบกับการเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาลระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value = 0.038) (OR = 2.853, 95%CI = 1.059–7.686, p-value = <0.05)

การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและภาพแวดล้อมที่ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศระดับปานกลาง มีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร 27.19 เท่า เมื่อเทียบกับการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและภาพแวดล้อมที่ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value = 0.001) (OR = 27.199, 95% CI = 6.580–112.433, p-value = <0.05) และการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและสภาพแวดล้อมที่ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศระดับต่ำ มีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร 3.86 เท่า เมื่อเทียบกับการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและภาพแวดล้อมที่ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศขั้นระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value = 0.039) (OR = 3.866, 95% CI = 1.068–13.990, p-value = <0.05)

บทที่ 5

บทสรุป

สรุปผลการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี จังหวัดหนึ่งในภาคเหนือ โดยมีรูปแบบการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาคือ เยาวชนหญิงอายุ 13-19 ปี ทั้งหมด 273 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จำแนกตามรายตำบล แล้วคำนวณหาสัดส่วนแยกรายตำบล จากนั้นใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลากจากเยาวชนหญิงอายุ 13-19 ปี ในพื้นที่อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามและตอบด้วยตนเอง โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยวิเคราะห์ด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ใช้สถิติวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก (Binary logistic regression) ในการวิเคราะห์เพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี จังหวัดหนึ่งในภาคเหนือ โดยสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในจังหวัดหนึ่งของภาคเหนือ

จากการศึกษาพบว่า เยาวชนหญิงมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 22.34 ปัจจัยนำ ได้แก่ หญิงอายุระหว่าง 13-15 ปี ร้อยละ 52.75 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 97.44 เรียนอยู่ในระบบการศึกษา ร้อยละ 95.24 การศึกษาสูงสุดส่วนใหญ่ เรียนอยู่มัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 21.98 เกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51-3.50 ร้อยละ 52.01 สถานภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา ส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 53.85 และบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยขณะเรียนส่วนใหญ่พักอาศัยกับญาติ ร้อยละ 52.38 ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง คะแนนสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 67.40 ค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิง คะแนนสูงสุดอยู่ระดับปานกลาง ร้อยละ 60.10 การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง คะแนนอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 77.70 การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ คะแนนสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 50.20 ความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ คะแนนสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 70.00 การเห็นคุณค่าในตนเอง คะแนนสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 58.60 ปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่

การเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาล คะแนนสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 45.80 การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและสภาพแวดล้อมที่ปลูกไร่อาธรรมทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 51.60 และพบว่า มีประวัติการเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ร้อยละ 22.30 และมีประวัติตั้งครรรภ์ ร้อยละ 1.80 ปัจจัยเสริม ได้แก่ การเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครอง คะแนนสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 80.20 และอิทธิพลจากเพื่อนของเยาวชนหญิง คะแนนสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 44.70 ความสัมพันธ์ในครอบครัวของเยาวชนหญิง อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 60.80

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในจังหวัดหนึ่งของภาคเหนือ

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.05$) ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ได้แก่ ปัจจัยนำ คือ อายุ ระดับชั้นที่ศึกษาสูงสุด เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง ค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิง การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ ปัจจัยเอื้อ คือ การเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาล การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและสภาพแวดล้อมที่ปลูกไร่อาธรรมทางเพศ ปัจจัยเสริม คือ การเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครอง อิทธิพลจากเพื่อน

ส่วนปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.05$) ของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในจังหวัดหนึ่งของภาคเหนือ ปัจจัยนำ ได้แก่ ศาสนา ระบบการศึกษา การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง การเห็นคุณค่าในตนเอง ปัจจัยเสริม ได้แก่ บุคคลที่พักอาศัยด้วยในขณะที่เรียน ความสัมพันธ์ในครอบครัว และสถานภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา

ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในจังหวัดหนึ่งของภาคเหนือ คือ ระดับการศึกษาสูงสุด ค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิง ความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ อิทธิพลจากเพื่อน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี จังหวัดหนึ่งในภาคเหนือ สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในจังหวัดหนึ่งของภาคเหนือ พบว่า ในกลุ่มเยาวชนหญิงมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 22.34 พบมากในช่วงอายุ 13-15 ปี มีอายุเฉลี่ยที่ 15 ปี และพบประวัติการตั้งครรรภ์ในกลุ่มตัวอย่าง และเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับญาติ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในเรื่องการอยู่กับเพศตรงข้ามสองต่อสอง ไม่น่ากลัว สามารถถูกเนื้อต้องตัวกันหรือการกอด จูบกับแฟนเป็นการแสดงความรักต่อกัน และมีค่านิยมในการพูดคุยกับผู้อื่นไม่ควรพูดจาลามก สามารถปฏิบัติเหมือนวัยรุ่นต่างชาติที่สามารถจับมือ โอบกอดและหอมแก้มกันได้ และมีความสามารถป้องกันตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ เรื่องความสามารถยับยั้งชั่งใจในความต้องการทางเพศได้ หากแฟนหรือคนที่ชอบเปิดโอกาสให้ แต่เยาวชนมีความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ หากรู้สึกเสียใจ ทำให้อยากออกไปพบปะผู้คน เพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพความรักใคร่รักกับบุคคลอื่น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเยาวชนในพื้นที่ชุมชน ตัวอย่างส่วนใหญ่พ่อแม่ไปทำงานต่างจังหวัดให้อยู่กับญาติ ไม่มีเวลาดูแล อบรมสั่งสอนในเรื่องทัศนคติ และค่านิยมอันดีงามแก่เยาวชน อีกทั้งเยาวชนส่วนใหญ่มักใช้เวลาส่วนมากอยู่กับเพื่อนเพศเดียวกัน หรือเพศตรงข้าม อาจเป็นเพราะช่วงอายุของวัยรุ่นนี้มีความอ่อนไหวง่ายและให้ความสนใจเพศตรงข้าม เกิดความอยากรู้ อยากลองขึ้นเมื่อเยาวชนต้องการสร้างสัมพันธ์ภาพความรักกับเพศตรงข้าม จึงทำให้เยาวชนหญิงมีเพศสัมพันธ์มากในช่วงอายุดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของสมควร เสนลา (2563) ได้ศึกษาในเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส พบว่านักเรียนมัธยมตอนต้น มีความเสี่ยงสูงที่จะมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ร้อยละ 25.40 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์ฉนิณ ภิวงค์กำจร (2563) พบว่า วัยรุ่นหญิงมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้นตั้งแต่อายุ 12 ปี และพบวัยรุ่น ตั้งครรภ์อายุต่ำสุด 12 ปี จากการสัมภาษณ์เชิงลึกวัยรุ่นและครอบครัว จำนวน 10 ราย ที่มีปัญหา การตั้งครรภ์ไม่พร้อมมารับบริการที่คลินิก พบว่าปัจจัยส่วนใหญ่เกิดจากการขาดทักษะชีวิต มีเพศสัมพันธ์กับแฟนโดยไม่ได้ป้องกัน มีการแข่งขันการมีเพศสัมพันธ์กันระหว่างเพศหญิง เรียกว่า การล่าแต้ม ส่งผลให้เกิดการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นโดยไม่ตั้งใจ แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยงานวิจัยของ เทพไทย โชติชัย และคณะ (2564) ได้กล่าวไว้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 22.16 เป็นนักเรียนมัธยมตอนปลาย ใกล้เคียงกับหลายงานวิจัยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยง ต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของปัญญกรีน หอยรัตน์ และ ปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์ (2563) ที่ได้ศึกษาในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี 3-6 เคยมีเพศสัมพันธ์ ในช่วงเวลา 12 เดือน ร้อยละ 20.80 ได้เก็บข้อมูลในนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร่วมด้วย พร้อมการคัดเลือกเฉพาะนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้เท่านั้น ทำให้ความชุกของ การมีเพศสัมพันธ์ในนักเรียนลดลงต่ำ จากงานวิจัยอายุที่พบมากเป็นนักเรียนที่มีอายุ 17 ปีขึ้นไป คือ กลุ่มนักเรียนมัธยมตอนปลาย มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่อายุน้อยกว่าหรือ เท่ากับ 16 ปี หรือในกลุ่มนักเรียนที่ศึกษาในระดับชั้นที่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 4 สอดคล้องกับงานวิจัย ของอินทรียา อัญพัชร และดวงเดือน ศาสตรภัทร (2563) กล่าวไว้ว่าหากความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกของบุคคลที่ให้คุณค่าต่อวัตถุมากกว่าต่อจิตใจหรือความเป็นมนุษย์ ยอมทำทุกวิถีทาง เพื่อให้ได้มาซึ่งวัตถุแบรนด์เนม จนกระทั่งการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งความเชื่อ

จะส่งผลกระทบต่ออย่างมาก เพราะหากบุคคลนั้นมีความเชื่อแบบใดก็จะใช้ชีวิตตามความเชื่อแบบนั้น และสอดคล้องกับปัทมาภรณ์ สุขสมโส และปฐมพงษ์ พุ่มพฤษ (2564) กล่าวว่าในกลุ่มตัวอย่าง แสดงทัศนคติถึงค่านิยมมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนถือเป็นเรื่องปกติที่วัยรุ่นทำกันและไม่ถือว่าเป็นเรื่อง ผิดแปลกอะไรเพียงแต่ต้องเรียนรู้วิธีป้องกันให้ถูกต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับงานวิจัยของอิติรัตน์ ราชศิริ (2567) ได้กล่าวไว้ว่าวัยรุ่นหญิงถ้าอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีเพศสัมพันธ์หรือ มีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ป้องกัน เกิดพฤติกรรมการเล่นแบบเพื่อน ครอบครัวยุคใหม่ อิทธิพลจากเพื่อน เป็นหนึ่งปัจจัยเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์มากที่สุด อิทธิพลจากผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวก กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ของวัยรุ่นหญิงอาจเนื่องมาจากผู้ปกครอง เป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับเด็กวัยรุ่นมากที่สุด ดังนั้น การเลือกปฏิบัติในการดำเนินชีวิตของเด็กวัยรุ่น ส่วนหนึ่งย่อมมาจากการเลี้ยงดูและความเข้มงวดของผู้ปกครองในการอบรมสั่งสอนเด็กวัยรุ่น ทำให้เกิดการมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ได้

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในจังหวัดหนึ่งของภาคเหนือ

ตัวแปรที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) แสดงว่าตัวแปรเหล่านี้เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี โดยสามารถอธิบายตัวแปรที่สำคัญได้ดังนี้

ระดับการศึกษา มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุ ต่ำกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในระดับการศึกษาสูงสุด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์สูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเยาวชนหญิงในพื้นที่ขาดการ ควบคุมอย่างใกล้ชิดจากพ่อแม่ เนื่องจากพ่อแม่ต้องไปทำงานต่างจังหวัด เวลาส่วนใหญ่อยู่กับญาติและ ได้รับอิทธิพลจากเพื่อน เพื่อนมักเล่าประสบการณ์ในการมีเพศสัมพันธ์ให้ฟัง ซึ่งในกลุ่มเพื่อนสามารถ พูดคุยปรึกษากับเพื่อนในรุ่นเดียวกันมากกว่าครอบครัว อีกทั้งกลุ่มเพื่อนในช่วงวัยเดียวกันแนะนำ จับคู่ให้และกลุ่มเพื่อนมองว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องปกติที่คนส่วนใหญ่ทำกัน ทำให้เยาวชนหญิง มองเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ในปัจจุบันเป็นเรื่องปกติ หากเพื่อนในกลุ่มสามารถทำได้ตนก็สามารถทำได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของสมควร เสนา (2563) ศึกษาในเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส พบว่านักเรียนมัธยมต้นมีความเสี่ยงสูงที่จะมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ร้อยละ 25.40 และขาดทักษะในการปฏิเสธที่จะมีเพศสัมพันธ์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของวัลลภา วงศ์ศักดิ์รินทร์ (2564) ที่กล่าวว่าบริบททางสิ่งแวดล้อม การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว การได้รับการ ถ่ายทอดความรู้ การปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยมที่ถูกต้องไม่ต่างกันทำให้มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อ การมีเพศสัมพันธ์ไม่ต่างกัน และสอดคล้องกับณิชาภัทร ปูนมิกิจ (2559) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษา

สังกัดเขตการศึกษามีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 4 ปัจจัย ได้แก่ การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิดพฤติกรรมทางเพศและการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน กล่าวหาว่าเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นตอนต้น ช่วงวัยนี้ร่างกายเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว พฤติกรรมที่แสดงออกเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดกรวมกลุ่ม การเข้าใจปัญหาของกันและการต่อต้านกฎระเบียบตามลักษณะธรรมชาติของวัยรุ่น ให้ความสำคัญกับความพอใจของตนเอง ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนและสังคม สอดคล้องกับการศึกษาของเทพไทย โชติชัย และคณะ (2564) พบว่า อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน สถานบันเทิง การเคหะภาพหรือสื่อลามกอนาจารร่วมกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จะเป็นสิ่งกระตุ้นให้กลุ่มตัวอย่างเกิดอารมณ์ทางเพศ เกิดความอยากลองทำตามสื่อที่ได้ดู วัยรุ่นบางคนมีการเลียนแบบพฤติกรรมของบุคคลต้นแบบที่มีพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสมจากสื่อทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น

การเที่ยวกลางคืนและเทศกาล มีผลต่อการเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ที่มีการเที่ยวกลางคืนและเทศกาลในระดับสูง มีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้สูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเยาวชนหญิงในพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่กับญาติ ไม่ได้อาศัยอยู่กับพ่อแม่ เพราะพ่อแม่ต้องไปทำงาน ไม่มีเวลาดูแลห้ามปรามไม่ให้เที่ยวกลางคืนและเทศกาลต่าง ๆ โดยลำพัง จึงทำให้ส่วนใหญ่ใช้เวลาอยู่กับเพื่อนนัดพบกันในยามเวลากลางคืนพาเที่ยว ทั้งนี้ในพื้นที่ยังมีร้านเหล้าในช่วงเวลากลางคืนที่เปิดให้เยาวชนเข้าได้และมีเทศกาลงานประจำปีของพื้นที่บ่อย หรือวันอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น วันลอยกระทง วันเกิดวันปีใหม่ วันสิ้นปี ที่เยาวชนมักนัดพบกับเพื่อนหรือแฟนได้ สอดคล้องกับการศึกษาของพิมพ์ณิชนิธิภวศ์กำจร (2563) พบว่าบริบทชุมชน เยาวชนอายุ 12-24 ปี ทั้งหมด 2,269 คน จำแนกตามวิถีชีวิตที่หลากหลาย มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์ ซึ่งเป็นกลุ่มเปราะบาง ได้แก่ เด็กที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เสพสารเสพติด เที่ยวกลางคืน ที่เรียกชื่อกลุ่มต่าง ๆ “เด็กแว้น สก๊อย เด็กหลังห้องเด็กประตูดุ” ที่รวมกลุ่มกันในพื้นที่จากการสำรวจแผนที่เดินดินของแกนนำเยาวชน ผลการศึกษาพบว่า สถานการณ์การตั้งครุฑในวัยรุ่นค่อนข้างรุนแรง วัยรุ่นส่วนใหญ่ขาดความตระหนักรู้มีเพศสัมพันธ์ไม่ปลอดภัย เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกยังไม่รู้จักวิธีการคุมกำเนิด การใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉินพร่ำเพรื่อ ค่านิยมที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ การล่าแต้มโดยการนับเสื้อในการแข่งขันการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหญิง วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้นตั้งแต่อายุ 12 ปี และมีอัตราการจัดตั้งครุฑในวัยรุ่น มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและสภาพแวดล้อมที่ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศ มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญ โดยกลุ่มเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี มีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรระดับสูง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะเยาวชนในพื้นที่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เมื่ออยู่กับ

เพื่อนต่างเพศ อยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพังมีการแต่งกายที่ล่อแหลม เช่น สายเดี่ยว เอวลอย รวมไปถึงผู้ปกครองปัจจุบันส่วนใหญ่ต้องไปทำงานต่างจังหวัด แล้วให้บุตรอาศัยอยู่กับญาติ ไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่ สั่งสอน ห้ามปรามไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับบุหรี่ เครื่องดื่มที่เป็นแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติดที่เป็นสาเหตุส่งผลทำให้ขาดสติและการควบคุมตัวเอง รวมทั้งส่วนใหญ่เยาวชนหญิงได้รับอิทธิพลจากเพื่อนหรือเพื่อนต่างเพศมากกว่าผู้ปกครอง ทำให้เกิดความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ เพราะคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นประสบการณ์ชีวิตในช่วงวัยนี้และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในพื้นที่เอื้อต่อการกระตุ้นไวต่อสิ่งยั่วยุทางอารมณ์ จึงทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรขึ้นได้ สอดคล้องกับปัญญกรีน หอยรัตน์ และปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์ (2563) พบว่า นักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์สูง เพราะว่าเมื่อดื่มเข้าไปแล้วจะทำให้ขาดสติสัมปชัญญะ ขาดการยับยั้งชั่งใจและการควบคุมตนเอง และนักเรียนที่สูบบุหรี่มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากกว่านักเรียนที่ไม่สูบบุหรี่ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะบุคคลที่สูบบุหรี่จะมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร่วมด้วย จึงนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ สอดคล้องกับการศึกษาของเทพไทย ไซติชัย และคณะ (2564) พบว่า การมีเพื่อนสนิทที่เคยมีเพศสัมพันธ์ การมีเพื่อนสนิทที่ดูสื่อลามกอนาจาร การมีเพื่อนที่เที่ยวสถานเริงรมย์ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การใช้สารเสพติด พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศความรู้ทางเพศศึกษา และการเห็นคุณค่าในตนเอง จะเห็นได้ว่าอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน สถานบันเทิง การเคยดูภาพหรือสื่อลามกอนาจารกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จะเป็นสิ่งกระตุ้นให้กลุ่มตัวอย่างเกิดอารมณ์ทางเพศ และสอดคล้องกับงานวิจัยของอินทรียา อัญพัชร และดวงเดือน ศาสตรภัทร (2563) กล่าวว่าความชอบเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์มากที่สุดในเชิงบวกกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ เนื่องจากเด็กหญิงวัยรุ่นมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งทำให้ขาดสติสัมปชัญญะไม่สามารถควบคุมตนเองได้ ประกอบกับการเปิดรับสื่อที่กระตุ้นอารมณ์เพศทั้งทางตรงและทางอ้อม จึงพบได้โดยง่าย ซึ่งส่งผลต่อการมีอิทธิพลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์สูง และณิชากัทร ปูนมกิจ, ชนัญชิดาคุชฎี และพรนภา หอมสินธุ์ (2563) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาสังกัดเขตการศึกษามีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 4 ปัจจัย ได้แก่ การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทศนคติพฤติกรรมทางเพศและการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน และสอดคล้องกับอินทรียา อัญพัชรและดวงเดือน ศาสตรภัทร (2563) ศึกษาปัจจัยทางจิตที่ส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย พบว่า การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เป็นพฤติกรรมเสี่ยงมากที่สุดในเด็กหญิง เนื่องจากเด็กหญิงวัยรุ่น มักมีการแต่งกายเปิดเผยสัดส่วน นอกจากนั้นยังมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งทำให้ขาดสติสัมปชัญญะ ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ ประกอบกับการเปิดรับสื่อที่กระตุ้นอารมณ์เพศทั้งทางตรงและทางอ้อมจึงพบได้โดยง่าย

ซึ่งส่งผลต่อการมีอิทธิพลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์สูงและค่านิยมทางวัตถุของเด็กหญิงในพื้นที่เขตคลองเตย เด็กมีความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกของบุคคลที่ให้คุณค่าต่อวัตถุมากกว่าต่อจิตใจ หรือความเป็นมนุษย์ ยอมทำทุกวิถีทาง เพื่อให้ได้มาซึ่งวัตถุแบรนด์เนม จนกระทั่งการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งความเชื่อจะส่งผลกระทบอย่างมาก เพราะหากบุคคลนั้นมีความเชื่อแบบใดก็จะใช้ชีวิตตามความเชื่อแบบนั้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยในครั้งนี้ สามารถนำข้อมูลเสนอต่อหน่วยงานของรัฐบาลและเอกชน กระทรวงสาธารณสุข ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน เพื่อให้ทุกหน่วยงานร่วมมือกันในการกำหนดนโยบายในการแก้ไขปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การดูแลสุขภาพกาย จิตใจของเยาวชนในพื้นที่และหาแนวทางในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในอนาคต

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนกิจกรรมหรือสถานศึกษาสอดแทรกในการเรียนการสอน รายวิชาเน้นในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่องการเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาลต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยเสี่ยงให้เกิดปัญหา อันตรายจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รวมถึงการใช้สารเสพติดต่าง ๆ การใช้ทักษะการปฏิบัติ การปฏิเสธ และการหลีกเลี่ยงสถานที่สภาพแวดล้อมที่ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศตามความเหมาะสม เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ทราบข้อมูลของการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์เชิงลึกในกลุ่มหญิงที่มีเพศสัมพันธ์หรือหญิงหลังคลอดที่อายุน้อยกว่า 20 ปี

2. ควรศึกษาวิจัยในรูปแบบการทดลองหรือการใช้โปรแกรมในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี เพื่อแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเสี่ยง เป็นการลดพฤติกรรมเสี่ยงและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์ของหญิงอายุน้อยกว่า 20 ปี

3. บุคลากรด้านสาธารณสุข ควรนำปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงกลุ่มอายุน้อยกว่า 20 ปี สร้างโปรแกรมกิจกรรมหรือจัดทำแนวทางการเฝ้าระวังต่อปัจจัยเสี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยศึกษาในรูปแบบการทดลองหรือกึ่งทดลองต่อไป

4. สถานศึกษาควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางหรือรูปแบบการแก้ไขปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เพื่อหาแนวทางแก้ไขในรูปแบบใหม่ที่สอดคล้องกับปัญหาในสถานศึกษาโดยตรงและเหมาะสมกับเยาวชนปัจจุบัน

บรรณานุกรม

- ชนิดาภา ขอสุขวรกุล และคณะ. (2565). การศึกษาปัญหาและความต้องการที่จำเป็นเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความรอบรู้ในการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*, 16(2), 171-183.
- ชุติมา ไตรนภากุล. (2560). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะทารกน้ำหนักน้อย ในโรงพยาบาลราชบุรี. *วารสารแพทย์ เขต 4-5*, 36(2), 79-81.
- ณิชาภัทร ปุ่นมกิจ ชนัญชิตาคุชฎี และพรนภา หอมสินธุ์. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา. *วารสารพยาบาลสาธารณสุข*, 35(1), 13-29.
- ณิชาภัทร ปุ่นมกิจ. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา [วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยบูรพา]*.
- ดวงกมล จันทน์เนตร. (2567, 15 กุมภาพันธ์). 3 การเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่น ที่พ่อแม่ควรใส่ใจ. <https://hellokhunmor.com/พ่อแม่เลี้ยงลูก/วัยรุ่น/ช่วงเวลาสำคัญและพัฒนาการวัยรุ่น/การเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่น-ช่วงวัยรุ่น/>
- เทพไทย โชติชัย, เสาวลักษณ์ ศรีตาเกษ, ปรีชา สุวรรณทอง, ศันสนีย์ จันทสุข, ภาณุวัฒน์ ศรีโยธา และอ้อยทิพย์ บัวจันทร์. (2564). พฤติกรรมเสี่ยงและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. *วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้*, 8(1), 278-292.
- ธิดิรัตน์ ราศิริ. (2567). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ของวัยรุ่นหญิง โรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง อำเภอวัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลก. *วารสารวิชาการป้องกันควบคุมโรค สคร.2 พิษณุโลก*, 11(1), 107-120.
- นุชรีร์ย แสงสว่าง และบุศรา แสงสว่าง. (2565). พฤติกรรมเสี่ยงและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น. *พยาบาลสาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*, 49(2), 182-196.
- ปัญญกรีน หอยรัตน์ และปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์. (2563). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. *วารสารวิจัยสุขภาพและการพยาบาล*, 36(1), 149-163.

อุษมา ช้อนนาค และวีรวิทย์ ปิยะมงคล. (2565, 23 กันยายน). การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น.
<https://w1.med.cmu.ac.th/obgyn/lecturestopics/49484/>

- Bowlby, J. (1969). *Attachment and Loss*. Basic Books.
- Green, L. W., & Kreuter, M. W. (1991). *Health Promotion Planning and Education Approach* (2nd ed.). Mayfield Publishing Company.
- Green, L. W., Kreuter, M. W., Deedes, S. G., & Partridge, K. B. (1980). *Health Education Planning : A Diagnostic Approach*. Mayfield Publishing Company.
- Green, L. W., & Krueter , M. W. (2005). *Health Promotion Planning An Education and Ecological Approach* (4th ed.). Mayfield Publishing Company.
- Green, L. W., Levine, D. M., & Deeds, S. G. (1975). Clinical trials of health education for hypertensive outpatients: Design and baseline data. *Preventive Medicine*, 4(4), 417-425. [https://doi.org/https://doi.org/10.1016/0091-7435\(75\)90030-4](https://doi.org/https://doi.org/10.1016/0091-7435(75)90030-4)
- Hazan, C., & Shaver, P. (1987). Romantic love conceptualized as an attachment process. *Journal of Personality and Social Psychology*, 53(3), 511–524. <https://doi.org/https://doi.org/10.1037/0022-3514.52.3.511>
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก แบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้ใช้สำหรับการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี

จังหวัดหนึ่งในภาคเหนือ

ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ท่านไม่ต้องระบุชื่อ-สกุล ที่อยู่และสถานที่โรงเรียน ของท่านแต่อย่างใด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ☒ (ถูก) ลงใน [ ] ข้อที่ท่านเลือกและเติมข้อความในช่องว่าง

1. ปัจจุบันอายุ.....ปี (จำนวนเต็ม)
2. ศาสนา.....
3. ระบบการศึกษาที่ท่านเรียนอยู่ [ ] การศึกษาในระบบ [ ] การศึกษานอกระบบ
4. ระดับการศึกษาสูงสุด
[ ] มัธยมศึกษาปีที่ 1 [ ] มัธยมศึกษาปีที่ 4 [ ] ปริญญาตรี
[ ] มัธยมศึกษาปีที่ 2 [ ] มัธยมศึกษาปีที่ 5
[ ] มัธยมศึกษาปีที่ 3 [ ] มัธยมศึกษาปีที่ 6
5. เกรดเฉลี่ยในภาคเรียนล่าสุดของท่าน.....
6. สถานภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา
[ ] บิดามารดาอยู่ด้วยกัน [ ] บิดามารดาแยกกันอยู่/หย่าร้าง
[ ] บิดามารดาเสียชีวิต [ ] บิดาหรือมารดาเสียชีวิต
[ ] อื่น ๆ.....
7. บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยในขณะที่เรียน
[ ] อยู่คนเดียว [ ] อยู่กับบิดา
[ ] อยู่กับมารดา [ ] อยู่กับญาติ
[ ] อยู่กับเพื่อน [ ] อยู่กับแฟน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์

2.1 ความสัมพันธ์ในครอบครัว

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านคำถามแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ✓ (ถูก) ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นและความรู้สึกเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น และข้อความร่วมมือ ตอบทุกข้อ ในแต่ละคำถาม แต่ละช่องมีความหมายดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง เกิดขึ้นตลอดสม่ำเสมอทุกครั้ง
มาก	หมายถึง เกิดขึ้นแทบทุกครั้ง
ปานกลาง	หมายถึง เกิดขึ้นในบางครั้งบางโอกาสเท่านั้น
เล็กน้อย	หมายถึง เกิดขึ้นนาน ๆ ครั้ง
ไม่มีเลย	หมายถึง ไม่เคยเกิดขึ้นเลย

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	เล็กน้อย	ไม่มีเลย
1	ท่านสามารถพูดคุยและขอคำปรึกษาจากผู้ปกครองได้ทุกเรื่อง					
2	ผู้ปกครองมักขึ้นเสียงหรือทะเลาะกันเป็นประจำ					
3	ผู้ปกครองมีเวลาวางทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น ไปเที่ยวด้วยกัน ดูทีวีร่วมกัน					
4	ผู้ปกครองทำงานไม่มีเวลาวางที่จะคุยกับท่าน					
5	ผู้ปกครองท่านไม่เคยสนใจปัญหาที่กำลังพบอยู่					
6	ท่านได้รับประทานอาหารร่วมกับผู้ปกครองเป็นประจำ					
7	ผู้ปกครองไม่รับฟังเหตุผลหรือการแสดงความคิดเห็นของท่านเลย					
8	เมื่อเกิดปัญหาผู้ปกครองช่วยคิดแก้ไขปัญหา ร่วมกันโดยไม่ใช้ความรุนแรง					
9	ผู้ปกครองในครอบครัวเอาใจใส่สอบถามเรื่องการคบหาเพื่อนต่างเพศอย่างเข้าใจและไม่มีความขัดแย้ง					
10	เมื่อมีปัญหาเข้ามาในชีวิต คนในครอบครัวพูดคุยปลอบประโลมเสมอ					

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	เล็กน้อย	ไม่มีเลย
11	ครอบครัวพูดคุยกันในถ้อยคำที่ดี ไม่ใช่คำหยาบ					
12	ท่านรู้สึกพึงพอใจในความสัมพันธ์ในครอบครัว					

2.2 ทักษะการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านคำถามแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ✓ (ถูก) ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นและความรู้สึกเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น และข้อความร่วมมือ ตอบทุกข้อ ในแต่ละคำถาม แต่ละช่องมีความหมายดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง เกิดขึ้นตลอดสม่ำเสมอทุกครั้ง
มาก	หมายถึง เกิดขึ้นแทบทุกครั้ง
ปานกลาง	หมายถึง เกิดขึ้นในบางครั้งบางโอกาสเท่านั้น
เล็กน้อย	หมายถึง เกิดขึ้นนาน ๆ ครั้ง
น้อยที่สุด	หมายถึง ไม่เคยเกิดขึ้นเลย

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	เล็กน้อย	น้อยที่สุด
1	การมีแฟนหรือคู่รักในปัจจุบันเป็นเรื่องปกติ					
2	การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคนรักก่อนแต่งงานถือว่าเป็นเรื่องปกติในปัจจุบัน					
3	การมีเพศสัมพันธ์ต้องป้องกันด้วยถุงยางอนามัยทุกครั้ง					
4	หากมีเพศสัมพันธ์ควรป้องกันการตั้งครรภ์ด้วยยาคุมกำเนิดแบบฝัง ยาคุมกำเนิดแบบเม็ด เป็นต้น					
5	การเข้าที่พักร่วมกันกับแฟนก่อนแต่งงานดีมากเพราะจะได้เรียนรู้ชีวิตคู่					
6	การอยู่กับเพศตรงข้ามสองต่อสองไม่น่ากลัว					
7	การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม					
8	การสวมใส่ถุงยางอนามัยร่วมเพศทำให้รู้สึกไวไวกันน้อยลง					

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	เล็กน้อย	น้อยที่สุด
9	การถูกเนื้อต้องตัวกันหรือการกอด จูบกับแฟน เป็นการแสดงความรักต่อกัน					
10	ความต้องการทางเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ ควบคุมไม่ได้					

2.3 ค่านิยมทางเพศของเยาวชนหญิง

คำชี้แจง ท่านยัดถือนี้อย่างน้อยเพียงใด โดยอ่านคำถามแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ✓ (ถูก) ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นและความรู้สึกเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น และข้อความร่วมมือตอบทุกข้อ ในแต่ละคำถามแต่ละช่องมีความหมายดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง เกิดขึ้นตลอดสม่ำเสมอทุกครั้ง
มาก	หมายถึง เกิดขึ้นแทบทุกครั้ง
ปานกลาง	หมายถึง เกิดขึ้นในบางครั้งบางโอกาสเท่านั้น
เล็กน้อย	หมายถึง เกิดขึ้นนาน ๆ ครั้ง
น้อยที่สุด	หมายถึง ไม่เคยเกิดขึ้นเลย

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ฉันตั้งใจที่จะเรียนจบให้ก่อนและไม่คิดมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน					
2	ฉันไม่เคยหมกหมุ่นเรื่องการเพศสัมพันธ์หรือกาม					
3	ฉันมีเพศสัมพันธ์เพราะเป็นการแสดงถึงรักที่แท้จริง					
4	ฉันยัดถือนี เชื่อที่ผู้ปกครองแนะนำว่า “อย่าซิงสุกก่อนห้าม”					
5	ฉันยัดถือนี การให้เกียรติกันด้วยการไม่ล่วงเกินทางเพศ					
6	ฉันปฏิบัติเหมือนวัยรุ่นต่างชาติที่จับมือ โอบกอด และหอมแก้มกันได้					
7	ฉันถือปฏิบัติในการพูดคุยกับคนอื่นว่า “ไม่ควร					

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	พูดจาลามกจกเปรต”					

2.4 การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิง

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านคำถามแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ✓ (ถูก) ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นและความรู้สึกเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น และข้อความร่วมมือ ตอบทุกข้อ ในแต่ละคำถาม แต่ละช่องมีความหมายดังนี้

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ท่านเห็นว่าข้อความในประโยคตรงกับความคิดเห็นมากที่สุด
- เห็นด้วย หมายถึง ท่านเห็นว่าข้อความในประโยคตรงกับความคิดเห็นมาก
- ไม่แน่ใจ หมายถึง ท่านเห็นว่าข้อความในประโยคตรงกับความคิดเห็นเพียงครึ่งหนึ่ง
- ไม่เห็นด้วย หมายถึง ท่านเห็นว่าข้อความในประโยคไม่ตรงกับความคิดเห็นมาก
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ท่านเห็นว่าข้อความในประโยคไม่ตรงกับความคิดเห็นมากที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	การที่เพศสัมพันธ์ทำให้ท่านเกิดความวิตกกังวล ไม่สบายใจได้					
2	การมีเพศสัมพันธ์โดยสวมถุงยางอนามัย ยังมีโอกาสเสี่ยงตั้งครรภ์ได้					
3	การตั้งครรภ์ในเยาวชนอายุน้อยกว่า 20 ปี เป็นอุปสรรคต่อการเรียน อาจทำให้ลาจากโรงเรียนออกกลางคันได้					
4	การติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์ เช่น เชื้อเอชไอวีจะรักษาไม่หายขาดตลอดชีวิต					
5	การมีเพศสัมพันธ์มีผลกระทบใด ๆ ต่อเยาวชน					
6	หากมีคนที่รู้ว่ามีเพศสัมพันธ์ จะทำให้					

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
	พ่อ แม่ ผู้ปกครองอับอาย					
7	การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยาง อนามัยเสี่ยงติดโรคทางเพศสัมพันธ์และ ตั้งครรภ์ได้					
8	ท่านรู้สึกว่าการมีประวัติตั้งครรภ์ ขณะเรียนอยู่ทำให้เสียชื่อเสียงการศึกษา และโอกาสในการศึกษา					

2.5 การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

คำชี้แจง ท่านคิดว่าสามารถปฏิบัติเรื่องต่อไปนี้ได้มากน้อยเพียงใด (หากมีแฟน หรือคนที่ชอบ)

อ่านคำถามแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ✓ (ถูก) ลงในช่องคำตอบเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น
และข้อความร่วมมือ ตอบทุกข้อ ในแต่ละคำถามแต่ละช่องมีความหมายดังนี้

- ทำได้แน่นอน หมายถึง สามารถทำได้ทันทีไม่ลังเลทุกครั้ง
 ทำได้ หมายถึง สามารถทำได้ทันทีไม่ลังเลแทบทุกครั้ง
 ทำได้บ้าง หมายถึง สามารถทำได้บางครั้ง มีความลังเล
 ทำได้เล็กน้อย หมายถึง ไม่สามารถทำได้ทันที มีความลังเลทุกครั้ง
 ทำไม่ได้แน่นอน หมายถึง ไม่สามารถทำได้เลย

ลำดับ	ข้อความ	ทำได้ แน่นอน	ทำ ได้	ทำได้บ้าง	ทำได้ เล็กน้อย	ทำไม่ได้ แน่นอน
1	ฉันกล้าที่จะต่อว่าแฟนหรือ คนที่ชอบ เมื่อเขาพูดจาลามก					
2	ฉันสามารถปฏิเสธการสนทนา เรื่องเพศหรือการมีเซ็กส์ได้ หากแฟนหรือคนที่ชอบชวนคุย					
3	ฉันสามารถปฏิเสธแฟนหรือ คนที่ชอบได้ หากเขาชวนไปเที่ยว ที่บ้านเขาเวลาไม่มีใครอยู่					

ลำดับ	ข้อความ	ทำได้ แน่นอน	ทำ ได้	ทำได้บ้าง	ทำได้ เล็กน้อย	ทำไม่ได้ แน่นอน
4	ฉันถือว่าแฟนหรือคนที่ชอบทันที เมื่อเขาแตะเนื้อต้องตัว โอบกอด หรือหอมแก้ม					
5	ฉันสามารถปฏิเสธแฟนหรือ คนที่ชอบได้ หากเขาชวนเที่ยว ยามค่ำคืนหรือสถานบันเทิง					
6	ฉันสามารถปฏิเสธการอยู่ตาม ลำพังสองต่อสองกับแฟนหรือ คนที่ชอบได้					
7	ฉันสามารถยับยั้งชั่งใจ ในความต้องการทางเพศได้ หากแฟนหรือคนที่ชอบเปิด โอกาสให้ฉัน					
8	ฉันสามารถเลิกเลิกแฟนหรือ คนที่ชอบได้ เมื่อเขาขอ มีเพศสัมพันธ์ด้วย					
9	ฉันสามารถพูดปฏิเสธแฟนหรือ คนที่ชอบอย่างหนักแน่น เมื่อเขาชักชวนให้ร่วมงาน สังสรรค์ เช่น งานวันเกิด					

2.6 ความอยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านคำถามแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ✓ (ถูก) ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นและความรู้สึกเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น และข้อความร่วมมือ ตอบทุกข้อ ในแต่ละคำถามแต่ละข้อมีความหมายดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ท่านเห็นว่าข้อความในประโยคตรงกับความคิดเห็นมากที่สุด

เห็นด้วย หมายถึง ท่านเห็นว่าข้อความในประโยคตรงกับความคิดเห็นมาก

ไม่แน่ใจ หมายถึง ท่านเห็นว่าข้อความในประโยคตรงกับความคิดเห็นเพียงครึ่งหนึ่ง

ไม่เห็นด้วย หมายถึง ท่านเห็นว่าข้อความในประโยคไม่ตรงกับความคิดเห็นมาก

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ท่านเห็นว่าข้อความในประโยคไม่ตรงกับความคิดเห็นมากที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1	ฉันอาจมีเพศสัมพันธ์เพราะฉัน อยากรู้ อยากลองและอยากทดสอบ แฟนหรือคนที่ชอบหากมีโอกาส					
2	หากมีโอกาส ฉันจะตัดสินใจ มีเพศสัมพันธ์ซักครั้งเพราะต้องการ พิสูจน์รักที่แท้จริง					
3	การมีเพศสัมพันธ์เป็นการสร้าง ประสบการณ์ชีวิตในช่วงวัยนี้					
4	การตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์ซักครั้ง เพราะความสนุก ตื่นเต้น ความท้าทายใหม่ ๆ					
5	อารมณ์เหงา ทำให้นึกถึง การมีเพศสัมพันธ์					
6	ความรู้สึกเศร้า เสียใจ ทำให้อยาก ออกไปพบปะผู้คนเพื่อสร้าง สัมพันธ์ภาพความรักใคร่ไฝ่รักกับ บุคคลอื่น					

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
7	กลุ่มเพื่อนเดียวกันมีแฟนและมักเล่า เรื่องการมีเพศสัมพันธ์และเรื่องลามก ให้ฟัง จนอยากลองในเรื่องเหล่านี้					
8	การเข้ากับกลุ่มเพื่อนที่มองว่าเรื่อง เพศและการมีเซ็กส์เป็นสิ่งที่น่าสนใจ ในปัจจุบัน					

2.7 การเห็นคุณค่าในตนเอง

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านคำถามแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ✓ (ถูก) ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับ
ความคิดเห็นและความรู้สึกเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น และข้อความร่วมมือ ตอบทุกข้อ ในแต่ละคำถาม
แต่ละช่องมีความหมายดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ท่านเห็นว่าข้อความในประโยคตรงกับความคิดเห็นมากที่สุด

เห็นด้วย หมายถึง ท่านเห็นว่าข้อความในประโยคตรงกับความคิดเห็นมาก

ไม่แน่ใจ หมายถึง ท่านเห็นว่าข้อความในประโยคตรงกับความคิดเห็นเพียงครึ่งหนึ่ง

ไม่เห็นด้วย หมายถึง ท่านเห็นว่าข้อความในประโยคไม่ตรงกับความคิดเห็นมาก

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ท่านเห็นว่าข้อความในประโยคไม่ตรงกับความคิดเห็นมากที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1	ฉันมีค่าเท่าเทียมกับเพื่อนทุกคน					
2	ฉันรู้สึกเชื่อมั่นในการตัดสินใจ ในทุกเรื่อง					
3	ฉันเป็นคนกล้าแสดงออก เป็นเด็ก กิจกรรมของโรงเรียน					
4	ฉันไม่เปรียบตัวเองกับคนที่เก่งกว่า					

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
5	ฉันเป็นคนที่เชื่อฟังบิดามารดา ครู และเคารพกฎของโรงเรียน					
6	ฉันรู้สึกว่สิ่งที่ตั้งใจทำมักไม่สำเร็จ					
7	ฉันรู้สึกว่าตนเองมีประโยชน์กับทุกคน สามารถให้คำปรึกษาเพื่อนได้					
8	ฉันมักคิดถึงตัวเองเสมอและมีความ ภูมิใจใจตนเองมาก					
9	ฉันพึงพอใจในเรื่องรูปร่างหน้าตาของ ตนเอง					
10	ฉันรู้จุดด้อยของตนเอง					
11	ฉันตั้งใจเรียนเพื่ออนาคตที่ดีของฉัน					
12	ฉันรู้สึกว่าเป็นบุคคลหนึ่ง ที่มีความสำคัญในครอบครัว					

2.8 การเลี้ยงดูเยาวชนหญิงของผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านคำถามแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ✓ (ถูก) ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับ
ความคิดเห็นและความรู้สึกเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น และข้อความร่วมมือ ตอบทุกข้อ ในแต่ละคำถาม
แต่ละช่องมีความหมายดังนี้

มากที่สุด หมายถึง ท่านปฏิบัติสัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า หรือปฏิบัติเป็นประจำ
มาก หมายถึง ท่านปฏิบัติสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ทุกสัปดาห์
ปานกลาง หมายถึง ท่านปฏิบัติในบางครั้ง
เล็กน้อย หมายถึง ท่านปฏิบัติหลายๆครั้ง ในรอบ 1 ปี
น้อยที่สุด หมายถึง ท่านไม่ปฏิบัติเลย

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	เล็กน้อย	น้อย ที่สุด
1	ผู้ปกครองอบรมกิริยามารยาทและ การปฏิบัติตัวต่อสังคมประจำ					

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	เล็กน้อย	น้อยที่สุด
2	ผู้ปกครองพาทำบุญหรือปฏิบัติศาสนกิจเป็นประจำ					
3	ผู้ปกครองมักบอกให้ตั้งใจเรียนหนังสือ เรียนให้จบสูง ๆ					
4	ผู้ปกครองเน้นย้ำให้ฉันรักตัวเอง รักครอบครัวและอนาคตตนเอง					
5	ผู้ปกครองให้คำแนะนำว่าควรคบหาหรือไม่คบกับใคร					
6	ผู้ปกครองสั่งสอน ห้ามไม่ให้ยุ่งดื่มเหล้า สูบบุหรี่ หรือสิ่งเสพติด					
7	ผู้ปกครองห้ามไม่ให้เที่ยวนอกบ้านเวลากลางคืน					
8	ผู้ปกครองอนุญาตให้ทำทุกอย่างเมื่อร้องขอไม่ว่าเรื่องอะไรก็ตาม					
9	ผู้ปกครองไม่มีการลงโทษเมื่อทำผิดหรือทำไม่ถูกต้อง					
10	ผู้ปกครองให้อิสระในการประพฤติปฏิบัติตัว ไม่มีกฎเกณฑ์ใด ๆ					

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิง

3.1 ประวัติการมีเพศสัมพันธ์

[ ] มี [ ] ไม่มี

3.2 ประวัติการตั้งครรภ์

[ ] มี [ ] ไม่มี

3.3 การเข้าถึงการเที่ยวกลางคืนและเทศกาล

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านคำถามแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ✓ (ถูก) ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นและความรู้สึกเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น และข้อความร่วมมือ ตอบทุกข้อ ในแต่ละคำถาม แต่ละช่องมีความหมายดังนี้

ปฏิบัติมากกว่าสัปดาห์ละครั้ง หมายถึง ท่านปฏิบัติสัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า

หรือปฏิบัติเป็นประจำ

เดือนละครั้ง

หมายถึง ปฏิบัติเดือนละครั้ง ในรอบ 1 ปี

2-3 เดือนครั้ง

หมายถึง ปฏิบัติ 2-3 เดือนครั้ง ในรอบ 1 ปี

5-6 เดือนต่อครั้ง

หมายถึง ปฏิบัติ 5-6 เดือนต่อครั้ง ในรอบ 1 ปี

ไม่เคยปฏิบัติเลย

หมายถึง ท่านไม่ปฏิบัติเลย

ลำดับ	ข้อความ	ปฏิบัติ มากกว่า สัปดาห์ ละครั้ง	เดือน ละครั้ง	2-3 เดือน ครั้ง	5-6 เดือนต่อ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ เลย
1	ไปเที่ยวร้านอาหารช่วงกลางคืน ที่มีดนตรีเป็นประจำ					
2	ไปเที่ยวร้านเหล้าเบียร์/ผับ/เชค/ บาร์ /ไนต์คลับ					
3	ไปเที่ยวกลางคืนตามสถานที่ เพื่อนนัดไว้					
4	ไปเที่ยวกลางคืนในงานวันลอย กระทง/วันวาเลนไทน์/วันเกิด/ วันสงกรานต์/ วันปีใหม่อย่างใด อย่างหนึ่ง กับแฟนหรือคนที่ชอบ					

3.4 การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติดและสภาพแวดล้อมที่ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศ

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านคำถามแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ✓ (ถูก) ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นและความรู้สึกเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น และขอความร่วมมือ ตอบทุกข้อ ในแต่ละคำถาม แต่ละช่องมีความหมายดังนี้

ปฏิบัติมากกว่าสัปดาห์ละครั้ง	หมายถึง ท่านปฏิบัติสัปดาห์ละครั้งหรือปฏิบัติเป็นประจำ
ปฏิบัติสัปดาห์ละครั้ง	หมายถึง ท่านปฏิบัติสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ทุกสัปดาห์
ปฏิบัติบางครั้ง	หมายถึง ท่านปฏิบัติในบางครั้ง
ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง	หมายถึง ท่านปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง ในรอบ 1 ปี
ไม่เคยปฏิบัติเลย	หมายถึง ท่านไม่ปฏิบัติเลย

ลำดับ	ข้อความ	ปฏิบัติ มากกว่า สัปดาห์ ละครั้ง	ปฏิบัติ สัปดาห์ ละครั้ง	ปฏิบัติ บางครั้ง	ปฏิบัติ นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ เลย
1	ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เมื่ออยู่กับเพื่อนต่างเพศ					
2	ท่านสูบบุหรี่					
3	ท่านมีการใช้สารเสพติด เช่น กัญชา และน้ำกระท่อม เป็นต้น					
4	อยู่กับแฟนลำพังหรือคนที่ชอบ ตามลำพัง					
5	ท่านใช้โทรศัพท์และสื่อออนไลน์ เพื่อติดต่อกับนัดหมายมาพบกันสอง ต่อสองในเชิงชู้สาว					
6	ท่านใช้สื่อออนไลน์กระตุ้นอารมณ์ เช่น คลิปโป๊ หนังรัก					
7	ท่านแต่งการที่ล่อแหลม เช่น สายเดี่ยว เอวลอย รัดรูป					
8	ท่านให้แฟนหรือเพศตรงข้าม แตะต้องสัมผัสในเชิงชู้สาว หรือ การกอดจูบแสดงความรัก					

3.5 การได้รับอิทธิพลจากเพื่อนของเยาวชนหญิง

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านคำถามแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ✓ (ถูก) ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นและความรู้สึกเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น และข้อความร่วมมือ ตอบทุกข้อ ในแต่ละคำถาม แต่ละช่องมีความหมายดังนี้

ปฏิบัติสัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า หมายถึง ท่านปฏิบัติสัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า

หรือปฏิบัติเป็นประจำ

เดือนละครั้ง

หมายถึง ปฏิบัติเดือนละครั้ง ในรอบ 1 ปี

2-3 เดือนครั้ง

หมายถึง ปฏิบัติ 2-3 เดือนครั้ง ในรอบ 1 ปี

5-6 เดือนต่อครั้ง

หมายถึง ปฏิบัติ 5-6 เดือนต่อครั้ง ในรอบ 1 ปี

ไม่เคยปฏิบัติเลย

หมายถึง ท่านไม่ปฏิบัติเลย

ลำดับ	ข้อความ	ปฏิบัติ สัปดาห์ ละครั้ง หรือ มากกว่า	เดือน ละ ครั้ง	2-3 เดือน ครั้ง	5-6 เดือนต่อ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ เลย
1	เพื่อนชวนดูหนังไป คลิปไปและ เข้าเว็บไซต์ไปบ่อย					
2	เพื่อนมักชวนดูหนังหรือซีรีส์รักที่ สื่ออารมณ์ทางเพศ					
3	เพื่อนของฉันแนะนำให้หาภิกษุหรือ แฟนทางการแชท ออนไลน์หรือ เว็บไซต์อินเทอร์เน็ต					
4	เพื่อนในกลุ่มเดียวกันมักชอบพูด ลามกหรือหนังเช็กส์ให้ฟัง					
5	เพื่อนแนะนำจับคู่ให้ฉันมีแฟน					
6	เพื่อนมีแฟน จับมือถือแขน แตะ เนื้อตอตัวแฟนให้เห็น					
7	เพื่อนทำให้มีเพศสัมพันธ์และเก็บ เต็มแข่งกัน					

ลำดับ	ข้อความ	ปฏิบัติ สัปดาห์ ละครั้ง หรือ มากกว่า	เดือน ละ ครั้ง	2-3 เดือน ครั้ง	5-6 เดือนต่อ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ เลย
8	เพื่อนบอกว่าการมีเพศสัมพันธ์ เป็นเรื่องธรรมดา ส่วนใหญ่ก็ทำกัน					
9	เพื่อนในกลุ่มส่วนใหญ่มีแฟนและ อยู่กินร่วมกันแบบสามีภรรยา แนะนำให้มามีเหมือนกันเพื่อไม่ให้ แฟนมีคนอื่น					
10	เพื่อนมักเล่าประสบการณ์การมี เพศสัมพันธ์ของเขาและคนอื่น ให้ฟัง					

ภาคผนวก ข เอกสารรับรองจริยธรรม

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยพะเยา

UNIVERSITY OF PHAYAO HUMAN ETHICS COMMITTEE

19 หมู่ 2 ตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา 56000 เบอร์โทรศัพท์ 05446 6666

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยพะเยา ดำเนินการให้การรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากลได้แก่ Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP

ชื่อโครงการ : ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี จังหวัดหนึ่งในภาคเหนือ

: Factors affecting premature sexual intercourse among young women under 20 years of a province in northern region.

เลขที่โครงการวิจัย : HREC-UP-HSST 1.3/066/66

ผู้วิจัยหลัก : นางสาวพัชราภรณ์ มาลารัตน์

สังกัดหน่วยงาน : คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.อนุกุล มะโนทน

สังกัดหน่วยงาน : คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

วิธีทบทวน : คณะกรรมการเต็มชุด (Full board)

รายงานความก้าวหน้า : ส่งรายงานความก้าวหน้าอย่างน้อยทุก 12 เดือน หรือส่งรายงานฉบับสมบูรณ์หากดำเนินโครงการเสร็จสิ้นก่อน 1 ปี

ลงนาม

(รองศาสตราจารย์ ดร.อัคราภรณ์ ดวงใจ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพและวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยพะเยา

วันที่รับรอง : 10 ตุลาคม 2566

วันหมดอายุ : 10 ตุลาคม 2567

ทั้งนี้ การรับรองนี้มีเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ด้านหลังทุกข้อ (ดูด้านหลังของเอกสารรับรองโครงการวิจัย)

นักวิจัยทุกท่านที่ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยต้องปฏิบัติตามนี้

1. ดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด
2. ใช้เอกสารแนะนำอาสาสมัคร ใบยินยอม (และเอกสารเชิญเข้าร่วมวิจัยหรือใบโฆษณาถ้ามี) แบบลึ้มภาษาณ์ และหรือแบบสอบถาม เฉพาะที่มีตราประทับของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยพะเยา และส่งสำเนาเอกสารดังกล่าวให้กับผู้เข้าร่วมวิจัยจริงรายแรกมาที่คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน
3. รายงานเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงที่เกิดขึ้นหรือการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมวิจัยใดๆ ต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยพะเยา ภายในระยะเวลาที่กำหนดในวิธีดำเนินการมาตรฐาน (SOPs)
4. ส่งรายงานความก้าวหน้าต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ตามเวลาที่กำหนดหรือเมื่อได้รับการร้องขอ
5. การรับรองโครงการวิจัยของคณะกรรมการฯ มีกำหนด 1 ปี หลังจากวันที่คณะกรรมการมีมติให้การรับรอง ถ้าโครงการวิจัยยังไม่สิ้นสุด หรือดำเนินการไม่ทันตามกำหนด ผู้วิจัยสามารถเสนอขอยายการรับรองโครงการวิจัยต่อไปได้ ตามแบบเสนอขอต่ออายุการรับรองโครงการที่ได้กำหนดไว้ก่อนอย่างน้อย 1 เดือน ก่อนวันหมดอายุตามที่กำหนดไว้ในหนังสือรับรอง
6. หากการวิจัยเสร็จสมบูรณ์ผู้วิจัยต้องแจ้งปิดโครงการตามแบบฟอร์มของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยพะเยา

*รายชื่อของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (ชื่อและตำแหน่ง) ที่เข้าร่วมประชุม ณ วันที่พิจารณารับรองโครงการวิจัย (หากร้องขอล่วงหน้า

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	พัชราภรณ์ มลารัตน์
วัน เดือน ปี เกิด	3 มิถุนายน 2536
สถานที่เกิด	น่าน
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2558 วท.บ.(การส่งเสริมสุขภาพ), มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา
ที่อยู่ปัจจุบัน	124 ตำบลพงษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน

